

Anh Là Con Trai, Không Phải Trans Guy

Contents

Anh Là Con Trai, Không Phải Trans Guy	2
1. Chương 1 : Quá Khứ	2
2. Chương 2 : Nhập Học & Bạn Mới	4
3. Chương 3 : Lời Thách Thức Hoan Đường	7
4. Chương 4 : Tiểu Quỷ Gặp Ác Ma	8
5. Chương 5 : Nỗi Khổ Của Ba	11
6. Chương 6 : Kinh Hoàng Trò Quậy Phá Của Tinh	13
7. Chương 7 : Thân Thể Bất Ngờ & Chị Linh Nhi	16
8. Chương 8 : Nguyên Tắc Bị Phá Vỡ	18
9. Chương 9 : Thuyết Phục Được Anh Rồi	20
10. Chương 10 : Tiểu Tinh Dọn Nhà – Bạn Đặt Biệt	21
11. Chương 11 : Bất Ngờ Đạo Diễn Thiên Anh	23
12. Chương 12 : Tiểu Tinh Rung Động Trước Một Hotboy	24
13. Chương 13 : Nhan Sắc Tuyệt Trần	26
14. Chương 14 : Tài Năng – Cảm Súc Chân Thành	27
15. Chương 15 : Quá Khứ Của Tinh Tinh	29
16. Chương 16 : Giải Thưởng Bất Ngờ	30
17. Chương 17 : Máu “quỷ” Lại Lên	32
18. Chương 18 : Trans Guy Thì Sao?	33
19. Chương 19 : Anh Là Trans Guy,,	35
20. Chương 20 : Nguy Hiểm Song Thiên	37
21. Chương 21 : Bạn Mới Vùng Xa	38
22. Chương 22 : Tinh Khóc, Anh Rồi Lắm	40
23. Chương 23 : Hơi Bị Khó Sử,, , Lại Run Động	42
24. Chương 24 : Trở Về - Tiểu Tinh Rồi Đi	44
25. Chương 25 : Tiểu Tinh Đang Ở Đâu,,	46
26. Chương 26 : Nhận Lại Gia Đình	48
27. Chương 27 : Một Tuần Không Như Ý	50
28. Chương 28 : Sinh Nhật Đặc Biệt, Vui Và Buồn	53
29. Chương 29 : Em Là Straight Girl	55
30. Chương 30 : Hạnh Phúc Giản Đơn	58
31. Chương 31: Đi Trung Tâm Giải Trí	60
32. Chương 32 : Sự Thật Về Jkn	63
33. Chương 33: Cuộc Chiến Bắt Đầu	65
34. Chương 34 : Kết Cục Thương Tâm	67
35. Chương 35 : Anh Là Con Trai,,	69
36. Chương 36 : Anh Sẽ Đến Gặp Em	70
37. Chương 37 : Đồ Biến Thái Bệnh Hoạn	72
38. Chương 38 : Anh Phải Làm Sao???	74
39. Chương 39 : Đau Đầu Quá,,	76
40. Chương 40 : Đến Lướt Em Đến Tìm Anh	78
41. Chương 41: Khóc, Khóc, Khóc,,	79

42. Chương 42 : Kết Thúc	80
43. Chương Ngoại Truyện 1:	82
44. Chương Ngoại Truyện 2:	83
45. Chương Ngoại Truyện 3:	84
46. Chương Ngoại Truyện 4:	87
47. Chương Ngoại Truyện 5:	88
48. Chương Ngoại Truyện 6:	89
49. Chương Ngoại Truyện 7:	91
50. Chương Ngoại Truyện 8:	92
51. Chương Ngoại Truyện 9:	93

Anh Là Con Trai, Không Phải Trans Guy

Giới thiệu

Thiên Anh : cậu bé bất hạnh, chỉ được làm con trai một ngày,,, ngày tháng sau đều phải mang vớ m

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/anh-la-con-trai-khong-phai-trans-guy>

1. Chương 1 : Quá Khứ

-Chúc mừng ông là một cặp long phụng ạ!!

Cô y tá bế lần lượt hai đứa bé ra khỏi phòng sinh.

-Thật là đáng mừng...n.....g....

Niềm vui của người cha chưa thoát hết câu thì một người đàn ông trung niên trạc tuổi ông chạy lại, loạng choạng ngã về phía cô y tá đang bế bé trai.

-Tâm... cậu làm sao vậy??? cậu vừa làm gì con trai tui đó [ông Thiên hơi nóng nảy quát nạt. Ông Tâm là bạn thân và cũng là cộng sự dưới trướng ông. Giúp ông Thiên giải quyết bao chuyện giang hồ gây go.

-JKN đã hoàn thành [ông Tâm vẫn còn thở hổn hển vì mệt]

-Thật không??? đã hoàn thành rồi sao??? cậu đã hoạt động thử nó chưa??? hiệu quả thế nào?

Ông Thiên nghe vậy rất hớn hờ, vịnh vai ông bạn mình lay lay.

-Nhưng... nhưng các băng nhóm lớn khác đã biết được công hiệu dự tính của nó nên đã cử rất nhiều người sang chỗ tui điều tra, chúng đã biết JKN đã hoàn thành và đến cướp lấy JKN rồi!! bang mình bị tập kích nên không chống cự nổi. Tui khó lắm mới có thể chạy đến đây gặp ông.

Giọng nói không còn bị ngắt quãng vì mệt mà là một giọng nói nghiêm trọng vô cùng.

-Cái gì !?! chúng dám???

Ông Thiên tức giận giáng nắm đấm chắc nịch vào tường.

-Nhưng ông yên tâm!!! cái mà tui vừa đặt lên mình con ông là mật khẩu để khởi động JKN. Không có nó, chúng giống như đang giữ đồng sắt vụn chứ chưa hẳn là JKN.

Ông Tâm vỗ vai trấn an ông bạn mà cũng là ông chủ ông hàng tôn kính.

-Nhưng mà nó.....

Ông Thiên nhìn sang đứa con trai, chỉ thấy một đường mực đen mảnh dài chỉ khoảng 1cm. Đưa ánh mắt khó hiểu về ông Tâm

-À..... đó cũng là một công nghệ tui vừa chế tạo ra khi biết thông tin JKN bị rò rỉ. [ông Tâm cười hiền giải thích]

-Vậy con tui có bị sao không???

-Không không... ông cứ yên tâm, đó chỉ như một cái bớt, nó sẽ lớn lên cùng con ông. Hoàn toàn không có tác dụng nào khác.

Ông Tâm là một nhà nghiên cứu đại tài, vì có ông Tâm làm cánh tay đắc lực nên ông Thiên mới có được vị thế như hôm nay

-Vậy chỉ khi thằng bé lớn hơn ta mới có thể biết được dòng mật khẩu đó?

-Ừ.... trong thời gian đó ông hãy tìm cách lấy lại JKN. Các băng nhóm đấy hợp lại, không dễ gì đối phó đâu!! [ông Tâm quay người dựa vào tường] còn phần tui chắc... không thọ nổi đến lúc trông thấy JKN hoạt động - công quyết lớn nhất đời tui. [ông thở dài đầy lo lắng]

-Sao ông bị oan thế còn biết bao thời gian chắc gì JKN là tác phẩm lớn nhất??

Ông Thiên tiến đến gần đặt tay lên vai ông bạn mình.

-Chỉ qua ngày mai thôi, sẽ có muôn vạn người truy đuổi tui. Vì ngoài dòng mực đó... mật khẩu còn trong đầu tui này! ông nghĩ chúng tha cho tui sao??? [giọng nói trầm đều vang lên]

-Tui nhất định không để chúng có cơ hội.!!

-Ông không bảo vệ tui cả đời được đâu. Chỉ mong ông lo giúp tui cái gia đình nhỏ nhà tui. Tui trốn.... họ bị liên lụy thì nguy!!

Vẫn âm điệu trầm buồn, vang vọng đều đều dấy hành lang trước phòng sinh của bệnh viện.

-Ông.... ông định..... Được rồi, tui thề với cả tính mạng và danh dự, tui có chết cũng không để ai động đến gia đình ông.

Nghe lời thề nặng tựa thái sơn đầy ông Tâm cười hiền chạy đi.

-Cảm ơn!!! Tui không làm khi làm bạn với ông - Thiên Kỳ à!!

Ông Tâm quay đầu nói vọng lại rồi chạy đi khuất hành lang bệnh viện.

-Tâm à!!! Tui nhất định không để ông hy sinh vô ích. Và nhất định giành lại tâm quyết của ông !?!

Ông Thiên gục đầu che đi sự xót thương và cầm lại giọt nước mắt.

“Nhưng làm sao để bảo vệ con mình?? Cũng như mật khẩu này?” suy nghĩ của ông Thiên ngay lúc này. “hay là.....” ông nói rồi nhìn sang cô y tá vẫn còn đứng đấy. Mặt thì tái nhợt vì phần nào hiểu được đoạn hội thoại của hai người. {vì quá vội nên ông Tâm vô tình đặt dòng mực lên vùng da ngay ngực trái của cậu bé}

-Tui sẽ gửi cô một số tiền, mong cô đi thật xa nơi này. Tốt hơn là nên đổi cả nghề và quan trọng nhất... giữ lấy bí mật cô vừa nghe. Nếu cô muốn, thì cho tui số tài khoản tui sẽ chu cấp cho cô hàng năm.

Thái độ ông Thiên giờ đây nửa dịu dàng nửa cứng rắn đe dọa làm cô y tá ngày càng co ro.

-Dạ.....dạ.

2. Chương 2 : Nhập Học & Bạn Mới

- Hai ơi!! dậy đi... ngày đến trường đầu tiên của chị em mình đó!! dậy nhanh đi hai...

Thiên Vy lẳng xăng gọi Thiên Anh đang lăn tròn quần chần kín người không chịu dậy

Vậy là cách ông Thiên chọn đó là biến Thiên Anh thành con gái cho đến khi JKN được kích hoạt thì sẽ trả cậu lại đúng với con người cậu. Khi cậu biết chuyện ông đã giải thích tất cả cho cậu, vô tình khiến cậu vốn ít nói khó gần trở thành lạnh lùng vô cảm. Không ai được đến gần và nói chuyện không quá 3 chữ với tất cả, trừ ba và Thiên Vy ra. Tuy Vy không biết mình có anh trai nhưng Thiên Anh vẫn rất thương yêu và che chở cho Vy như một người anh chính hiệu. Và vì sợ bạn bè chế nhạo hay Thiên Anh không biết tự bảo vệ nên từ nhỏ hai “chị em” đều chỉ được giáo sư đến nhà trực tiếp dạy, xét về bằng cấp thì hai người đã có đủ các bằng quan trọng. Nhưng rồi vì Thiên Vy quá mong muốn được đi học thực tế ở trường một phần vì cậu bạn Hoàng Phong học về luôn khoe khoang lớp học vui thể này... trường học thích thể kia... nhưng năng nỉ mãi đến năm 17 tuổi ông Thiên Kỳ mới chấp nhận cho hai chị em nhập học nhưng là tại một ngôi trường không quá nổi tiếng. Hai chị em cũng không muốn mình thành tâm điểm, nên rất vui về chấp nhận.

- Để Anh ngủ thêm tí nữa... Vy soạn đề trước đi.

- Chị à..... giáo sư lúc nhỏ dạy em không được gọi tên chị cơ mà chị cứ xưng tên, không sợ ba la sao?

Thiên Vy đứng chỉ tay học bộ giáo sư lúc đang giảng dạy.

- Mặt kệ Anh..... ba có la Anh chịu!!! Vy không cần lo. [Thiên Anh ngồi bật dậy]

- Em biết ngay chiêu này có hiệu quả... hỳ hỳ^^ Anh soạn đề nhanh lên đây, em xuống trước đây..... Plèeee...

Chạy đi không quên làm mặt xấu trên chị gái mình, Vy vừa đóng cửa cũng là lúc cái gối thân thương hạ cánh ngay mặt cửa đây. Cứ tưởng tượng Vy mà đóng cửa trễ chừng 5 giây thôi thì cái gối đó Vy ảm chắc.

Chuyện tương tự đã xảy ra, lần đó hai chị em xuống nhờ ba phân xử. Ông Thiên thấy làm vậy có thể làm cho con trai mình ngoài phần nào và cũng không có hại gì, nên đã cho phép xưng hô như vậy.

Bước đến tủ quần áo, một mối mở ra vì Thiên Anh nhận được thông tin con gái trường này mặt vấy. Nhưng khi mở ra, một đường cong hoàn hảo được tạo từ đôi môi đỏ mọng của Thiên Anh, nụ cười rất khó trông thấy, mà hầu như ngoài Thiên Vy không ai thấy được Thiên Anh cười bao giờ, “em biết Anh không có ưa mặt vấy!! Em đặt làm đồng phục đặt biệt cho Anh đó” một mảnh giấy ghi chú dán vào mặt trong của cửa tủ. bộ đồng phục là kết hợp giữa áo nơ nữ và quần tây nam, nhìn cũng kute lắm. Nhanh chóng diện đồ rồi xuống ăn sáng, Thiên Anh cũng rất muốn biết cảm giác đi học, vào lớp, đến trường nhưng không biểu hiện ra như Thiên Vy.

-Qua..... Anh mặt bộ đấy hợp ghê luôn!!! không uống công em đặt biệt chuẩn bị cho Anh ^^

Vy cười toe, khi thấy Thiên Anh bước xuống cùng bộ đồng phục, tóc túm cao đuôi ngựa thường ngày, cùng đôi giày thể thao mà ba Thiên Kỳ tặng lúc Sinh Nhật. Nhìn đúng chất một Playgirl.

{giải thích chút về vòng một của Thiên Anh, đó là một sản phẩm hiện đại được đặt chế riêng cho Thiên Anh. Nó mặt vào như áo bình thường và tự động hít sát vào thân người, tạo cho người nhìn cảm giác cứ như da thật, dù Anh có mặt áo đây cũng không ai biết}

-Cảm ơn nhá Vy!!!

Thiên Anh nháy mắt, nếu chỉ hai chị em thì đã có một nụ cười tỏa nắng ngay lúc này rồi. Tiếc thay, ở đây có rất nhiều người làm,,,

- Có chi đâu, em hiểu Anh nhất mà. Thôi... Anh nhanh ngồi vào ăn sáng, còn đi học nữa, trễ giờ.

- Biết rồi mà, xí Anh chở Vy đi học. Khỏi sợ trễ. Tụi con đi mô tô nha ba

Quay sang ông Thiên, Anh hỏi mà như báo cho ông biết thôi, ông không bao giờ phản đối với các đề nghị của Thiên Anh. Vì ông biết, Con trai mình đang rất khổ sở với bộ dạng đấy

- ừ ừ!! ăn nhanh đi, Vy nó mà xong thì không để con ăn yên ổn đâu.

Ông Thiên tuy là một ông trùm hay còn là một “con quỷ máu lạnh” trên giang hồ nhưng với gia đình, ông là một người thân thiện đến mức tuyệt vời

Không ngoài dự đoán, ngay khi Thiên Vy ăn xong. Thiên Anh cũng nhăn mặt buồn đũa, ánh mắt như muốn than vãn “có muốn ăn tiếp cũng khó” rồi chào ba thẳng tiến đến trường. Đội mũ và mặc chiếc áo khoác da vào, Thiên Anh như được là chính mình. Cậu rất thích những lúc đi mô tô là vì lý do đấy, chỗ phía sau một cô hotgirl không thể tránh khỏi sự chú ý. Nhưng đến trước cổng trường, khi xe đã dừng hẳn, chiếc mũ được tháo xuống, áo khoác cũng được tháo ra, sự bàng hoàng kinh ngạc lẫn ngưỡng mộ tăng lên gấp bội, cùng một gương mặt nhưng từ Thiên Anh cho người ta cảm giác cuốn hút vì sự lạnh lùng và cá tính. Hai chị em bước vào trường với bao lời trầm trồ khen ngợi.

{ghi chú: vào trường chỉ cần xuống xe, sẽ có người sắp xếp và đậu xe giúp}

Trước cửa lớp 11B đã đông kín người, vì cặp song sinh đã cùng thầy chủ nhiệm bước vào lớp.

- Giới thiệu với mấy em, hai bạn học sinh mới của lớp mình [thầy nhìn về hai chị em, ngầm ý bảo “các em tự giới thiệu đi”]

- Mình tên Thiên Vy, rất vui được học chung với các bạn. Đây là Chị mình Thiên Anh, mong các bạn giúp đỡ hai chị em mình nha ^^

Như đã nói Thiên Vy không bao giờ ngừng cười nhìn cô lúc nào cũng vui vẻ, đôi môi lúc bình thường cũng có nét hơi cong của nụ cười mỉm, làm không biết bao nhiêu người vỡ cả tim.

- Vậy các em muốn ngồi chỗ nào? Hay là để thầy sắp xếp?? [thầy cũng có ấn tượng rất tốt với cô gái này, nụ cười xinh và vô cùng thật]

- Dạ em muốn ngồi chỗ của bạn Hoàng Phong ạ!!!

- Ủ.... mà Phong chưa vào hả lớp?

Thầy đưa mắt nhìn quanh, vì giờ vẫn chưa vào học mà, chứ Hoàng Phong đời nào trễ học.

- Dạ chưa....[cả lớp đồng thanh]

- Mà bạn Hoàng Phong ngồi chỗ nào vậy thầy??? tụi em xuống chỗ, xí bạn vô nói sau ạ!

- Ồ.... Phong ngồi bàn đấy [thầy chỉ về bàn kế cuối dãy đối diện bàn giáo viên]

- Vậy chỗ kế bên nữa có ai ngồi không ạ???

- Bàn ngồi được 4 người mà bàn đó chỉ có hai bạn, vừa chỗ cho hai chị em luôn đấy [thầy ôn tồn cười hiền]

- Dạ.... vậy chúng em về chỗ, cảm ơn thầy ạ!!!

Vy cuối đầu và kéo Thiên Anh xuống cuối lớp, Thiên Anh cũng cuối đầu với thầy nhưng không nói gì hết, hai người quay đi thì thầy cũng dời bước ra khỏi lớp. Cũng là lúc một tia chớp xẹt ngang, thầy chưa kịp phản ứng thì “phịch”

- Á..... ui da.....

Một cô gái chạy với tốc độ ánh sáng, vì né thầy mà rẽ gấp sang hướng khác và “rầm” té rồi.....

- Nay.....[Thiên Anh nhăn nhó, vì cậu cũng bị lôi té theo]

- Ấy chết!! xin lỗi bạn, để tui kéo bạn dậy. Bạn có sao không?

Giống hệt như Thiên Vy, nói không để người khác trả lời chi hết, cứ một lèo không kịp thở, rồi tự nhiên kéo Thiên Anh dậy.

- Không

Thiên Anh phải lấy cái quần đẹp em mình đã cố công chuẩn bị giờ thì bẩn mất rồi

- À.... để tui giúp bạn nha.

Bạn nữ đó không ai khác là Tiểu Tinh quậy phá có tiếng của lớp, cô vô tư phải hộ cô bạn mới.

- Cô.....

Thiên Anh nói không nên lời nữa, vì vết bẩn là ở mông. Bị con gái vỗ mông thế này thì còn gì là thể diện của cậu sau này, haizzzz...

- Không phải ngại... con gái zì nhau không mà!! [Tiểu Tinh vẫn cười toe và tiếp tục]

Nghe như một lời nhắc nhở, Thiên Anh để yêu cho Tinh Tinh giúp mình thêm chút nữa thì giữ tay Tinh lại.

- Sạch rồi.....

- thôi... về chỗ đi Anh, nhăn nhăn zì xấu quá. [Vy chạy lại kéo tay Thiên Anh về chỗ ngồi]

- Anh???[cả lớp đột nhiên đồng thanh lập lại, trong đó có cả Tinh Tinh nữa]

- Ủ thì chị tên Thiên Anh, tui chỉ gọi tên chị thôi mà có sao đâu!?

Thiên Vy ngây thơ trả lời, vì đã thỏa thuận từ nhỏ nên đây đã thành chuyện thường với Vy rồi

- Nhưng nghe không thuận tai lắm... [một người bạn thay mặt lớp]

- Tại chị thích vậy... tui thấy nghe cũng vui mà. [Vy lại cười]

- Ủ.... nghe cũng vui, chị Anh mà chỉ cho gọi là Anh. Nghe nói là thấy thích bạn rồi đó Thiên Anh. [Tinh Tinh cười tươi cặp cổ cô bạn về chỗ ngồi]

- Cô ngồi đây??? [hiếm lắm Thiên Anh mới nói được ba chữ như vậy]

- Ủ... đầu bàn bên kia là ông già khó ưa Hoàng Phong, giờ hai bạn ngồi giữa [Tinh Tinh nhăn mặt khi nhắc đến Hoàng Phong]

- Anh..! vậy đây chắc là “con yêu tinh” mà Phong hay nhắc á!?! [Vy ghé tai nói nhỏ với Thiên Anh]

- Chắc vậy rồi....

- Hai bạn vô ngồi đi.

Tinh Tinh không nghe thấy những gì Vy nói, chứ nếu mà nghe chắc Hoàng Phong tiêu đời với “con yêu tinh” này rồi!!?!!!

- Đứa nào dám chiếm chỗ của ông Hoàng này zì???

Từ ngoài cửa lớp bước vào, cái giọng nữa giòn nữa thật làm mọi người giật mình. Cặp song sinh không nói gì, đợi Hoàng Phong đến gần hơn. Phong dần tiến đến, cả lớp mặt nhiên không ai mở lời. Phong là lớp trưởng, thái độ rất thất thường. Có thể cực thân thiện nhưng cũng đôi lúc cực kỳ “hách dịch” như lúc này, khi chỗ ngồi rộng rãi của mình bị chiếm chẳng hạn...

- Song Thiên...

Thiên Anh vẫn giữ gương mặt bất cần đó để trả lời, với thái độ hách dịch không kém..

-Ặc..... là..... là Thiên Vy với Anh Anh. “cuộc đời mình sẽ đi về đâu?”[sắc mặt Phong tối hẳn, quay đầu lại phía sau lăm bằm đầy vẻ khổ sở.

- Anh...[Thiên Anh gần giọng càng làm không khí căng thẳng lên]

- Ủ tui... tui quên, Anh với Vy nhập học sao không cho tui biết?

Phong chuyển đề tài, không thôi lại bị xử đẹp với cách gọi tên nữa thì nguy.

- Muốn làm cho Phong bất ngờ mà!!!

Thiên Vy nhanh chóng phá tan không khí khó thở đầy bằng giọng nói trong trẻo và tiếng cười khúc khích, làm dịu đi hẳn cả một căn phòng.

- Cũng bắt ngờ thiệt....!!!

- Vào chỗ...

Thiên Anh đã xuống ngay bàn mình sắp ngồi đứng chờ, mà hai người đẩy cứ mãi nói chuyện. {vì Phong ngồi trong mà,,,,}

-Được..... được rồi..... biết rồi.

Phong luôn dùng thái độ sợ sệt đẩy nói chuyện với Thiên Anh, không biết là sợ thật hay chỉ cố tình như vậy, và đương nhiên là chạy ngay về chỗ ngồi, yên phận vào chỗ trong cùng của mình. Phong quay qua nhìn Thiên Anh cười cứ như đứa trẻ vừa hoàn thành nhiệm vụ lớn lao chờ được khen thưởng, nhưng đáp lại thì chẳng có gì.

-Vy vô trong... [Thiên Anh kéo nhẹ cô em mình vào chỗ]

Một ngón hai ngón... rồi một ngón hai ngón ba ngón... Nãy giờ Tinh Tinh cứ giơ giơ mấy ngón tay, chả biết làm gì nữa

- Này Anh, sao bạn nói chuyện ít quá vậy??? toàn là 2 với 3 chữ thôi hà. [thì ra là Tiểu Tinh đang đếm những chữ mà Thiên Anh nói ra]

3. Chương 3 : Lời Thách Thức Hoan Đường

- Vậy mới là Thiên Anh!! Chỉ mỗi Vy là được nghe Anh nói nhiều hơn 3 chữ. Phong định an phận nhưng lại ức chế. Nói đại vậy, tệ nhất thì bị liếc cho cháy áo, về bị dân cho một trận te tua thôi..!?

- Trời....!!! Đã chơi chung với Tinh Tinh này sẽ không có chuyện chỉ nói được ba chữ đâu. [Tiểu Tinh hất mặt đầy tự tin]

- Viễn tưởng Thiên Anh chỉ làm bầm, chưa đủ lớn để mọi người nghe được.

- Year..... Tiểu Tinh “cha-yo” chứ Anh cứ vậy hoài Vy cũng không thích đâu.Thiên Vy đã quý cô bạn ngay khi cô tuôn ra một tràng mà không cho Thiên Anh kịp phản ứng gì.

- Ủ.... Tinh Tinh này đã nói thì nhất định làm được. Tui mà không làm Anh nói nhiều hơn ba chữ thì cho Anh gọi ngược tên tui lại luôn.Tiểu Tinh vỗ ngực “phịch” ra vẻ vô cùng chắc chắn.

- Tinh Tiểu...Ngay lập tức Thiên Anh lên tiếng, miệng nhếch lên đầy thách thức. Muốn thay đổi con người cậu?? cậu đã sống với nó hơn 10 năm cô gái này có quá ảo tưởng không??? {vì trước khi biết chuyện Thiên Anh vẫn nói chuyện bình thường. Đến lúc hơn 6 tuổi, ba cho cậu biết và thế là thành ra Thiên Anh của bây giờ}

- Này..... tui chỉ mới nói thôi mà, chưa chi Anh đã khẳng định tui không làm được. Quá bất công, tui không chịu.Tinh Tinh khoanh tay, xì mặt, ngồi phịch xuống ghế, nhìn vẻ đang rất không hài lòng.

- Ba tháng.

- Được..... trong ba tháng bạn không chỉ nói nhiều hơn mà còn phải biết cười và nói chuyện với mọi người.Tinh Tinh có phải đang không biết lượng sức mình, tất cả đều là những việc Thiên Anh chưa bao giờ làm: nói nhiều, cười, bắt chuyện với mọi người???

- Cứ việc mơ!! Thiên Anh quay phắt đầu vào trong, cho hai viên bi bạc vào tai rồi bơ Tinh Tinh đang nổi nóng đến mức xì khói.{thứ đó cũng là một loại hàng đặt chế, tương tự như tai nghe vậy nhưng không hề có bất cứ dây dẫn nào, vốn vẹn với hai viên bi màu bạc}

Ngày học đầu tiên trôi qua đầy hứa hẹn. Bộ ba “không tầm thường” cùng về, mỗi người một suy nghĩ. “không biết Tiểu Tinh có làm được không ta??? Nếu được thì mình có chút ganh tỵ, vì mình không còn là người duy nhất nữa. Mà cũng tốt, Anh mà vui vẻ sống tốt thì còn gì vui bằng”. “Thiên Anh, mong Tinh

Tinh có thể làm Anh thay đổi. Như thế hoài, quả thật không hề tốt”. Còn phần Anh thì “Tinh Tiểu!! cô quá ảo tưởng”

- Phong... Tiểu Tinh là “con yêu tinh” cậu kể phải không? Vy bắt chuyện để đường về không quá nhàm chán.
- Ủ. quây có tiếng trong lớp và cả trường ai cũng ngán mấy trò phá phách của cô ta.Nhắc tới Tinh Tinh là mặt Phong nhăn lại, ra vẻ vô cùng ngán ngẫm....!
- Nghe là thích thật... Vy cũng muốn đi quây giống Tinh Tinh, chắc là vui lắm nhỉ???
- Đừng có dại mà theo cô ta, chết như chơi đấy [Hoàng Phong can ngăn ngay]
- Không nghe, mai xin Tinh Tinh cho nhập bọn, mục đích đi học là để vui mà... hé Anh!!! Thiên Vy cố chấp quây sang Anh tìm đồng minh.
- Nên thử! Nghe này giờ Thiên Anh thấy cũng có chút hứng thú, quây phá... cậu chưa từng thử.
- Year..... Anh vượt mặt, bỏ Phong lại phía sau hưởng bụi đi! Tội căn không cho mình quây!!! [Thiên Vy chuẩn bị thể ôm chặt lấy Anh]
- OK..... rất đúng ý Anh! Thiên Anh cười. Nhưng không một ai thấy được, vì đang đội mũ bảo hiểm của mấy tay chơi xe đua chính hiệu mà.

Thật như đã nói, trong 30 giây, những gì Phong nhìn thấy chỉ toàn là khói xe, bụi đường và thân ảnh nhỏ xíu của cặp song sinh rồi biến mất ngay sau đó. Tội nghiệp!! Nói đến chạy xe, à không..... đua xe thì Thiên Anh là số “∞” chưa hề có đối thủ....@@

Qua hôm sau, như đã nói, Thiên Vy mở lời với Tinh Tinh chuyện muốn theo Tinh “học nghề”

- Á..... Tinh vô rồi, nhanh..... nhanh vào chỗ đi, tụi này có chuyện muốn bàn bạc xiu.Thiên Vy hớn hử chạy ra đón Tiểu Tinh ngay khi thấy bóng cô lấp ló đằng xa, kéo vội cô vào chỗ ngồi.
- Chuyện gì mà Vy gấp dữ vậy??? [Tinh vừa cười vừa nhăn, kiểu như khó hiểu ấy]
- Hỳ hỳ.... chuyện đại sự!!! [Vy cười tít mắt] cho Vy với Anh đi quây chung với Tinh nha...!! Vy giương đôi mắt to tròn long lanh nhìn Tiểu Tinh đầy mong đợi.- Là sao??? [chưa kịp hiểu ra vấn đề, Tinh ghêch mặt hỏi]
- Vy nghe nói công việc lớn nhất khi đến trường của Tinh là kiếm chuyện chọc phá người khác, các trò quây của Tinh rất là “ghê” Vy nghe thấy thích quá nên muốn tham gia cùng. cách nói chuyện chứa đựng sự phấn khích và ngưỡng mộ. Đôi mắt cầu mong vẫn còn đó sự long lanh và đôi lần chớp chớp lại nhìn kute lắm ^^
- Trời.... tưởng chuyện gì..... mà nè!! muốn quây zì Tinh Tinh này thì phải qua một khóa huấn luyện cực kỳ nghiêm khắc, mí bạn có chịu không?? Tiểu Tinh khoanh tay ra dáng đại ka, cười cười nguy hiểm.
- Sợ gì...Thiên Anh góp vào hai chữ thể là quyết định tình hình, chuẩn bị đi huấn luyện nào!!!
- Nè nè..... Song Thiên tham gia thì cho tui đi cùng vớiHoàng Phong ngồi nghe thấy Anh cũng chấp nhận nên cũng có chút muốn thử!!!!
- OK hết... vậy chiều nay sẽ là buổi tập đầu tiên. 15h tại sân cỏ cạnh trường. Quyết định vậy đi. Hỳ hỳ.....Tiểu Tinh cười gian ngồi xuống “muốn cùng phá với mình, trước tiên phải bị mình phá đã”

4. Chương 4 : Tiểu Quỷ Gặp Ác Ma

Đúng 15h tại sân cỏ, bốn người đã có mặt đầy đủ.

- Được rồi!! chúng ta bắt đầu bài một: Chạy.

Tinh Tinh chấp tay phía sau nhìn cũng ra dáng sư phụ lắm!!@@

- Vì sao chúng ta cần học bài này?

Cô giơ ngón tay thon thả quay vòng vòng trước mặt ba trò

- Dạ thưa vì phá người ta xong phải chuồn lẹ ạ!! [Thiên Vy lúc nào cũng là người nói trước tiên]

- Đúng!! nên mục tiêu của bài này là ba người phải chạy được tốc độ “ánh sáng” chạy mà người khác nhìn không rõ mặt, chỉ nghe được tiếng gió và tiếng bước chân thôi.

Tiểu Tinh tuân một tràng, nhanh nhưng câu chữ dứt khoát và rõ từng tiếng.

- Giống như lần đầu gặp Tinh vậy hả??

Vy nhớ lại lúc ấy, quả thật trước khi Tinh Tinh ngã, hoàn toàn không thấy rõ chuyện gì đang xảy ra.

- Có thể cho là như vậy !!

Sư phụ gật gật đầu cười nhẹ đầy vẻ tự mãn, trong lúc đó có một cơn gió lạ vụt qua người Tinh Tinh.

- Ngọc Bình An?? [Thiên Anh thông thả đưa đẫy mảnh ngọc lấy được trong túi áo khoác của Tinh Tinh]

- Quái trời ơi!!..... Anh đã đạt bài này, hai bạn thử đi!!

Tinh đã hiểu cơn gió kia là gì rồi, cô bạn này không hề đơn giản. Quay sang nói với hai trò còn lại và hai người méo mặt như nhau,, bắt đầu tập chạy. Tuy chạy đã rất nhanh nhưng chưa được trình độ như Anh và Tinh Tinh

- Giờ thì trả lại cho tui.

Quay trở lại nhìn Thiên Anh, Tinh Tinh xò tay ra để đòi lại mảnh ngọc.

- Ủ... trả.

Thiên Anh buông lỏng tay và mảnh ngọc rơi xuống ngay tay Tiểu Tinh.

- Sao bạn lại không thích nói chuyện nhiều??

Câu hỏi lớn xuất hiện từ lúc mới gặp nhau, giờ Tinh Tinh mới có dịp hỏi.

- Quen rồi

Không biết đây là thái độ gì nữa, không giận không vui, có thể nói là bất cần.

- Nói vậy thì cũng có một lúc bạn bình thường như bao người. Vậy tại sao lại thành như vậy?

Hết thắc mắc này đến thắc mắc khác được đặt ra trong Tinh Tinh

- Trách nhiệm,

Thiên Anh dường như định nói ra điều gì đó, nhưng rồi ngưng lại. Đôi mày có phần trầm xuống

- Hả...?? trách nhiệm gì?? [Tinh hỏi lại ngay khi Anh ngưng không nói]

- Không.

Thiên Anh đã trở lại với bản chất lạnh lùng, khi vô tình cậu tự nhắc cho mình nhớ nỗi đau không một ai chia sẻ được của mình.

- Sao vậy đang nói mà!!! trách nhiệm gì?? nhiệm trách trách nhiệm gì vậy Anh..... [vừa nói Tiểu Tinh vừa cầm lấy bàn tay Thiên Anh lay lay thuyết phục]

- Buông.

Thiên Anh giật tay lại. Trong lòng xuất hiện một cảm giác khó chịu đến muốn nổ tung, trước giờ ngoài Vy và ba, không một ai được phép động vào cậu. Vậy mà Tinh Tinh cứ vô tư, lần trước là vô mong giờ thì cầm tay. “nhất định phải tránh xa con người này, cô ta thật nguy hiểm @@” Thiên Anh nhắc nhở.

- Xí!! rồi thì Tinh Tinh này cũng sẽ biết thôi, chưa gì là khó với tui cả. Để rồi xem!! [Tinh hất mặt,,] Ủa mà lo nói chuyện hai người kia chạy đâu rồi...??

Ngó nghiêng toàn sân cỏ, chỉ thấy còn hai bóng người là Thiên Anh và Tiểu Tinh thôi.

- Đi tìm.

Thái độ của Anh có chút lo lắng, mà cũng không quá ngạc nhiên Thiên Vy còn hơn cả mạng sống của cậu mà!!

Hai người đi đến cuối sân cỏ, thì thấy một đường rẽ giữa bụi cây rậm. Đi theo thì thấy Hoàng Phong ngất trên nền cỏ, còn Thiên Vy thì đang đứng trước một đám nữ sinh, khoảng cách còn quá xa không thể nghe được cuộc trò chuyện. Linh cảm có chuyện chẳng lành Thiên Anh lao tới với tốc độ kinh hoàng, vừa kịp lúc nắm chặt lấy cánh tay nhìn thì mảnh khảnh yếu mềm nhưng nó đang định làm đau cô em gái bảo bối của Anh - giật mạnh làm cô gái đẩy mất đà gục xuống.

- Làm trò gì?

Thiên Anh cố gắng lấy cơn giận để kéo dài sự sống cho cô ta cho đến khi biết được lý do của hành động đáng chết đấy.

- Mày..... mày cũng giống cô ta, Hoàng Phong là củ..ủ...a.....

Nghe đến đây Thiên Anh đã đoán được nguyên nhân và nhanh như cắt, lấy ra từ áo một con dao bấm, với tốc độ tương tự lúc Anh chạy đến, ngừng ngay trước mắt và cách mắt ả kia chỉ khoảng 1cm, tay kia đã giữ chặt lấy đầu của ả làm ả dường như không thở được vì quá hoảng sợ.

- Anh..... để em xử lý cho... Anh à.....

Thiên Vy chỉ đứng đằng sau nhỏ giọng vì Vy biết nếu phản ứng mạnh hay chạy lại càng gần thì ngay lập tức cô ta sẽ chết. Những lời nói đấy đã lọt được vào tai Anh, dần hướng mắt về phía Thiên Vy nhưng con dao thì vẫn ở nguyên vị trí, nhìn em mình một lúc lâu dò xét. Thiên Anh cũng đã chớp lấy đôi mi công.

- Được... tùy Vy!

Cánh tay xiết chặt lấy đầu ả dần nói lỏng và thả ra hẳn, con dao cũng được hạ xuống. Thiên Anh quay đi, ả đó ngay lập tức ngã phịch xuống nền cỏ. Dần lấy lại tinh thần định bỏ chạy, Thiên Anh cũng đã yên vị ngồi xuống ngay bên cạnh.

- Thử đi... [nhìn cô ả bằng ánh mắt xuyên thấu]

- Tốt nhất cô đừng nên cử động quá mạnh, không thì con dao đó sẽ cắm thẳng vào người cô.

Thiên Vy nhẹ nhàng nói như khuyên răn chứ không giống như đang đe dọa, Vy quá hiểu tính chị mình, trước giờ chưa ai động đến Vy mà được sống, việc chạy trốn để được sống là hoàn toàn không có khả năng,. Thiên Vy tiến đến chỗ ả, dần khom người ngồi xuống để dễ nói chuyện, cô ả dường như cồng cả chân, không thể đứng lên được nữa rồi.

- Cho tui biết tên cô. [Vy có một thái độ bình thản và có chút nhân từ]

- Châu.....Châu Kim Hòa.....[tuy Vy không chút gì hung hăng, nhưng cô ta vẫn run lên từng cơn]

- [Vy quay đi lấy điện thoại bấm gọi cho ai đó] Châu Kim Hòa..... giúp tui.

Vậy là tất máy,đó là cách trừng phạt riêng của Thiên Vy. Điều tra kỹ người đó và tùy hoàn cảnh mà xử lý. Ví dụ như là con nhà giàu, chẳng chọe gia đình không tốt thì ngay lập tức nhà đó phá sản, nhưng nếu gia đình tốt thì chỉ trừng trị riêng người gây chuyện thôi.

- Xong rồi... cô có thể đi.

- Chưa được

Anh đứng lên và tiến đến chỗ ả..... “chát” một cái tát trời giáng,, rồi phủi phủi tay ý bảo “cút nhanh” quay lưng lại cầm tay Vy kéo nhẹ đi.

- Còn Phong thì sao??? [Vy quay lại nhìn Hoàng Phong vẫn còn say giấc vì bị chụp thuốc mê]

- Tỉnh dậy sẽ tự biết mò về nhà thôi, Vy cứ khéo lo. À mà chạy lại kéo cái nhỏ dòng họ của khỉ kia đi cùng, nhỏ hóa đá này giờ kia!!

Anh liếc nhanh sang chỗ Tinh Tinh đang đứng ngây ra như trời trồng.

- Anh kỳ ghê, người ta tên Tinh Tinh đẹp thế mà!!

- Vậy còn không chịu là dòng họ của Khi??

- Xí.....[nhăn mũi cười với Anh, Vy chạy lại vỗ vai Tiểu Tinh] Tinh à.... đi thôi, hết chuyện rồi.

Kéo mãi Tinh mới tỉnh được phần nào, đi cùng với Vy được vài bước thì như đã hoàn được đủ số hồn phách vừa bị thất lạc, Tinh giật mình.....

- Trời đất quỷ thần thiên địa thánh nhân diêm la dương ngọc hoàng thượng đế ơi, con chưa bao giờ thấy ai mà khủng bố như hai chị em nhà này!!! hàaaa.....àaa.. hàaaaaa...

Kêu ra một tràng, hầu như không thiếu gì cả. Tinh Tinh gào lên trong kinh hãi và chuyển nhanh sang trạng thái khóc giả vờ.

- Phục bạn luôn đấy Tinh, nhỏ đó là người đầu tiên tui cứu được đấy. Trước giờ chưa ai sống nổi với Anh cả [Thiên Vy điềm đạ nói]

- Trời mẹ ơi.....!! giết người luôn hả ?!?!?!]

- Sợ không?

- Sợ...sợ.....

- Tránh xa ra [Thấy biểu hiện đấy Thiên Anh có chút vui, nhìn rất lạ mắt]

- Khô...ông..... không..... tui có sợ nhưng không tránh, tui vẫn rất thích làm bạn với hai người.

- Gan...

Thiên Anh đang khen hay đang giận, thật khó đoán được thái độ người ta chỉ qua một chữ.

- Miễn là khi tui phạm lỗi xin rủ lòng bỏ qua cho [giờ thì chấp hai tay mặt nhăn xị lại xuống giọng cầu xin được sống]

- Yên tâm, có Vy bảo vệ Tinh mà, hyhy!!

- Ồ.... vậy là tui yên tâm rồi, hyhy [Tinh Tinh cười nhắm cả đôi mắt lại] mà nè..... mai là bài tập thứ 2, giờ và địa điểm không thay đổi. Vậy nha, Tinh về trước. Tạm biệt!!

Vui vẻ tạm biệt, Tiểu Tinh rẽ hướng về nhà, cặp song sinh thì đi hướng ngược lại.

5. Chương 5 : Nỗi Khổ Của Ba

Tại căn biệt thự Song Thiên.

- Ba... [Anh gọi khi ba nhấc có việc cần bàn bạc]

- Ba muốn con thực hiện kiểm tra sớm hơn thường lệ.

Ông Thiên nói với vẻ mặt hết sức nghiêm túc.

- Tại sao?

Anh rất không vui khi bị kiểm tra, trước giờ đều kiểm tra sau ngày sinh nhật của cậu. Nhưng hôm nay còn cách ngày sinh gần 2 tháng nữa {kiểm tra xem dòng mật khẩu đã thấy rõ chữ chưa}

- Vì ba đã tìm được chỗ cất giấu JKN và nghe biết được một tin vô cùng nghiêm trọng. Vì quá cố sức hack mật khẩu đó nên chúng vô tình khởi động chế độ tự hủy, chỉ còn thời gian hơn 3 tháng nữa JKN sẽ nổ tung nếu không được nhập mật khẩu chính xác.

- Vậy thì kiểm... và ba định lấy JKN về bằng cách nào??

Anh rất thông cảm với ba, vì cậu đã được rõ JKN là một vật báu không chỉ đơn thuần là một thiết bị công nghệ cao mà còn là tâm huyết máu xương của người bạn chí thân từng vào sinh ra tử và cứu lấy mạng ba cậu không biết bao lần.

- Ba đã cho một vài tay chân thân cận đi tìm hiểu kỹ bọn chúng, từ cách bố trí đến số lượng người mà chúng có và các cơ quan bảo vệ xung quanh JKN nữa, sau hơn 1 tháng nữa sẽ có kết quả, chúng ta sẽ tổ chức đánh tập kích và giành lại JKN.

ông Thiên mắt rực lên một màu đen lãnh đạm, mỗi khi nói đến vấn đề giang hồ chiến đấu thì dường như ông không còn là ba của Thiên Anh nữa - một con thú dữ.

- Con sẽ cùng đi.

Thiên Anh thấy ba như vậy trong lòng có chút lo sợ, những lúc này lý trí của ba cậu hầu như không hoạt động nữa, nhưng chỉ khi đối tượng đó là JKN.

- Nhất định không được. [ông phản đối ngay và đập mạnh tay xuống bàn]

- Ba.....

- Thân thể con là quan trọng nhất, không thể để con có bất kỳ thương tổn nào. Không chỉ vì dòng máu khải, mà còn vì con là con trai ta....!!!

Ông đang rất xúc động, tuy Thiên Anh chưa bao giờ trách ông quan tâm cậu hay chỉ quan tâm dòng máu còn mập mờ trên người cậu nhưng ông thừa biết việc cậu luôn nghĩ vậy là không tránh khỏi. Vì lần đi này rất nguy hiểm, ông không muốn nhắm mắt trong hối tiếc vì chưa nói ra được tình thương của ông đối với Thiên Anh.

- Ba...!!!

Thiên Anh đã không cảm được dòng nước mà hơn 10 năm nay nó chưa từng rơi một lần nào,,, và cậu đã chạy đến ôm lấy ba mình,,, ôm thật chặt,,,

- Thiên Anh.... ba có lỗi với con.... Lẽ ra ba không nên ra cái quyết định biến con thành như thế này, là con trai thì ba cũng có thể dốc hết sức để bảo vệ con..... ba xin lỗi!!

Ông trùm xả hội đen Thiên Kỳ giờ cũng đã rơi lệ, ôm lấy con mình đầy hối hận.

- Không đâu ba!! Ba không sai... Nếu sống thật là con trai thì nhất định bí mật sẽ bị lộ và ba có tài tới đâu cũng khó mà lo cho con sống yên đến bây giờ đâu ạ!! Mà con cũng đâu sống thế này hoài, rồi bà cũng sẽ chính thức có con trai đích tôn đã trưởng thành.... nên... ba phải hứa..... hứa sẽ mạnh khỏe nhìn con là một đứa con trai của ba... nha ba.....

- Nhất định!! Nhất định ba sẽ thấy con trở về là con thật sự và không những vậy ba con phải thấy con cười vợ sinh con. Rồi ba lại phải trông cháu nội, ôi sao nhiều việc vui quá vậy ta.... ^^

Giờ đây người đứng trước Thiên Anh là một người ba đơn thuần tràn đầy tình yêu thương con cháu, nhìn ba như vậy Thiên Anh thấy rất vui và hạnh phúc...

- Ba chờ mà bế cháu ngoại đi, con không có vợ đâu. Ba đừng có trông vào con chi lại thất vọng...

Thiên Anh giờ thói trêu chọc ba mình, quay mình ngồi phịch xuống so-fa gần đó

- Khỉ thật cái thằng ranh này, mày mà không có được vợ thì ba sẽ ép cưới cho thân mày sau này khổ như chị Kiều của Nguyễn Du nha chưa con.

Ông Thiên cốc đầu Anh, tay chỉ chỉ đe dọa.

- Hề hề... thôi nè ba, ép gì ép chứ ai nỡ ép duyên mà hén, để con tự tìm.. ^^

Nghe ép cưới sau mà bất công với cậu quá, vợ trưng bộ mặt mè nheo mắt chớp chớp năn nỉ ba.. T_T

- Nể mặt lần “làm xấu” đầu tiên của cậu, tui tha cho đó. Từ từ mà kiếm con dâu cho tui đi.

Ông cười mỉm, rồi vờ mặt nghiêm, chấp tay đi ra cửa.

- Ba..... con thương ba lắm.....

Tiếng nói hơi ngập ngừng nhưng tha thiết động lòng người.

- Con trai..... ba cũng rất thương con. Vì ba.... cố bảo vệ thân mình thật tốt nha con!!!

Đi gần tới cửa, nghe tiếng con, ông quay lại cười hiền. Ông cứ nghĩ Thiên Anh sẽ rất hận ông vì đã cướp mất của nó cuộc sống của một thằng con trai. Nhưng không... nó thương ông, và nó đã nói thương ông. Thật không có gì hạnh phúc bằng được giây phút này.

6. Chương 6 : Kinh Hoàng Trò Quậy Phá Của Tinh

Sáng hôm sau, vẫn là chiếc mô tô phóng nhanh đến trường, mang theo hai thân ảnh tuyệt vời. Thiên Vy và Thiên Anh bước vào cổng trường, cùng lúc Hoàng Phong cũng vừa đỗ xe xuống.

- Ê...!! hôm qua sao để tui lại một mình? [Phong giả giọng trách cứ]

- Thấy Phong ngủ ngon quá nên để ở đó ngủ cho đã....hyhy

Vy cười toe, cô không định cho Phong biết chuyện hôm qua nên cố tình nói trước, để Thiên Anh trả lời thì mọi chuyện lại rắc rối thêm.

- Á.....

Tiếng giật mình của Thiên Vy tuy không quá lớn nhưng cũng thu hút những người đang cùng đi vào. Nhưng sau khi nghe, ai nấy đều ngơ ra, chằm hời bay lung tung trong đầu.

- Tiếng đấy rồi người đâu rồi...???

- Trời!!! Ba người họ mới vừa trước mặt mình, giờ đâu rồi...??

- Bị Tiểu Quỷ trường mình bắt đi rồi chứ đâu!!! haizzzz... cuộc đời ba người này khổ, đẹp mà chết sớm.

Một học sinh khác than vãn, vì nghĩ chắc chắn người “hốt” họ đi là Tiểu Tinh chứ không ai khác. Trong cái trường này, với tốc độ đó thì không thể nhầm được.

Tại sân cỏ cạnh trường.

- Sao Tinh kéo tụi này ra đây?? sắp vô học rồi..! [Vy vô cùng thắc mắc]

- Có kế hoạch mới ^_@[Tinh cười toe]

- Kế hoạch? [Thiên Anh khó hiểu]

- Tui phát hiện được một nhóm mục tiêu cần phải trừng trị!! Giờ mình chuẩn bị phân công mai sẽ phá lũ đó... OK không?

Tinh Tinh búng tay nháy mắt nhìn rất hứng khởi.

- Được đi phá thiệt hả??? [Vy dù rất thích nhưng không ngờ là Tinh cho đi cùng nhanh vậy]

- Tụi tui còn chưa được huấn luyện xong!?

Hoàng Phong tuy cũng thấy thích nhưng vẫn còn lo, sợ trình độ mình chưa tới đỉnh. Bị bắt thì ê mặt...

- Khỏi... dẹp cái đó luôn đi!!! Lần này coi như thực tập cho ba người, qua được thì chính thức thành một nhóm. Không thì hoạt động riêng lẻ như trước, không bàn cãi gì thêm.

- Đối tượng??? [Thiên Anh gật đầu rồi hỏi]

- Có một nhóm 4 đứa vừa mới nhập học trường mình, 2 nam 2 nữ. Nhìn chúng hách dịch lắm, hai nhỏ thì đồng đánh ông ọ còn hai thằng thì đi với cái mặt toàn nhìn trời. Chả thèm coi ai ra gì, hôm bữa tui còn thấy chúng tụ lại ức hiếp một cô gái chỉ vì lỡ tay đụng phải..... phải....

Tự nhiên đang kể say sưa Tiểu Tinh bỗng ngập ngừng...

- Đụng phải cái gì...?? [Phong và Vy đồng thanh]

- “cái đó” của một trong hai thằng. [Tinh Tinh nói “cái đó” mà mặt cứ nhăn như khi thật vậy]

- À.....!! hiểu. [đồng thanh, có cả Thiên Anh nữa]

- Xử thế nào??

Thiên Anh hỏi, vì hai người kia cứ bịt miệng cười suốt, không nói được gì.

- Lại đây!! rất đơn giản, ba người chỉ cần về chuẩn bị ná cao su, màu sơn pha loãng - loại sơn tường á nha, bột ngứa có biết không??? [gật gật] tiếp nữa là một cái máy thổi bóng nước và cuối cùng là một bịch bóng cao su chưa thổi, loại nhỏ nhất - cỡ đầu ngón tay thôi. OK??? [vừa nói vừa ra dấu nhìn Tinh Tinh lúc này rất vui mắt]

- Không vấn đề [Thiên Anh cảm thấy rất thú vị]

- Chúng ta xử chúng ở đâu??

Nghe danh sách đồ nghề là thích rồi, Hoàng Phong hào hứng hỏi.

- Tại đây luôn, tui sẽ phụ trách đưa bọn chúng đến và một vài vũ khí bí mật. À mà quên, mấy bạn có chuẩn bị được thứ gì đại loại như là khung sắt hay là khung tre để nhốt chúng lại không??? Vì kế hoạch mình hơi lâu, để chúng chạy lung tung thì khó xử lắm.

Tinh Tinh đang lo là không thể có được loại thiết bị đó nên mặt hơi rầu...

- Chuyện nhỏ...! Anh có một cái bẫy hình hộp, giống như nhà giam thời xưa ấy. Thường hay bẫy tui để chọc phá.

Nhắc tới là mặt Thiên Vy lại đỏ bừng, những lúc như vậy toàn dùng “tiểu muội kếp” để được thoát thân.

- Vậy là quá đã!! Mai 6h có mặt chuẩn bị, không được trễ nhá.

Tiểu Tinh búng tay cái rõ to rồi nghiêm mặt dặn dò.

- OK....!!!

Háo hức về nhà nhanh để chuẩn bị “đồ nghề” và tất cả đều rất kỳ vọng vào cuộc vui ngày mai. Ai nấy nôn nao không ngủ được, riêng về Tinh Tinh thì lụi lụi với mấy cái đồ nghề thủ công đến tận khuya, vì điều kiện đầu bằng ba người kia nên gì cũng phải tự làm. Nhưng toàn những thứ vô cùng chất lượng. Mà hễ là làm trò quậy phá thì có thức trắng đêm Tiểu Tinh cũng có thể.

Ngày vui cuối cùng cũng đến... bây giờ là 5h50' mà cả 4 người đều có mặt cả tại sân cỏ, do quá nôn nóng í mà ^ _ ^

- Đủ đồ không??? [Tinh Tinh nhìn vào một cái thùng giấy lớn bên cạnh ba người]

- Đủ hết! Có thêm 1 cái ná cho Tinh Tinh nữa đó. [Vy cười toe]

- Ờ.... không thì tui cũng quên mất. Tui không có chuẩn bị ná cho mình, cảm ơn nha!! [Tiểu Tinh cũng vui cười đáp lại] giờ thì vào vị trí chuẩn bị chiến trường, nơi đặt cái bẫy là ở đó... [chỉ về hướng góc của sân cỏ] nơi đó thuận tiện cho chúng ta ẩn nấp, và bây giờ: Thiên Vy, Hoàng Phong... [hai người giơ tay lên trán “có” thật dứt khoát] lại góc đó chuẩn bị cái bẫy, tui và Thiên Anh sẽ làm “đạn” để bắn ná. Ok bắt đầu....

Nhiệm vụ đã giao xong, ai làm việc nấy. Vy và Phong di chuyển bẫy đến vị trí rồi bắt tay vào lắp đặt. Chỗ của Tiểu Tinh, cô lấy trong giỏ ra hai chai nước có màu rất lạ.

- Cái gì đây???

- Cái này là nước ngâm ớt thái lát, còn đây là nước giấm trộn với tiêu say và chút tỏi nghiền...

Đưa lần lượt từng bình lên giới thiệu, Tinh cười hãnh diện với công sức cả buổi tối của mình.

- Kinh khủng. [Anh hơi nhăn nhó]

- Giờ thì cho vào máy để tạo đạn nhanh đi...

Loay quay gần nửa tiếng thì mọi chuyện đã hoàn tất, cái bẫy lắp không chút khe hở, nguy trang thì vô cùng tuyệt vời. Phần đạn có 4 loại: bột ngứa, màu sơn, nước ớt và hỗn hợp giấm tiêu tỏi {tạm gọi là đạn mùi nha} Mỗi loại 100 viên, được chia đều cho 4 người và công việc cuối cùng là gửi tối hậu thư tuyên chiến.

“Phía sau góc trái của sân cỏ cạnh trường, có đứa dán tờ rơi nhục mạ bọn mày, nếu không muốn nó tiếp tục dán thì ra đây ngay...” kèm theo một bức ảnh biến dạng của bọn chúng cũng là do Tiểu Tinh tạo ra.

- Mọi người chia nhau ra nắp đi, có đủ 4 đứa cho chúng ta. Tùy chọn cho mình một mục tiêu nhá!!

Tinh Tinh tiếp tục chỉ đạo, khi thấy chúng đến thì mỗi người đã chọn lấy được một mục tiêu, chuẩn bị đạn nã sẵn sàng.

“Soạt....” như là tín hiệu bắt đầu tấn công, cái bẫy đã được vương lên khi bọn chúng hấp tấp tức tối bước vội về phía tấm ảnh to dùng dán trên một thân cây ngay phía sau cái bẫy. Bọn đấy tìm mọi cách để thoát thân nhưng vô dụng. “bật... bật...” nhóm Tinh Tinh đã khai súng, bốn phát đầu tiên, đạn mùi và đạn màu sơn được bắn vào hai ả từ nã của Thiên Vy và Hoàng Phong. Đạn cay cùng đạn ngứa thì hạ cánh trên người hai tên đấy, ngưng một lúc cho chúng biết chuyện gì đang xảy ra.

- Á..... cái gì mà tởm vậy??? [nhỏ hưởng đạn mùi nhảy cẫng lên]

- Trời ơi..... nóng... nóng quá..... cay quá.... [tên chịu đạn ớt gào lên trong khổ sở]

- Mẹ nội ơi..... ngứa chết được... ngứa chết mất.... [khỏi phải nói, bột ngứa hạn sang cơ mà]

- Á..... còn gì mái tóc đẹp của mình, sao mà dính chặt vậy nè!!! huhu [nhỏ còn lại đang loay hoay với bộ tóc vậy bắn bởi sơn màu, đây cũng là hàng cao cấp, bền và chắc. Không cách tẩy rửa]

Và thời gian nghỉ cho chúng đã hết, giờ thì hưởng thụ giống bạn bè cho vui!!!! Và không cần tính toán chi nữa, các viên đạn ngẫu nhiên được xả về phía bọn chúng. Hết 50 viên thì ngưng lại, nhóm Tinh Tinh bước ra khỏi lùm cây.

- Thấy sao mấy đứa??? [Tinh Tinh giả giọng trêu người trước]

- Bọn mày..... bọn này chơi tồi.

Không thể nói nhiều vì hầu như các phát bắn đều được tính toán, bộ phận được tập trung là miệng mũi và móng, mắt cũng có nhưng ít vì sợ chúng mù luôn thì tội,

- Cần chi chơi sạch sẽ với lũ chúng bây ??[Thiên Vy cũng tham gia xóc xĩa lại bọn chúng]

- Chúng mày..... chúng này là ai??? Nói.....[một tên vừa xoa mồm vừa gân cổ lên]

- Tiểu Tinh [nháy mắt tinh nghịch]

- Thiên Anh [khoanh tay trước ngực]

- Thiên Vy [bước tới một bước và nghiêng mặt, tay quệt mũi đầy thách thức]

- Hoàng Phong [xoa cằm ra vẻ ta đây đẹp trai, nhưng không thể phủ nhận, Hoàng Phong là hot boy của trường mà]

- Lớp 11B [đồng thanh]

Màng giới thiệu vô cùng đặt sát kết thúc, ngay sau đó là khói xì ra từ đầu bốn nạn nhân.

- Có biết chúng tao.... chúng tao là ai không? mà giấm láo thế.....hả..... [tên còn lại vừa gãi móng vừa la oai oái]

- Cần chi biết [Thiên Vy và Tiểu Tinh đồng thanh hất mặt về phía chúng] mà nếu muốn nói thì tui tao cũng miễn cưỡng nghe cho chúng bây vui vậy..... [Tinh tiếp tục]
 - Tao là Phi Nhã... con gái..... của ông chủ Phi Hào thương gia lớn nhất nước này. [nhỏ đầu tiên giới thiệu]
 - Ồ.....[cả nhóm đứng nghe rồi gật đầu tròn mắt ra vẻ ngạc nhiên]
 - Còn ta đây là tiểu thư duy nhất của tập đoàn Phương Thị. Phương My.....[nhỏ cứ đứng lắc lắc nhìn mắt cười chết được]
 - Quao.....
 - Mà nè cô tiểu thư... muốn gả mông thì cứ gầy đi... Ở đây cần chi giữ thể diện, tui nhớ bắn rất nhiều vào mông cô thì phải
- Thiên Vy nhìn cái bộ dạng đó, tay xiết chặt để không cười lăn ra.
- Mày..... [nhỏ đó cứng cả họng, quả thật là ngứa đến phát điên... Mà nhỏ cổ không gầy.
 - Còn tao là bang chủ Đức Long và đây ban phó Hồng Hải của bang Hắc Khuyển, đứng đầu cái vùng này, chúng mày tàn đời rồi..... [nói với vẻ tự đắc, hẳn nghĩ nói ra sẽ được vang lại xin tha]
 - Ui trời ơi tưởng tên gì hay, tiếng gì bụi. Ai dè..... [ba người tiến lên cùng nói và quay lại nhìn Thiên Anh, ý bảo Anh nói tiếp]
 - Cẩu đen [Thiên Anh hiểu ngay ý mấy đứa bạn, nhanh chóng tiếp lời]
 - Chúng mày..... [hai tên tức nghiêng rang nghiêng lợi]

7. Chương 7 : Thân Thế Bất Ngờ & Chị Linh Nhi

- Không ngại nói cho tui bây biết... cặp song sinh là con ông Thiên Kỳ. [Hoàng Phong giới thiệu]
- Còn người vừa nói là con trai một của bà Khánh Vân... [Thiên Vy chỉ về Phong nói tiếp] còn riêng người này.... là Dark Devil, các người có đủ trình độ để biết đến những người đó không???? [đôi tay xinh xắn đang dùng trước mặt Anh]
- Thiên Kỳ???? chả nhẽ ông trùm thương trường Thiên Kỳ [tên Long lấp bắp như những câu chữ đầy bộ não mình không còn xử lý nổi nữa]
- Không sai... cũng biết được chút ít đấy [Hoàng Phong gật gật cười đều]
- Bà Khánh Vân, doanh nhân đa tài và giàu chỉ xếp sau ông trùm Thiên Kỳ [ả Phương My giương đôi mắt hám trai mê tiền về phía Hoàng Phong]
- Chúng bây cũng chịu khó cập nhật tin tức đấy... [Thiên Vy vỗ nhẹ tay khen thưởng]
- Còn Da....ark..... Dark... Devil.....

Chúng không một ai nói thêm được gì, đôi mắt bỗng dưng như mất đi đôi đồng tử và trở nên vô hồn. {khi nghe đến tên thì chúng đã biết trước được số phận mình rồi}

- Để Thiên Vy dễ thương nói giúp cho nà: Tàn nhẫn nhất. Thông minh nhất. Sắt đá nhất. Bí ẩn nhất. Và điều quan trọng hàng đầu cần biết khi nhắc đến cái tên này chính là... thấy được mặt của Dark Devil chỉ có một con đường để đi..... Chết!!!

Thiên Vy giờ không phải cô bé dễ thương hay bị bắt nạt, trong mắt cô ánh lên sự độc dữ, khiến người ta phải rùng mình.

- Anh..... thấy sao???? Em sắp theo Anh được chưa???

Thay đổi nhanh như chớp, trở về với Thiên Vy nhí nhảnh dễ mến {Vy đang năn nỉ ỷ oí để được đi theo Anh hoạt động ngầm, nhưng đều bị Anh cự tuyệt, đã vậy còn mét ba, làm Thiên Vy bị mắng cho một trận. Uất ức Vy nhất định học theo Anh, bắt đầu từ sắc thái biểu cảm và ánh mắt}

- Vậy.... vậy..y.....vậy... còn tui.... tui thì sao??? Tui cũng.. thấy..... [Tinh Tinh lấp bắp]

- Sao mà đánh đồng Tinh Tinh với lũ tầm thường này được, Tinh bạn thân của tui này rồi, biết không sao đâu. [Thiên Vy chạy lại khoát tay lên vai Tinh xoa xoa trấn an]

- Ui trời ơi lại phật, làm tui sợ hồn nó bay đi mất hết.

Tiểu Tinh thở phào, tay vuốt ngực cho tim đập ổn định lại. Từ nãy đến giờ nó hoạt động quá công sức cho phép rồi.

- Giờ thì.... [Thiên Anh cười mỉm với thái độ của Tinh Tinh nhưng không ai thấy, lấy lại vẻ mặt của một thủ lĩnh Anh lên tiếng]

- Có gì trắng trời không...?? [Hoàng Phong hỏi đầy thương cảm, nhưng chỉ là giả vờ thôi]

- Xử.... [Thiên Anh hạ quyết lệnh]

- Chờ đã.....

Mọi người bất ngờ trước sự phản đối đó, Thiên Vy??? Không..... Tiểu Tinh??? Làm sao giám??? 4 tử tù??? đã không còn biết gì từ nãy đến giờ. Vậy là ai????.....

Từ đằng xa tiến đến một cô gái thân hình cực chuẩn, cực xinh. khoát trên người một cái áo blu trắng, tay cầm theo hộp thuốc y tế.

- Chị..... Linh Nhi.... [ba con người đang há mồm tròn mắt hướng về cô gái]

{Linh Nhi là con gái của ông Tâm - người tạo ra JKN. Vì được ông Thiên cử mang chăm sóc nên rất thân với cặp song sinh và cả Hoàng Phong nữa. Và cũng là người duy nhất biết chuyện Thiên Anh là con trai. Vì người phụ trách kiểm tra cậu là Linh Nhi, chị lớn hơn Thiên Anh 4 tuổi. Nói thêm chút là Thiên Anh chỉ kiểm tra định kỳ 5 năm trở lại đây thôi. Vì dòng mực còn quá mạnh nên lúc nhỏ không cần xem xét}

- Còn nhớ tới chị nữa à???? [Nhi vờ dối]

- Chị yêu... chị quý của tui em. Sao mà quên được.....[Vy chạy lại ôm chị nũng nịu]

- Xí..... cô chỉ giỏi nịnh!!

Nhi xỉ yêu đầu Thiên Vy rồi nhìn sang Tiểu Tinh. Bỗng một loại tình cảm khó nói dâng lên trong Nhi làm Nhi cứ ghen ngào sao ấy...

- Còn đây là??? [cố nén lại cảm xúc bất thường đó, Linh Nhi quay sang hỏi Vy]

- Dạ đây là bạn mới chí thân của tui em, tên Tiểu Tinh.

- Tiểu Tinh... [nghe nói tên, cảm xúc lạ đó dần nguôi ngoai. Linh Nhi tiến đến gần]

- Dạ em chào chị... hyhy [nở một nụ cười đầy thiện cảm trước chị gái xinh đẹp, vừa nhìn Tinh Tinh đã rất thích chị]

- Chào em! Chơi với bọn này, em phải cẩn thận không chúng xử.... -_-

- Cô ta xử tui em thì có..... [Hoàng Phong nghe không lọt tai những gì chị Nhi vừa nói nên phản bác ngay]

- Quao.....!! Coi bộ cô này cũng không vừa nha [Nhi bước lùi lại, mắt đảo đảo ngó nghiêng liên tục]

- Chị nhìn đi là biết hà [Thiên Vy chỉ về cái lồng sắt, bốn con người đã định thần khi chị Nhi đến và tiếp tục công việc gây và xoa khắp người]

- Kinh..... @@ Là em làm.... ?_? [Linh Nhi lùi thêm bước nữa, châu đôi mày cong vút hỏi chắc lại một lần nữa]

- Em đừng kịch bản, bốn đứa cùng làm ạ.... hỳ hỳ

- Quá kinh..... khủng bố hơn nhỏ này nữa... [chỉ sang Thiên Anh]

- Sao cần??

Thiên Anh tuy không có ghét Linh Nhi nhưng vì nghĩ tới cứ mỗi năm là cho chị ta lại soi mói cơ thể mình một lần. Thật không thể thân thiện hơn được.

- À..... Lo giới thiệu quên mất, cho chị bốn đứa này để thử thuốc đi. Chị mới chế.... hề hề.

Mặt Linh Nhi lúc này gian không sao tả nổi, mắt chớp chớp cầu mong, miệng cười chúm chím.

- OK... nhanh!!

Thiên Anh thay đổi sắc mặt, có chút trong chờ, bước ra phía sau gốc cây ngồi xem kịch.

{thuốc Linh Nhi chế ra toàn độc, sở hữu gen thông minh từ ba, sức sáng tạo của Nhi là vô hạn. Cô thích học được, nên toàn chế ra mấy loại thuốc gây sốc khi thấy hiệu quả}

Coi như có thể thông hành, cửa ải lớn nhất đã thông qua. Nhanh như cắt phóng bốn kim tiêm vào khung sắt, trình độ phóng tiêu của Nhi càng ngày càng đỉnh. Sắp đạt được mục tiêu vượt mặt Thiên Anh mà Nhi đã đặt ra. Dù cho 4 con người kia đang điên cuồng chạy nhảy nhưng kim vẫn trúng ngay móng và tiếp xúc vuông góc, vì chỉ khi kim tiêm vuông góc mặt tiếp xúc thì mới có lực đẩy thuốc vào cơ thể, vậy là.....

- 5, 4, 3, 2, 1..... xem nào.....

Hoàng Phong và Thiên Vy đang hào hứng đếm ngược để được xem trò vui, ai dè... cả 4 đứa lặn ra ngủ ngon lành.

- Kỳ vậy? [Thiên Anh nhăn nhó]

- Thuốc lần này là thuốc xóa trí nhớ, làm mất hẳn phần ký ức vừa rồi của chúng nó. Và cải thiện nhân cách cho chúng, đỡ hách dịch hơn chút xíu. [Linh Nhi đang thuyết minh cho sản phẩm độc quyền của mình]

- Hiền zị??? [Thiên Anh thấy hơi thất vọng]

- Chị mặc áo blu trắng mà Anh, phải có tình người một chút chứ. [Linh Nhi cầm hai ta áo vo ve chọc nóng Thiên Anh]

- Mệt.... về. [tức.... mà thôi kệ, Anh quay đầu đi]

- Chờ chút... tối nay 8h chỗ cũ! [bỗng Nhi nghiêm túc hẳn]

- Ủ!

Thái độ đó? hai từ chỗ cũ? khiến Thiên Anh châu mày... mặt nhăn nhó, nhưng chỉ trong giây lát. Chưa kịp để bất cứ ai thu được hình ảnh ấy, cậu trở lại bình thường và tiếp tục bước đi.

8. Chương 8 : Nguyên Tắc Bị Phá Vỡ

- Họ đi đâu mà thấy căng quá zị Vy??? [Tinh Tinh xem xét tình hình thấy vướng mắt khó hiểu]

- Vy cũng không rõ, mỗi lần hẹn như zị có xin xỏ đến không còn hơi sức, lặn đùng ra ăn vạ cũng vô dụng. Không được biết, không được hỏi và không được theo. Vy cũng tò mò chết được.

Nhắc đến chuyện bắt công đây, Vy dậm mạnh chân vài cái tỏ ý giận. Muốn Anh thấy và nghỉ lại cho theo, nhưng làm vậy cho đỡ tức thôi chứ cô biết không hề có % cơ hội nào.

- Anh... đi đâu vậy???? cho Tinh với Vy đi cùng với.

Tinh muốn thử xem mình có thể không??? Hơi bị không tự tin, mà cũng kệ. Thử mới biết, Tinh chạy lại ôm lấy cánh tay Anh nài nỉ.

- (trợn tròn mắt nhìn) Buông ra.....[Thiên Anh gằn giọng]

- Ô...ư..... không buông, cho đi theo mới buông...

Tiểu Tinh đang sợ, thái độ của Thiên Anh lúc này thật là như muốn ăn tươi nuốt sống con người ta vậy.

- Bỏ ra ngay

Thiên Anh đang cố kiềm chế, không hiểu sao mỗi khi Tinh chạm vào người cậu, cậu cảm giác được sự khác lạ xuất hiện khắp người, và cậu luôn cho đó là một cảm giác khó chịu. Với những người khác thì đã không đủ mạng để chết từ lâu rồi, còn với cô gái này cậu hầu như chưa nghĩ đến sẽ giết cô, và lý do Thiên Anh dùng để biện minh là “nhỏ này Thiên Vy rất thích, động vào... xui rủi lại mất tình anh em”

- Không bỏ.... [bản tính bất chấp nguy hiểm trong Tiểu Tinh đã trỗi dậy, giờ dù thế nào cô cũng không sợ]

- Cô phiền phức quá đi...

Anh vô tư nhún nhó, bỗng dưng không để tâm đến điều khác thường động trời và cậu cũng buông xuôi với con người cố chấp đấy. Hết cách...

Tình hình là đang có hai người hóa đá, còn một người thì tròn mắt kinh ngạc. Dẫn chuyển sang đôi mắt long lanh rạng ngời, và khép dần lại vì nụ cười quá tươi.

- Cô sao vậy???

Tinh giờ bàn tay xòe cả ra quấy quấy trước mặt Thiên Anh, cô tiếp tục cười không nói gì.

- Cô điên rồi.

- Nă...m.....năm..... năm.... chữ.... [hai người hóa đá đằng sau kia đã động dậy được đôi chút]

- Cô – phiền – phức – quá – đi

Vừa lập lại Tiểu Tinh vừa giờ bàn tay thon thả xinh xinh buông ra từng ngón một, nụ cười vẫn luôn giữ trên môi.

- Điên hết rồi...

Thiên Anh khó khăn suy nghĩ cho mình một câu biện để tránh phải lấp bắp trước mấy người này, rồi quay bước bỏ đi ngay sau đó và dường như trong câu nói có ý bao gồm cả bản thân cậu nữa, “thật không thể tin mình có thể phá lệ vì con nhỏ này, đúng là điên rồi”

- Anh à.... đầu trốn dễ vậy được. Lệ thì cũng đã phá rồi. Anh nói tiếp đi, hỳ hỳ... nói đi Anh.

Thật vậy, đầu dễ thoát được Tinh Tinh vì nãy giờ dù nói chuyện dù cười, nhưng Tiểu Tinh vẫn bám rất chặt tay của Thiên Anh, nhất định không tha cho cậu.

- Làm ơn.... để tui sống với...

Thật là không chịu nổi với con người này, “ba mẹ cô có đặt lộn tên không??? Đáng ra phải là Sam Sam mới đúng chứ” Thiên Anh cũng định nói ra như vậy nhưng hai đứa kia đã hoàn hồn chạy theo nên thôi.

- Giờ thì sáu chữ, Tinh Tinh ơi mày giỏi quá... là lá la.... [vô tư hát ca nhảy múa tung tăng nhưng vẫn tay trong tay với Thiên Anh]

Vậy là hết một ngày vô cùng ý nghĩa, ngày mà Thiên Anh phá đi nguyên tắc đã giữ vững hơn 10 năm qua và cũng là ngày Thiên Anh tìm lại được chút gì đó vui vẻ tận sâu trong tâm hồn. Cứ nghĩ là nó đã vĩnh viễn không trở lại, ngờ đâu... điều đó khẳng định, không gì là tuyệt đối, còn phải xét xem với ai và khi nào.

Sắc mặt tệ hại bước ra từ phòng bệnh riêng trong chính ngôi biệt thự Song Thiên, nhưng sự hiện hữu của phòng bệnh này chỉ ba người biết đến. Nó nằm dưới cả tầng hầm đỗ xe. và được bảo mật với một bộ máy kiểm định gắt gao do Linh Nhi sáng chế. Thiên Anh sầu não, vì đã hơn 17 tuổi rồi mà dòng mực ấy vẫn chưa thể xác định chính xác, còn có hai ký tự kể cuối, là một chữ và một số, nhưng vẫn còn rất mơ hồ. Và vì JKN không cho bất cứ cơ hội nào để thử nữa, nên đành phải chấp nhận chờ đợi, nhưng cũng chỉ có thể chờ thêm khoảng 3 tháng nữa thôi, có hay không, đúng hay sai JKN cũng sẽ tan biến.

9. Chương 9 : Thuyết Phục Được Anh Rồi

Tại lớp 11B, cả lớp đang rất ồn ào,,, giờ truy bài gần như phản tác dụng,,, người nào việc nấy,,, chỉ chừng 3/30 làm đúng nhiệm vụ của khoảng thời gian này,,, Từ đằng xa,,, bóng dáng người đàn ông quyền lực bước từ tốn về phía lớp.

-Trật tự,,, thầy vào,,,[một bạn trong lớp thấy thầy trước tiên nên vội thông báo,,,]

-[lớp ổn định gần 5 phút thầy cũng đã bước đến cửa và đi vào lớp,,,] lớp hôm nay ngoan nhỉ,,,[thầy gật đầu hài lòng,,,] thầy đến để báo cho mấy em một tin,,, trường sắp tổ chức cuộc thi “học sinh thanh lịch” mỗi lớp cử 4 bạn tham gia,,, phải có cả nam lẫn nữ,,, chúng ta sẽ thi ba vòng,,, ứng sử, tài năng và nhan sắc,,, các em bàn bạc lại với nhau,,, sáng mai cho thầy danh sách,,, ngày thi sẽ là thứ 7 tuần sau,,, tức các em còn đúng 1 tuần để chuẩn bị,,, và không quên thông báo về giải thưởng,,, là một chuyến du lịch trọn gói cho bốn người và một chuyến đi ngắn cho cả lớp,,,

-Lớp mình có đủ 4 người rồi thưa thầy,,,[một học sinh đứng lên trả lời thầy ngay,,, và chỉ tay về bàn kế cuối,,,]

-Nhưng mà tiết,,, phải chỉ 2 nam 2 nữ thì khỏi chê,,,[một học sinh khác ngồi dưới lớp góp vào,,,]

-Mà quan trọng là Song Thiên có chịu tham gia không,,, nhìn Thiên Anh hình như,,,[tiếng bàn tán vẫn không ngừng,,, mọi ánh mắt đổ về Thiên Anh,,,]

-Anh,,, thi nha,,,[Thiên Vy và Tinh Tinh cùng lúc quay qua mỗi người ôm lấy một tay Thiên Anh lay lay mặt thì cậu khẩn tha thiết,,,]

-Không,,,

-Thì đi,,, được đi du lịch đó,,, tui chưa bao giờ đi hết,,, thì đi mà,,,

lần này chỉ riêng Tinh Tinh lên tiếng,,, vì hoàn cảnh đâu cho phép cô phung phí vào những chuyến đi như vậy,,,

-Chắc thắng không???

Anh dời mắt nhìn sang Tiểu Tinh,,, nhìn trực diện vào gương mặt ấy khiến Thiên Anh cảm nhận được cái khó chịu trong mình lại dâng lên,,, nên cố tình dập tắt mọi hy vọng của cô gái này,,, thật là nhẫn tâm,,,

-A,,,um,,, 80% thôi,,,[Tinh hơi xìu xuống,,,]

-Còn 20??? [thái độ không tự tin này của Tiểu Tinh làm Anh hơi bất ngờ,,,]

-Thì lớp 11A đó,,, có 4 đứa rất được,,, à,,, là 4 đứa hôm qua mình mới xử lý đó,,, không thể coi thường bọn chúng,,,

-Là lũ đó,,,[Thiên Anh lục lại trong đầu phần ký ức mà cậu cho là chẳng ích gì nên đã ném đi một góc nào đó cho đỡ nặng đầu,,,]

- tởm,,,[sau một lúc trầm tư,,, có một vài hình ảnh được tua lại trong đầu,,, Thiên Anh hờ hững thốt lên đúng 1 chữ,,,]

-Tại lúc đó chúng bị biến dạng nên Anh mới thấy vậy,,, chứ 4 đứa đó đang hot trong trường,,, lượng fan đang dần bắt kịp ông Hoàng Phong luôn rồi,,, vậy nên tui mới ngán,,,

-Vy lên hỏi thầy giúp Anh,,,[ghé xác vào tai Thiên Vy,,, Anh thì thầm,,,] Anh giả trai thì có được không??? Và đừng cho ai biết,,,

Vy cười tự tin gật đầu,,, Vy biết thú vui lớn nhất của Anh là được giả làm con trai,,, nên không ngại trở lại thuyết phục thiên phú của mình để giúp Anh,,,sau cái gật đầu Thiên Vy đứng lên và tiến thẳng lên chỗ thầy,,,

-Em có một vài câu hỏi muốn xin ý kiến thầy,,, nhưng thầy có thể chỉ gật hoặc lắc đầu được không,,,[tình hình là Vy đang nói rất khế cạnh bên tai thầy,,, và thầy gật gật,,,]

Thiên Vy cười bắt đầu những câu hỏi,,, biểu hiện đầu tiên của thầy là nhăn mặt và ngay lập tức lắc đầu,,, nhưng sau đó,,, toàn những cái gật đầu thuận ý,,,sau chừng 4 lần gật đầu của thầy,,, Vy lùi lại,,, quay xuống nhìn Anh,,, cười toe ra dấu OK,,,

-Bọn mình sẽ tham gia,,, và nhất định sẽ thắng,,, để cả lớp mình được đi chơi,,, hế,,,

Thiên Vy đồng loạt tuyên bố,,, kết thúc câu nói còn khuyến mãi thêm cái nháy mắt tinh nghịch làm hầu hết các bạn trong lớp đều ngây người và vô thức cười tươi đáp trả,,,

-Vậy các em chuẩn bị cho thật tốt,,, thời gian không còn nhiều,,, cố gắng sắp xếp nha,,, chúc các em thành công,,,

-Dạ,,, cảm ơn thầy ạ,,,

-Anh,,, chịu thi thật sao???

Tiểu Tinh mắt long lanh phủ một màn nước mỏng vì cảm động và quá vui,,, cộng với một hành động làm Thiên Anh đỏ mặt,,, cô ôm lấy bàn tay Anh và vô tình Anh cảm nhận được hơi nóng của người cô và dần chuyển thành nóng ở người cậu,,, tay cậu đang,,, được ghi chặt ngay trước ngực Tiểu Tinh,,, cô nàng này tự nhiên ớn,,,

-Được rồi,,, bỏ ra đi,,,

Khác hẳn với biểu hiện của “công chúa băng” mà mọi người đặt cho Thiên Anh,,, thái độ đầy cứng rắn và vội rút tay lại,,, để Tiểu Tinh tròn mắt,,, nhưng rồi cũng bỏ qua,,, cười toe ngồi xuống,,,

-Tinh Tinh nè,,, qua nhà Vy ở nha,,,

-Hả???? sao phải qua nhà Vy ở nha???

-Thì qua để dễ chuyện tập luyện,,, với lại Tinh cũng ở trọ mà,,, qua nhà Vy “trợ” đi,,,

Vy cười,,, thật sự Vy rất quý cô bạn này,,, và dạo này Vy thấy Tiểu Tinh có thể giúp Anh nói nhiều hơn,,, và có vẻ như Anh không có phản đối khi nghe Vy nói chuyện này,,, vì Anh vẫn ngồi đấy nhìn, nghe chứ không nói gì,,,

-Nhà cậu??? Cậu ở với ai??? À mà,,, tiền trọ,,,

Tiểu Tinh cũng có ý muốn nhận lời nhưng còn ngại,,, và còn một vấn đề,,, vì lúc trước đã nghe nói sơ qua gia cảnh của hai người này,,, không vừa,,, Tinh đang sợ tiền trọ một ngày không biết có trả nổi không nữa,,,

-Tại Vy ở với Ba Mẹ,,, mà họ cứ có việc vắng nhà suốt,,, một năm họ có mặt ở nhà chưa đến 3 tháng nữa,,, Tinh yên tâm,,, tiền trọ thì,,, cho không Tinh cũng được,,,[Vy đang cố thuyết phục Tiểu Tinh,,, và rồi điều Vy trông đợi đã đến,,, cái gật nhẹ từ Tinh,,, kèm theo là một nụ cười có xen chút lo lắng,,,]

10. Chương 10 : Tiểu Tinh Dọn Nhà – Bạn Đắt Biệt

Ngay chiều hôm đó,,, Song Thiên và cả Hoàng Phong lật đật giúp Tiểu Tinh chuyển nhà,

-Vy đưa Tinh lên phòng đi,,, Anh đi gặp ba để thưa chuyện,,, sắp xếp xong thì dẫn Tinh xuống chào hỏi ba nha,,,

Thiên Anh giao va ly cho bác quản gia rồi quay sang nói với Vy,,, Vy gật đầu cười ra vẻ OK,,, Thiên Anh tiến về phòng sách,,, nơi ông Thiên Kỳ rất thích giam mình dù là giải trí hay làm việc,,, Nhẹ gõ cửa,,,

-Vào đi,,,

-Dạ ba,,,

-Có chuyện gì không con??? [ông nở nụ cười ấm áp]

-Dạ có một chuyện con muốn thưa với ba,,,,

-Ồ,,,, ngồi xuống ghế kia đi rồi nói,,,,

Thiên Anh giờ đang đứng trước bàn đọc sách mà ba cậu vẫn thường ngồi,,,, ông thấy vậy,,,, đứng lên vỗ nhẹ vai và cùng con đi đến ghế sofa để tiện nói chuyện,,,,]

-Rồi,,,, con trai muốn thưa ba chuyện gì???[nhìn trong ánh mắt ông khi hai từ con trai được cất lên thì đôi đồng tử có chút run,,,, ông biết,,,, Thiên Anh rất thích được ông gọi như vậy,,,,]

-Dạ ba,,,, con có một cô bạn,,,, Thiên Vy đã mời cô bạn đó về nhà mình ở,,,, nên con muốn hỏi ý ba,,,,

-Con không phản đối sao???

Ông hơi ngạc nhiên khi trước giờ Vy đã đề nghị cho bạn về nhà chơi thôi Anh cũng nhất quyết không,,,, còn lần này,,,, dọn hẳn vào ở,,,,

-Dạ không,,,, bạn đó có chút đặc biệt,,,, làm con không phản đối được,,,,

Trước ba,,,, Thiên Anh không giấu gì cả,,,, mọi cảm xúc đều được cậu giải bày,,,, đã biết bao lần trong căn phòng này,,,, cậu ngồi tâm sự cùng với ba,,,,

-Vậy thì ba cũng không phản đối,,,, cô gái có một không hai này,,,, có thể làm con trai ba phá lệ,,,, ba thật rất tò mò,, cho ba gặp có được không???[ông cười,,,, thật ông cũng rất muốn Thiên Anh có một tri kỷ,,,, giờ thì đã toàn ý nguyện,,,, còn gì bằng,,,,]

-Dạ,,,, đương nhiên ạ,,,, Vy đang đưa bạn ấy lên phòng,,,, sắp xếp xong sẽ xuống chào ba,,,,

“cốc cốc,,,” tiếng gõ cửa vang vọng khi hai người đang nói chuyện rất vui,,,, Thiên Anh đang kể cho ba nghe về trò đùa nghịch lần trước của Tiểu Tinh và cả chuyện kỳ thi sắp tới của cả nhóm,,,,

-Vào đi con gái,,,,

-Sao ba biết con???

Vy nũng nịu nói và đi vào,,,, và đi phía sau là Tiểu Tinh đang lo sợ,,,, “ông trùm kinh doanh,,,, mình nên nói gì đây”và ngay khi ngược lên nhìn ông,,,, ông đang cười rất tươi và rất hiền,,,, đã xua hết những lo sợ của Tinh,,,, đổi lại là một cảm giác thân thiết cứ như đã biết lâu rồi,,,,

-Dạ con chào bác,,,, [Tinh cuối chào lễ phép,,,, môi thì tạo một đường cong làm mềm lòng tất cả mọi người,,,,]

-Ồ,,,, chào con,,,, hai đứa nhanh lại đây ngồi này,,,,

-Dạ,,,

-Bác có gặp con ở đâu chưa nhớ??? Sao cứ có cảm giác quen quen,,,,,

thật sự là rất quen,,,, nhất là khi cô bé nở nụ cười ấy,,,, và một vài đường nét trên gương mặt,,,, cũng rất quen mắt,,,, và cả đôi mắt chứa đầy nét nghịch phá đó nữa,,,

-Dạ,, con không nhớ là đã gặp bác,,,, chắc là bác gặp ai đó giống con,,,, hoặc là gặp mẹ con ấy,, con rất giống mẹ,,

Tinh trả lời vô cùng tự nhiên,,,, không có chi là áp lực khi nói chuyện với người giàu nhất thế giới cả,,

-À ha ha,, chắc là vậy,,,, con dễ thương thật,,,, chắc mẹ con cũng rất đẹp,,,,[ông cười to thành tiếng khi thấy sự tự nhiên hết sức đáng yêu của Tiểu Tinh,,,,]

-Dạ,, cho con xin phép bác được ở tạm nhà mình ạ,,,, vì phải tập văn nghệ với lại con cũng rất thích Vy với Anh,, nên bác cho con ở lại nha bác,,

-Đương nhiên rồi,, con dễ thương thế mà,,,[thật là không thể từ chối được cô bé này,, dù là giả vờ để trên cô cũng không được,, ông Thiên gật đầu ngay,,,,]

-Dạ con cảm ơn bác,,,[vậy là Tinh cười típ mắt]

11. Chương 11 : Bất Ngờ Đạo Diễn Thiên Anh

Nói chuyện thêm chút nữa thì Vy kéo Anh và Tinh xuống phòng tập,, và gọi Hoàng Phong qua để bàn kế sách,, vức giải lần này,, có lẽ là phần thưởng chả là gì với ba người kia nhưng lại rất ý nghĩa với Tiểu Tinh,, nên có thể nói lần này cả ba nỗ lực chỉ vì muốn làm cô bạn mình vui,,

-Có mặt đầy đủ rồi,, hợp thôi,,,[Vy bắt đầu]

-Có ba vòng thi đúng không??? [Hoàng Phong hỏi,,]

-Ừ,, ứng xử, tài năng và nhan sắc,,,[Tinh nhanh miệng trả lời,,]

-Ứng xử và nhan sắc thì khỏi phải lo,, chuyện nhỏ,,,[Thiên Vy mạnh miệng hiên ngang nói,,] còn tài năng thì mình thi gì đây ta,,[khí thế giảm đi chút ít,, Vy xoa cằm về suy tư,,]

-Mình diễn kịch đi,,

Bất ngờ với đề nghị và biểu cảm qua từ ngữ của Thiên Anh,, cả ba tròn mắt nhìn,,

-Nhưng,, kịch cầm nha,,

Anh tiếp tục,, và nâng sức biểu cảm của các gương mặt kia cao thêm cấp nữa,, hả thật đồng đều và giữ nguyên khẩu hình miệng đầy chờ nghe Anh giải thích,,

-Không ai phản đối thì nghe tiếp kịch bản đây,,,[không cho họ cơ hội phản biện,, Anh nói luôn,,] có một cặp tri kỷ,, nam cậu ấm mới lớn,, nữ tiểu thư nhưng mộc mạc giản dị,, hai người cũng đã thích nhau,, nhưng rồi cậu trai đầy đã bị vẻ ngoài bắt mắt của một cô gái khác mê hoặc nhằm mục đích vụ lợi,, khi chiếm được tất cả,, cô ta trở mặt và cùng tình nhân tìm cách trừ khử luôn cả cậu,, lúc nguy hiểm nhất cô tiểu thư kia đã chạy đến đỡ giúp anh một nhát dao,, và một kết thúc mở với hình ảnh cậu trai ôm lấy cô tiểu thư và hôn nhẹ lên trán cô,,

Một người đều đều nói còn lại ba người đang hóa đá,, mãi một lúc sau khi Thiên Anh ngưng nói thì cả ba mới định thần lại và bắt đầu hỏi chuyện,,

-Đâu đủ nhân lực,, không phải hai nam hai nữ sao??? [Tinh Tinh nhăn nhó nói trước,,]

-Tui sẽ đóng giả tên nam còn lại,,,[Thiên Anh bỏ luôn cái quy tắc ba chữ trước giờ luôn rồi,,]

-Vậy phân vai thế nào,, em thích cả hai nhân vật nữ,, vai nào cũng hấp dẫn,,,[tới lượt Vy thắc mắc,,]

-Anh đã chuẩn bị cả rồi,, bắt thăm cho công bằng,,[vừa nói Thiên Anh vừa rút trong túi ra bốn mảnh giấy gấp nếp giống nhau hai đỏ hai đen và chia ra trước,,] mỗi người một thăm nam đen nữ đỏ,, bốc trước đi,,

Nhường cả quyền chọn lựa cho cả ba người kia,, lần lượt các cánh tay với tới lấy về mình một mảnh giấy,, còn lại một mảnh trên tay Anh,,]

-Mở ra đi,,[tiếp tục chỉ đạo,,]

-Phản diện nữ,,,[Thiên Vy đọc lên nội dung của lá thăm,,]

-Vậy tui khỏi mở cũng biết tui vai gì,,,[Tinh Tinh nói vậy nhưng vẫn mở thăm ra,,]

-Còn tui,, là phản diện nam,,,[Hoàng Phong cũng tương tự]

-Vậy là phân vai xong,, bắt đầu tập,, à mà lúc truy đuổi ấy,, đấu võ đẹp mắt chúc nha,,

Thiên Anh tiếp tục,, từ nãy đến giờ,, Thiên Anh là người nói nhiều nhất,, mọi người vẫn còn khó tin khi Anh như vậy,,

-OK,,, nhất định lần này sẽ đoạt được chuyển đi ấy,,, nghe thôi đã thấy mình tài rồi,,, thắng chắc rồi,,,
[Tiểu Tinh cứ lú lo không ngừng,,,]

Tập luyện vất vả bốn ngày liền,,, tiết mục đã được xem như hoàn hảo,,, có một vài chi tiết nghịch lý nhưng cũng đã được cả nhóm hợp lý hóa,,, như là Hoàng Phong phải đánh thắng Thiên Anh,,, {điều không thể} và Tiểu Tinh phải diễn vai thực nữ nhẹ nhàng,,, và đặc biệt cảnh hôn nhẹ cuối kịch vẫn chưa tập lần nào,,, nhưng đối với những thiên tài bẩm sinh này,,, không gì là khó cả,,, Còn cả 3 ngày mới đến đêm thi,,, Thiên Anh cho cả nhóm giải lao để tinh thần được chuẩn bị tốt nhất để đối phó với phần ứng xử,,, còn về nhan sắc thì cả nhóm có thừa,,, chỉ có Tiểu Tinh vì phong cách bụi của cô làm mờ đi vẻ đẹp kinh người,,, nhưng rồi Thiên Anh cũng sẽ rửa sạch bụi cho cô,,, biến cô thành công chúa giống Vy vậy,,,

Cùng nhau đến trường bằng xe đạp thể thao,,, bốn người tạo nên sự thu hút đến kỳ lạ,,, không ai có thể làm ngơ,,, có lạnh lùng bất cần đến mấy vẫn động mắt nhìn lướt đến chỗ bốn người rồi nhanh chóng chuyển hướng,,, vì sợ mất đi cái lạnh lùng hiện có,,, sợ bị họ làm cho tan chảy,,,

Lướt sang chỗ đối thủ nặng ký nhất của bọn Thiên Anh,,, nhóm người vừa bị trị một trận ra trò vào tuần trước nhưng chẳng nhớ mô tê gì,,, thái độ thật là có phần tốt hơn,,, nhưng chỉ tốt hơn chút trước kia chút xíu,,, mắt vẫn nhìn trời,,, mặt đầy son phấn,,,

-Ê My,,, sao chị không thấy nhóm Hoàng Phong có chuẩn bị gì hết vậy,,, sáng học,,, trưa ăn,,, chiều học,,, tối về,,, vậy tập luyện khi nào??? Hay họ bỏ cuộc rồi,,,

Nhóm này đang trên sân cỏ tập cho tiết mục tài năng,,, bọn này sẽ nhảy Dance,,, hiện giờ đang ngồi lẫn ra giải lao,,,

-Em cũng không biết,,, mà chị lo chi mấy đứa đó,,, lợi thế hai nam hai nữ,,, với lại mình còn có chuyên gia luyện cho,,, dư sức thắng bọn chúng,,,[My ngồi ngã ra sao thư thả nói,,,]

-Với lại cô em còn làm giám khảo,,, em lo gì [Đức Long cũng lên mặt chắc thắng,,,]

-Nhưng có tới 4 giám khảo,,, mình chỉ chiếm được một phiếu thì được gì,,,[Phi Nhã đang rất lo lắng,,, mặt cứ nhăn lại,,,]

-Em không tự tin thế sao???[Hải tiếp lời,,,]

-Đương nhiên tự tin rồi,,, tụi mình đẹp thế này,,, tập luyện với biết bao gia sư giỏi,,, sao mà không tin cho được,,,[Phi Nhã tự trấn an mình,,, mạnh miệng trả lời,,,]

Thái độ thoải mái, vui vẻ của nhóm Anh làm cả lớp,,, cả trường và cả các đối thủ thấy hoang mang,,, người lo lắng,,, người đắc thắng nghĩ chắc sẽ dễ dàng thắng vì nghĩ họ không chuẩn bị gì,,,

12. Chương 12 : Tiểu Tinh Rung Động Trước Một Hotboy

Ngày thi đã đến,,, hiện giờ còn cách buổi thi hơn 6 tiếng,,, Hoàng Phong, Thiên Vy và Tiểu Tinh đang được các nhà tạo mẫu hàng đầu make-up,,, còn Thiên Anh thì biến đầu mất dạng,,,

Vì muốn tăng thêm tính bất ngờ cho cuộc thi,,, nên các thí sinh được sắp xếp vào một con đường riêng biệt,,, vào một phòng chờ kín,,, và cũng vì sợ các thí sinh hoang mang khi thấy sự chuẩn bị của nhau nên từng lớp được sắp xếp ở một phòng khác nhau,,, ba người Vy Phong Tinh đã vào phòng chờ,,, phần thi đầu tiên là thi nhan sắc,,, nhưng giờ vẫn chưa thấy Thiên Anh đâu,,, cả bọn bắt đầu đứng ngồi không yên,

-Ấy chết,,,[Tiểu Tinh soạn lại cặp của mình thì hết lên,,,]

-Sao vậy Tinh?? [Thiên Vy lo lắng hỏi,,,]

-Ngọc bình an của Tinh đâu mất rồi,,, đó là quà sinh nhật đầu tiên mẹ tặng Tinh,,, không thể mất được đâu,,,[mặt Tinh giờ rất hoảng,,,]

-Tinh bình tĩnh,,, chắc là lúc thay trang phục để quên trong quần áo cũ thôi,,, không mất đâu,,, [Hoàng Phong lên tiếng trấn an,,,]

-Thôi,,, hai người ở đây chờ Anh đi,,, tui trở lại chỗ thay đồ tìm thử,,,

-Nhưng,,,[cả hai hơi lo ngại vì cũng sắp bắt đầu rồi,,,]

-Yên tâm,,, có tìm thấy không thì Tinh cũng sẽ trở lại chiến đấu cùng mọi người mà,,, hỳ hỳ,,,

Vì Tinh đang mặc đầm xòe có đuôi hơi dài,,, với lại mới mặt lần đầu nên gặp chút khó khăn,,, đi đến lối ra thì bị một thí sinh khác hấp tấp vội vã lướt qua vô tình dẫm lên váy Tiểu Tinh,,, làm cô chới với ngã về phía trước,,, nhưng Tinh không tiếp đất,,, mà cảm nhận được một lực nâng cô quay người lại,,, mọi chuyện đã ổn,,, và tình hình là Tinh đang bị một anh đẹp trai ôm lấy,,, hình tượng cứ như trong truyện tranh,,, lãng mạng,,, làm tim Tiểu Tinh đập loạn xạ ngấu lên cả,,, ngại ngùng rời vòng tay êm ái đó,,, Tinh cuối đầu nói lý nhí,,,

-Cảm ơn đã giúp tui,,,

-Ồ,,, Không có chi,,,

Giọng nói trầm ấm,,,và ánh mắt nhìn Tinh không rời,,, Tiểu Tinh hiện đang rất đẹp,,, trái hăng với nỗi kinh hoàng vì những trò phá phách của cô,,,

-Anh cũng là thí sinh à,,, [Tiểu Tinh đã ngược lên nhìn lại gương mặt thanh tú đó,,, tim cô đập càng nhanh,,,]

-Ừ,,,

Nét mặt Tinh làm anh chàng bối rối,,, lớp trang điểm mỏng,,, có thể thấy hai má Tinh hồng lên tự nhiên,,, vì đang rung động í mà,,,

-Thôi rồi chuyến du lịch của tui,,,[nghe vậy bất giác Tinh nhận ra được sự thật phũ phàn,,, “người này cũng thi thì đội mình mất trắng là chắc rồi,,, huhu” nghĩ vậy mặt Tiểu Tinh có biểu hiện hơi lạ,,,]

-Bạn sao vậy,,,

-À,,, không sao,,, thôi anh vô đi,,, tui phải đi tìm đồ gấp,,,

-Có phải bạn làm rơi cái này,,, [anh ta lấy từ trong túi ra một mảnh ngọc,,,]

-Á đúng rồi,,, sao anh có được nó vậy,,,

Mừng rỡ Tinh chớp ngay mảnh ngọc khi nó vẫn còn nằm trên tay anh chàng kia,,, vô tình cầm luôn cả bàn tay không quá to và rất mềm mại của anh,,, Tim Tinh lại đập dữ dội hơn,,, nếu đây là phòng chờ,,, chắc sẽ nghe được tiếng “thịch thịch,,,”

-Ồ,,, vậy trả lại cho bạn,,, mình cùng vào đi,,, sắp trễ rồi,,,[anh chàng đẩy cũng bối rối không kém,,,]

-Ấy,,,à,,,à,,, ờ tui quên mất,,, bạn tui đang chờ,,, hỳ hỳ [Tinh vội buông tay anh ta ra,,,]

-Mà này bạn nói chuyến du lịch là sao???

-ờ thì phần thưởng lần này là chuyến du lịch cho đội thắng mà,,, có đối thủ như anh,,, cơ hội thật xa vời,,,

-[anh không trả lời chỉ bất giác cười,,,]

-Ồ,,,ơ,,,Sao anh lại cười [Tinh nhìn thấy nụ cười ấy,,, lấp bắp luôn,,, phen này chắc thích anh chàng này mất rồi,,,]

-Không sao,,, thôi tới phòng tui rồi,,, tui vào đây,,,

Từ natx giờ Tinh mãi nhìn anh không để ý đến phòng nào là phòng nào cả,,,

-Ấy,,, này giờ tui quên không xem số phòng,,, không biết có đi qua chưa nữa,,,[Tinh gõ gõ đầu mình,,,]

-Có phải 603 không??? [anh nhìn lên số phòng mình định bước vào,,,]

-À,,, đúng rồi sao anh biết,,,

-Vào đi,,,, hai người kia đang đợi,,, [nắm tay Tiểu Tinh kéo vào trong,,, Tinh chưa kịp nhìn lại cái số phòng,,,, nên hơi sợ,,,]

-Sao anh kéo tui vào phòng này,,, lớp,,, của,,,,,,[không nói gì được nữa,,, Thiên Vy và Hoàng Phong đang ngồi trong đây,,,,,]

-Anh,,,, sao Anh lại đi cùng Tinh Tinh vậy,,,,,

Hình ảnh con trai của Anh Thiên Vy và Hoàng Phong được chứng kiến mấy lần rồi,,, nên cũng không quá bất ngờ,,,,,

-Anh gặp Tinh ngoài cửa,,,,

-Thi,,ên,,, Thiê,,ên,,,n Thiên Anh sao??? [hóa đá một lúc nào Tinh Tinh bắt đầu hoạt động lại,,,,,]

-Ừ,,, tui đây,,,,,[quay lại nhìn Tinh với ánh mắt biết cười,,,,, làm tim Tinh tiếp tục đập liên hồi,,, dù biết đây là con gái,,,,]

-Anh,,, Anh,,, là con,,, con,,,,,[lời nói không được tự chủ bất giác thốt lên,,,,]

Cùng với một hành động không suy nghĩ từ Thiên Anh,,, cầm tay Tiểu Tinh đặt lên vùng ngực chắc nịch của mình và thì thầm,,,,,

-Tui là con trai,,,,,

Nói xong bản thân Anh cũng giật mình,,, “sao mình có thể nói vậy chứ,,,,, điên thật,,,,, nhưng,,, nhưng,,,,, mình có chút muốn Tinh biết,,,,, ” Tinh tròn xoe mắt,,,,, não hoạt động nhiều dần lên,,,,, đến mức điều khiển được tim không đập quá nhanh,,, Tinh hít lấy một hơi sâu,,,,,

-Anh cứ đùa,,, Anh bình thường đẹp gái thế mà,,,,, hyhy,,,,,

Trở về với Tiểu Tinh lém lỉnh thường ngày,,, làm cảm xúc trong Thiên Anh cũng lắng xuống,,, Anh thả tay Tinh Tinh ra,,, thở dài,,,

-Định lừa cô mà không được thì thôi,,,

-Hai người nói cái gì mà đứng đó mãi thế,,, lại đây ngồi đi,,,,,

Thiên Vy gọi khi thấy Anh và Tinh cứ đứng đấy,,, vì đường đi hẹp nên Thiên Vy không nhìn thấy Tinh Tinh và những hành động của Anh,,, chỉ thấy được thân sau của Anh thôi,,,,,

-Ồ,,, Anh tới ngay,,,,,[hai đứa bình thường đến lạ,,, như cuộc trò chuyện đầy cảm xúc trước đó đã bị “tiềm thuốc của chị Nhi” vậy,,,,,]

13. Chương 13 : Nhan Sắc Tuyệt Trần

Nhóm Thiên Anh thi cuối trong vòng nhan sắc, trước đó là nhóm lớp 11A,,, tức nhóm của My, Nhã, Long và Hải,,,, họ bước ra ngay lập tức được sự cổ vũ rất nồng nhiệt từ phía học sinh bên dưới khán đài,,,,, không thể phủ định cả bốn đều rất đẹp,,,,, hai bộ đầm ngắn sexy,,,,, cùng hai bộ véc trắng đen đầy thu hút,,,,, son phấn đầu tóc đều tôn thêm sắc cho họ,,, thật là một đối thủ không vừa,,,,,Phần thi của họ cũng đã xong,,, bước vào trong với bao tiếng hò hét đầy tiếc nuối,,,,,

-Và phần thi cuối cùng của vòng này sẽ là lớp 11B,,, với sự tham gia của hotboy Hoàng Phong đang được lòng rất nhiều bạn học sinh trường mình,,, quả là một phần thi đầy sự kỳ vọng,,,,, xin mời ạ,,,,,[tiếng MC giới thiệu,,,,, chỉ mới nhắc đến tên Hoàng Phong thì tiếng hét chẳng kém gì vừa rồi,,,,]

Không làm số đông thất vọng,,, người bước ra trước tiên là Hoàng Phong,,, với trang phục đúng bụi,,, một cái nón Sherlock-home cá tính,,,,, áo thun sọc trắng đen có hình một đầu xương to tướng trước giữa thân

áo,,, quần cộc đến ngang đầu gối,,, phần ống túm sát chân để phần trên phồng lên nhìn kute vô đối,,, cùng với hai dây caro trắng đen để áo và quần có sự liên kết,,, đi thời trang mà Phong cứ cầm lấy hai dây,,, nhìn dễ thương không sao tả nổi,,,cuối cùng là đôi giày thể thao đúng chất năng động,,, một hình tượng hoàn toàn mới,,, trước đây Phong lúc nào cũng đạo mạo nghiêm trang,,, có khi hơi bị cụt nữa,,, giờ thì phá cách tuyệt đối làm khán phòng như muốn nổ tung ,,,,

Người tiếp theo bước ra làm lạnh hẳn không khí náo nhiệt vừa rồi,,, Tiểu Tinh đặt từng bước đi nhẹ nhàng khoan thai,,, cô khoát trên người bộ đầm trắng tinh khiết,,, phía trước ngắn ren xòe khoe ra đôi chân cân đối,,, dài và trắng không tỳ vết,,, phía sau đuôi đầm dài chấm đất,,, ngang eo có thắt một cái nơ lệch sang trái,,, làm mọi ánh nhìn tập trung trước tiên là phần eo thon gọn quyến rũ,,, Tinh đi một đôi búp bê thủy tinh trong suốt,,, cứ như một công chúa trong truyện cổ tích,,, vòng ngược lên phía trên,,, thân trên của chiếc đầm cúp sát ngực,,, và phủ bên ngoài một lớp vải the mỏng,,, vừa sang trọng vừa không tạo cảm giác quá hở hang cho người xem,,, tóc được tết gọn thả sang một bên, cài thêm một vương miện bé xinh càng làm Tinh giống công chúa,,, phần đặt sát nhất là gương mặt,,, có trang điểm nhưng như không trang điểm,,, lớp trang điểm rất nhẹ,,, có thể thấy nét hồng hào từ da thật của Tiểu Tinh,,, hai má đặt biệt hồng lên vì đang ngại khi phải trình diễn,,, không ai thốt được nên lời,,, chỉ biết lặng người ngắm vẻ đẹp thiên bẩm ấy của Tiểu Tinh,,

Sự kỳ vọng dâng trào khi hai người đầu quá hoàn hảo,,, người kế tiếp xuất hiện trên sân khấu là Thiên Vy,,, lại thêm sự bất ngờ làm mọi người tròn mắt,,, họ đang trông chờ một điều gì đó cao siêu,,, dữ dội hơn nữa,,, trang phục sẽ cầu kỳ hơn,,, hay là đột phá hơn nữa,,, nhưng không,,, không khí lắng xuống là vì Vy bước ra với bộ áo dài kính cổ,,, chiếc áo dài khuôn khổ của học sinh chứ không phải phá cách cổ quá rộng hay nó nơ thắt hay là áo ren mỏng gì đấy,,, chỉ đơn thuần là chiếc áo dài trắng tinh,,, không chút cầu kỳ kiểu cách,,, mái tóc óng mượt duỗi thẳng nếp xõa tự nhiên xuống hai bên vai,,, trên tóc có một cây cày bé xinh màu trắng sữa,,, về gương mặt,,, cũng tương tự như Tiểu Tinh,,, trang điểm rất nhạt,,, nhưng chủ yếu là làn da thật của Vy vô cùng đẹp,,, nó trắng mịn mà có vẻ mong manh,,, làm ai thấy đều muốn bảo vệ cho cô thôi,,, không muốn bất cứ hạt bụi nào xâm hại đến làn da tinh khiết đấy,,,

Thí sinh cuối cùng,,, không một ai có thể đoán tiếp được hình ảnh tiếp theo đây là gì,,, đội thi này đã đem đến hết bất ngờ này đến bất ngờ khác,,, “rập” tiếng đèn sân khấu vụt tắt,,, tiếng xôn sau bắt đầu nổi lên,,, bỗng một tia sáng đường kính khoảng 10cm được bật lên,,, một người trong bức màn bước ra,,, ánh đèn đẩy chuyển hướng soi vào người đang cất bước,,, từng đường nét,,, chậm rãi,,, lướt qua,,, tóc,,, mắt,,, mũi,,, môi,,, và quần áo,,, được chiếu sáng xen kẽ nhau,,, tạo nên một sự huyền bí,,, dẫn sự tò mò đến cực điểm,,, khi Thiên Anh đã bước đến vị trí đứng,,, ngay giữa sân khấu,,, khi đối tượng không còn di chuyển,,, ánh sáng to dần ra và chiếu vào gương mặt thanh tú đến khó tin,,, trong sự ngạc nhiên đó tất cả đèn được bật sáng trở lại,,, đứng trước sân khấu bây giờ là một chàng trai tuyệt vời,,, mặt đồ hoàng tử,,, bộ áo đặc trưng trong những câu chuyện hay xuất hiện trên phim ảnh,,, nhưng thật không một ai có thể so được với chàng hoàng tử này,,, bộ đồ hoàng gia màu trắng có vài họa tiết nhỏ và viền vàng kim,,, tóc vuốt mượt chân mày hơi rậm và cong,,, đôi mắt sâu,,, mũi cao,,, môi son đỏ tự nhiên,,, thật là một kiệt tác,,,

-Và đây là những thí sinh ưu tú đến từ 11B,,, họ đã hoàn thành xong phần dự thi,,, và từ bây giờ công bình chọn sẽ được mở,,, các bạn hãy bình chọn cho đội thi mà mình yêu thích nha,,, đến cuối chương trình chúng tôi sẽ tổng kết và phát giải,,, mong các bạn ủng hộ các thí sinh hết mình,,,[tiếng MC giờ như là nút bấm tắt chế độ “mute” nãy giờ,,, mọi người hô hào,,, la hét,,, hút sáo làm rang cả một hội trường,,,]

14. Chương 14 : Tài Năng – Cảm Súc Chân Thành

Cả bốn đứa dời bước vào trong,,, để chuẩn bị thi phần tài năng,,, vì phần có đạo cụ trang phục khác hẳn,,, nên ngay khi khuất sau tấm màn sân khấu cả bốn người vội vã đến phòng chờ,,, đã có một đội ngũ hóa trang và các bộ trang phục phù hợp để vẽ kịch được hoàn thiện nhất,,, vòng này nhóm thi tiết mục thứ 10,,, khoảng giữa giữa,,, nên chuẩn bị hơi gấp nhưng vẫn rất hoàn hảo,,, ngồi xem trình diễn qua camera

mật được Anh cày trước sân khấu,, thì hầu hết là các thí sinh đều thi riêng lẻ với đủ hình thức,, hát, chơi ghi ta, đánh đàn piano,, đa phần là nhảy,, 9 tiết mục vừa qua chưa có xuất hiện thể loại kịch như nhóm Thiên Anh,, hằng lần này sẽ lại tạo sóng cho khán giả nữa cho xem,,

-Và sau đây đơn vị 11B sẽ trình diễn phần thi của mình,, một thể loại độc nhất vô nhị,, kịch câm,, mời các bạn theo dõi,,[MC vừa dứt lời tiếng hò hét lại cất lên,, râm rang làm các thí sinh phía trong lo lắng,,]

Người ra sân khấu trước tiên là Tiểu Tinh,, đúng chất một cô tiểu thư đoan trang hiền hậu,, cô quay vào trong tươi cười và vẫy tay với Thiên Anh,, Anh cũng tiến ra với nụ cười tương tự,, vậy là Tiểu Tinh đã hoàn thành nhiệm vụ trước đây,, chưa đầy 3 tháng mà Thiên Anh đã thay đổi hẳn,, nói chuyện tự nhiên,, chỉ đạo mọi người,, trêu chọc Tinh và giờ là cười trước bao nhiêu là người,, nhìn nụ cười đó,, bất giác Tiểu Tinh đỏ mặt ngượng ngùng,, là cảm xúc thật và cũng là hình ảnh diễn viên nữ ấy phải có,, thật tuyệt,, câu chuyện tiếp diễn thật hồn nhiên và hạnh phúc khi hai đôi mắt luôn hướng về nhau,, tràn ngập niềm vui và không chút muộn phiền,, tuyệt nhiên hai người chỉ diễn,, không nói ra lời nào,, diễn xuất trên nền nhạc đặt trưng tuổi học trò hồn nhiên,, sau các màn tình cảm thú vị,, một tiết xét nhỏ vang lên cắt ngang nền nhạc,, Thiên Vy bước ra với hình tượng một hotgirl xinh đẹp và thời trang,, làm ánh mắt cậu học trò kia chuyển hướng,, cứ mãi ngắm nhìn cô,, mà quên đi cô bạn tri kỷ của mình đang ngậm ngùi,,vậy là cậu chạy về phía cô gái xinh đẹp kia,, và lui vào trong sân khấu,, để Tiểu Tinh một mình diễn cảnh buồn thương đau khổ,, cô gái ngồi gục xuống ôm lấy gối,, nhớ về những ngày tháng hạnh phúc trước đây,, bên cạnh Tinh một máy chiếu được hạ xuống,, chiếu lên những hình ảnh quen thuộc vừa xuất hiện,, cũng chẳng biết Thiên Anh lấy từ đâu ra,, chụp khi nào,, và ai chụp,, những bức ảnh thật sự có hồn,, chứa đựng niềm hạnh phúc giản đơn,, cô trò nhỏ nhìn về hướng màn chiếu,, ngậm ngùi,, và cô đã khóc,, những giọt nước mắt làm xao xuyến cả những người xem,, Thiên Anh đứng ngay đối diện cũng thấy lòng mình thất lại,, khó hiểu vì sao Tiểu Tinh lại khóc,, lúc tập luyện đâu có cảnh này,, cảm xúc của Tiểu Tinh dần không thể khống chế được,, đôi vai cô run lên,, những tiếng thúc thích đã xuất hiện,, Thiên Anh thấy chuyện không ổn,, vội bảo kéo màn sớm để chuyển cảnh,, lúc màn đóng lại,, Anh vội chạy đến đỡ vai Tinh đi vào trong để nhường sân khấu lại cho hai nhân vật phản diện,, Hoàng Phong và Thiên Vy diễn cảnh tình tứ và bộ mặt xốc xĩa khi nói về cậu bạn trai hiện giờ của cô,, và cầm một sấp giấy tờ,, tiền và vài cái chìa khóa,, hai người diễn cũng rất xuất thần,, trở vào trong Tiểu Tinh đã khóc to lên thành tiếng,, những tiếng nấc đậm hơn,, nước mắt rơi ngày càng nhiều,,

-Tiểu Tinh,, cô làm sao vậy?? [Anh lo lắng,, vừa vỗ vai vừa lau nước mắt cho cô,,]

-Chị ơi,, chị,,,[Tiểu Tinh vẫn chìm trong quá khứ đau thương,, không nhận thấy sự lo lắng dang lên trong ánh mắt Thiên Anh nhìn mình lúc này,,]

-Thôi,, không sao,, không sao rồi,, đừng khóc nữa,,ngoan đừng khóc nữa,,,[Thiên Anh thấy Tinh xúc động vội vội ôm lấy Tinh,, vỗ vai dỗ dành,, những lời nói ấm vang vọng đến tai Tinh,, cô dần được đưa về hiện tại,, tiếng khóc đã vơi đi,, những tiếng nấc cũng ít dần,, Tiểu Tinh đã ngoan ngoãn ngừng khóc,, rồi tẩm màn sân khấu lại được đóng lại,, Thiên Vy chạy đến,,]

-Sao vậy Anh??? Tinh Tinh bị làm sao???? [Vy lo lắng hỏi,,]

-Anh cũng không rõ,, nhưng giờ thì lo cho Tinh,, Anh ra diễn cảnh tiếp theo,,[đặt nhẹ vai Tiểu Tinh sang cho em mình,,]

Thiên Anh đứng dậy,, vội cởi bỏ lớp áo trắng học trò,, phía trong lớp vải trắng tinh đây là một lớp áo sơ sạt và lấm chút máu đỏ thẫm vì những vết dao chém vào,, lúc tẩm màn dần kéo ra,, tiếng đao kiếm cọ xát nghe nhức cả tai,, Hoàng Phong cầm một con dao nhọn đuổi theo Anh ra giữa sân khấu,, và sau đó là một màn võ đối kháng vô cùng đẹp mắt,, Thiên Anh đang lo lắng cho Tiểu Tinh,, nên động tác có chút sơ suất,, nên bị trúng đòn một vài lần,, đây cũng là tình tiết cần có trong đoạn này,,

-Tinh có ổn không??? Có,, tiếp tục được không,,[Thiên Vy hỏi đầy lo lắng,,]

-Được,, Vy yên tâm,,[Tiểu Tinh đứng lên chuẩn bị tinh thần để diễn tốt vai mình,,]

Một chấm sáng xuất hiện chỗ Tinh đang đứng,, đó là dấu hiệu cho Phong biết mà phối hợp với Thiên Anh để diễn luôn phần kết,, nhận được ám hiệu,, cả hai liếc mắt nhẹ với nhau,, ngay sau đó,, cậu

học trò đã bị thất thủ,,, con dao đang hướng vào bụng cậu mà lao xuống,,, đã đến lúc,,, Tiểu Tinh dùng tốc độ thần kỳ của mình chạy đến đỡ lấy cú đâm đó,,, thật như vậy,,, mọi người chỉ thấy phớt ngang một bóng người đến khi cô gái ngã xuống với phần bụng đầy máu đỏ thì mọi người mới giật mình thốt lên sự hoảng hốt,,, vì đâm nhầm người,,, tên con trai kia,,, hơi hoang mang nên bị cậu học trò đá một phát chí mạng vào cổ,,, ngã lăn ra bất động,,, cậu chạy vội đến chỗ cô gái đang khó khăn trong từng hơi thở,,, cậu ôm lấy cô,,, cậu cũng đã rơi nước mắt,,, dù biết đây là kịch dao và máu cũng chỉ là kỹ xảo thôi,,, nhưng khi trông thấy thân ảnh quen thuộc đang khổ sở đau đớn thế này,,, Thiên Anh bất giác rơi giọt nước mắt hiếm hoi,,, gần như từ lúc cậu sinh ra đã ít khi khóc,,, đến lúc rõ mọi chuyện thì chắc chắn là cậu chưa hề khóc trước bất cứ ai,,, nhưng giờ người con gái trong vòng tay cậu,,, đã làm cho cậu khóc,,, dù đây chỉ là kịch,,, cậu xiết chặt lấy cô,,, gào lên trong hồi hận dâng tràn,,, và dần đỡ đầu cô gái lên,,, đặt nhẹ một nụ hôn lên trán cô và tấm vải lớn sân khấu đã khép lại,,, các diễn viên siêu phàm lại vội vã cởi bỏ lớp áo ngoài,,, trong là đồng phục đi học chỉnh tề để bước ra nghe nhận xét,,,

15. Chương 15 : Quá Khứ Của Tinh Tinh

-Thật là,,, một tiết mục động lòng người đến từ lớp 11B,,,

MC vừa dẫn vừa gạt nước mắt,,, hầu như ai nấy đều xúc động rơi nước mắt với phần trình diễn vừa rồi,,,

-Và giờ là những lời nhận xét từ các ban giám khảo,,,

-Sao các em có thể đổi trang phục nhanh đến vậy,,,??? [vị giám khảo đầu tiên cười hiền hời,,,]

-Dạ,,, tụi em mất nhiều lớp áo đó cô,,, màn kéo lại thì chỉ cần gỡ bỏ lớp ngoài thì sẽ được thể ngay ạ,,,[Thiên Vy nhanh chóng trả lời,,,]

-Được lắm,,, rất có ý tưởng,,, các em đầu tư sâu đó,,, rất tốt,,,

-Tui thì lại thấy kịch bản không có gì là mới lạ,,, nội dung này đã có rất nhiều trên các phim ngắn,,, học sinh cũng thường dựng lên đoạn này,,, có chút nhầm lẫn,,, khi các em diễn đến màn thứ 2 thì tôi đã đoán được kết thúc rồi,,, tôi không đánh giá cao tiết mục này,,,

Đây là lời nhận xét của Cô ruột nhỏ Phi Nhã,,, toàn lựa ra cái xấu để soi,,,

-Quả thật đây là kịch bản cũ,,, nhưng tôi giám khẳng định đây là tiết mục hay nhất trong các tiết mục tương tự,,, các em rất nhập tâm và luôn diễn hết mình qua từng mảng miếng,,, các em khéo léo ghép chúng lại với nhau,,, và đặc biệt một điều như MC vừa nãy có nói là,,, đây là thể loại có một không hai trong cuộc thi này,,, đó là kịch cảm,,, các em không hề thốt lên một tiếng nói nào,,, các em cho mọi người hiểu cốt cách và tình tiết câu chuyện qua những biểu cảm vô cùng khó và rất thật,,, tôi khẳng định tôi sẽ chọn tiết mục của các em,,,[một giám khảo khác phản đối]

-Dạ tụi em cảm ơn ạ,,,[cả nhóm đồng loạt cúi đầu,,,]

-Còn phần tôi có chút thắc mắc,,, sao em nữ chính có thể khóc thật đến vậy,,, từ ánh mắt em,,, tôi thấy được sự đau khổ thật sự,,, em có thể chia sẻ không,,,[giám khảo cuối cùng đã nêu lên ý kiến,,,]

-Dạ,,, lúc đó em chợt nhớ đến một chuyện buồn lúc còn nhỏ,,, thật là lúc đó màn không kéo lại thì em nghĩ giám khảo sẽ không đánh giá cao tiết mục của chúng em đâu ạ,,,

-Ra là lúc đó em đang đau thật,,, vậy em có phiền khi chia sẻ về chuyện đấy không??? Khi nói ra có lẽ em sẽ thấy nhẹ nhàng hơn,,,

-Dạ,,, 13 năm trước em và mẹ bị lạc mất chị gái,,, chuyện xảy ra vào ngày giỗ thứ 4 của ba em,,, không biết lý do gì mà một nhóm người lại truy đuổi ba mẹ con em,,, chị bị chúng bắn bị thương ở vai,,, nên mẹ đã giấu chị đi và bé em chạy sang hướng khác,,, em quay lại thì thấy chị dần ngã xuống,,, hét lên gọi chị nhưng mẹ đã không thể quay lại nữa,,, chạy được hơn 1 tiếng thì bọn người đó không còn đuổi theo nữa,,, mẹ và em quay lại tìm chị thì không thấy chị đâu,,, em và mẹ tìm kiếm khắp nơi nhưng vẫn không tìm

thấy chị,,, tìm hơn 2 năm khắp xung quanh nơi đó,,, em với mẹ đã tuyệt vọng và chuyển đến nơi sống hiện nay,,, em nhớ chị,,, và không biết chị có được sống tiếp từ ngày đó không??? Em sợ,,, sợ,,, chị không còn nữa,,,[nước mắt Tinh lại thi nhau lăn dài,,, Thiên Anh đỡ lấy bờ vai và nhẹ xoa tóc Tinh vỗ về,,,]

-Tôi tin,,, và mọi người ở đây cũng sẽ tin là chị em vẫn được sống,,, và sẽ tìm lại em một ngày không xa đâu,,, chị em ở đâu đó sẽ thấy được cảnh này và sẽ nhanh chóng tìm em,,, mà em có nhớ tên chị em là gì không??? Chị em hơn em mấy tuổi,,,???[ông khẽ lau đi dòng nước trên má mình và an ủi cô gái đáng thương kia,,,]

-Lúc đó em còn quá nhỏ,,, chỉ nhớ được em hay gọi chị là Chị Su,,, còn chị thì gọi em là bé Sin,,, tuổi của chị thì em không nhớ ạ,,,[Tinh nói trong tiếng nấc nhẹ,,,]

-Tôi có linh cảm là chị Su sẽ xem được đoạn ghi hình này,,, và một ngày không xa sẽ nhận lại em thôi,,, đừng khóc nữa nha,,, giờ thì vào trong,,, chuẩn bị tốt cho phần thi cuối,,, tôi rất mong đợi phần thi đấy từ các em,,,]

Vì thời gian cho mỗi đội là có hạn,,, nên giám khảo đành bảo nhóm vào trong,,,Trở về phòng chờ,,, ba người thi nhau an ủi Tinh Tinh,,,, sở dĩ giám khảo vừa nói đoạn ghi hình,,, là vì khi hết màn một của vở kịch,,, lúc Tinh khóc,,, thì đài truyền hình đã quay và trực tiếp đoạn này lên TV không ngờ lại có chuyện cảm động đến vậy,,, rồi thì Tiểu Tinh cũng lấy lại tinh thần,,, chuẩn bị tốt cho phần thi cuối,,, không ngoài dự đoán,,, phần thi này cũng được sự đánh giá vô cùng cao từ ba vị giám khảo,,, còn riêng cô của Phi Nhã thì vẫn tìm cách hạ điểm của nhóm xuống nhưng đều bị các giám khảo khác phản đối,,,]

16. Chương 16 : Giải Thưởng Bất Ngờ

-Thời khắc quan trọng nhất của cuộc thi đã đến,,, kết quả thì tui đây đã có trên tay rồi,,, sau đây tui xin tuyên bố các giải khuyến khích,,, riêng nhất nhì ba thì sẽ có liên quan đến các lượt bình chọn của quý khán giả và bốn vị giám khảo đây,,, và xin mời các đội sau đây bước lên phía trước để nhận giải ạ,,,[MC gọi các đội đoạt giải lần lượt lên sân khấu,,, như là giải đội thi nhiệt tình, đội trang phục đẹp, đội thí sinh thanh tú,,, v,,,v,,, và mời giám khảo lên trao thưởng,,, tặng hoa,,,]

-Và bây giờ,,, ba đội được đọc tên sau đây là ba lớp xuất sắc nhất trong đêm thi hôm nay,,, đó là 11A, 11B và 12T,,, xin mời [khi các đội đã tiến lên đứng xếp ngay ngắn,,, MC tiếp tục,,,] và sau đây là phiếu bầu từ ban giám khảo,,, kết quả là,,,[cố tình ngưng không nói,,, làm tăng thêm sự hồi hộp cho cả khán giả và thí sinh,,,]

-Một phiếu cho 12T xin chúc mừng,,,[một tràng vỗ tay nồng nhiệt vang lên,,,]

-Còn lại hai đội,,, và ba phiếu bầu,,, tất nhiên các đội muốn được đứng top trên đây thì nhất định phải có được phiếu bầu của giám khảo nên một đội sẽ là 1 phiếu còn đội kia đương nhiên sẽ là 2,,, nhưng đội nào sẽ được số phiếu cao hơn đây,,, các bạn nghĩ đội A hay B ạ???

MC nói to và hướng mic xuống phía khán giả,,, “B” đồng loạt chỉ một đáp án,,,]

-Đúng vậy,,, chúc mừng đội 11B,,, các bạn đã xuất sắc nhận được hai phiếu từ ban giám khảo,,, và 11A được 1 phiếu ạ,,, xin các bạn hoan nghênh,,,]

Sau lời dẫn là tràng pháo tay và những tiếng hò hét reo vui từ khán giả,,, các thí sinh thì nắm lấy tay nhau để chờ kết quả,,, Thiên Anh và Tiểu Tinh lại đứng gần nhau,,, thế là tay cầm tay,,, có hai người thân nhiệt bỗng dưng tăng,,,]

-Nhưng,,, kết quả chưa hẳn đã chắc như vậy,,, phiếu bầu của giám khảo chỉ được quy đổi bằng 50 phiếu của học sinh chúng mình,,, nên 11A và 12T cơ hội dực giải vẫn rất cao,,,]

tất cả đều yên lặng chờ nghe kết quả

-Và trong tay tui giờ là số lượt bình chọn của các bạn,,, số bình chọn được gửi đến chương trình dành riêng cho ba đội là 1383 lượt,,, cộng với 200 lượt được quy đổi từ 4 phiếu của ban giám khảo chúng ta có tổng số là 1583 lượt,,, và không để các bạn chờ đợi lâu,,, sau đây tui xin công bố giải ba,,, với số bình chọn là 316 tin nhắn,,, tức chiếm 20% thuộc về lớp mười,,, mười,,, một A xin chúc mừng,,,

Ngay sau đó là biểu hiện khó chịu,,, tức tối của nhóm 11A,,, cứ giậm chân mặt nhăn nhó,,, khiến khán giả thấy khó chịu la hét om xòm,,,

-Và hai đội còn lại với số phiếu chênh lệch hẳn,,,427 và 840 lượt,,,giải nhì đã thuộc về đội 12T với 27% và tất nhiên đội chiếm 53% là 11B và cũng là đội đoạt giải nhất đêm thi hôm nay,,, xin chúc mừng,,,

Vậy là đã có kết quả,,, Tinh Tinh vui sướng ôm lấy Thiên Anh nhảy cẫng lên,,, Thiên Vy và Hoàng Phong cũng lại ôm lấy nhau đầy hạnh phúc,,, khi nhận lấy chuyến du lịch,,, Tiểu Tinh được đặt cách cầm tấm bằng đây,,, chuyến đi 7 ngày tại Nha Trang,,, còn kỳ nghỉ ngắn cho lớp là kỳ nghỉ 3 ngày 2 đêm ở Vũng Tàu,,, Khi nghe tuyên bố giải thưởng,,, mọi người đã nháo nhào cả lên,,, nó quá khác với giải thưởng dự kiến,,,

-Mọi người bình tĩnh,,, vì phần thưởng được tài trợ thêm bởi một người đặc biệt,,, mà chuyện này chỉ một vài người được biết,,, kể cả giám khảo và các thí sinh đều không hề được thông tin về sự việc này,,,xin giới thiệu,,, ông Thiên Kỳ,,, người đã tài trợ giải thưởng lên nhận quà lưu niệm của ban tổ chức ạ,,,

Từ trong khán đài ông Thiên Kỳ từ tốn bước ra,,, trước sự ngạc nhiên của tất cả,,, đương nhiên Song Thiên cũng tròn mắt khó hiểu,,,

-Ba,,,[Song Thiên cùng gọi,,,]

-Hai đứa con cưng của ta giỏi thật không uống ta đã tặng phần thưởng lên rồi hén,,,

Ông Thiên tiến đến xoa đầu con khen ngợi,,, Mọi người chìm trong tình trạng chết lâm sàn,,, ông Thiên Kỳ - doanh nhân thành đạt và giàu nhất thế giới,,, vậy ra hoàng tử đẹp trai đứng đây là cô con gái còn lại của ông,,, biết bao người vỡ mộng,,, xiết lấy tim vì sợ sẽ yêu cô gái giả trai này mất,,,

-Xin mọi người cho ông già này tuyên bố một chuyện gia đình tại đây,,,[ông Thiên hướng mắt đến ban giám khảo,,, cả bốn người đều nhanh chóng gật đầu,,,] vâng,,, tôi cảm ơn ạ,,, như vừa nãy đã nói,,, Song Thiên là con ruột tôi,,, Hoàng Phong là con của người bạn tri kỷ thuở nhỏ của tôi,,, còn Tiểu Tinh,,, từ hôm nay,,, sẽ chính thức trở thành con nuôi của tôi,,, ấy tôi quên,,, Tiểu Tinh,,, con có đồng ý không??? [ông xoa nhẹ đầu mình quay lại nhìn Tinh Tinh,,,]

-Dạ,,, con,,,con đâu dám từ chối bác đâu ạ,,, hỳ hỳ,,,

Tinh hơi bối rối trước câu hỏi của ông,,, nhưng thật sự Tiểu Tinh rất quý ông Thiên,,, không thể nào từ chối ông được,,,

-Vậy sao còn gọi bác,,, [Thiên Vy vui vẻ xen vào,,,]

-Dạ,,, ba,,,[Tinh còn hơi ấp úng,,, tiếng ba đã lâu lắm rồi Tinh chưa được gọi,,,]

-Con gái ngoan,,, [ông ôm lấy cô bé,,, vì ông đã xem được đoạn ghi hình vừa rồi và vội đến đây,,,]

-Year,,, giờ mình đã là chị em rồi Tinh hén,,, Vy vui quá đi,,, Anh,,, Anh có vui không,,,

-Có,,, có chứ,,, giờ Anh lại có thêm một em gái,,, [khi nói ra câu này,,, trong Anh dâng lên một cảm giác lạ,,, khó mà diễn tả được,,,]

Sau màn tình cảm ấy mọi người cùng nhau về nhà,,,

-Ba,,, ba,,, ba,,,[Tinh Tinh cứ gọi suốt như vậy trên đường về,,,]

-Sao vậy con gái,,, [ông Thiên cười]

-Con chưa từng nghĩ lại được gọi “ba” như vậy,,, và ba này lại rất tốt,,, rất thương con,,, con còn có thêm hai chị gái,,, thích ơi là thích,,, [Tiểu Tinh hết sức phấn khích,,,]

-Ồ,,, con nhóc này,,, sao lại lạnh đến như vậy chứ,,, [ông Thiên mắng yêu cô con gái mới,,,]

17. Chương 17 : Máu “quý” Lại Lên

Chuyến đi bắt đầu,,, mất khoảng ba tiếng để đến được khách sạn,,,

-Chào các tiểu thư và thiếu gia ạ,,, 4 phòng vip của các vị đã chuẩn bị rồi ạ,,, đây là chìa khóa,,, xin mời ạ,,,

Từng người một chọn ngẫu nhiên các chìa khóa,,, về phòng nghỉ ngơi tí để chờ tối đến đi ngắm cảnh đêm và đến khu vui chơi,,, không hiểu sao chuyến đi đối với mỗi người đều rất có ý nghĩa,,, đây không phải lần đầu Song Thiên đi du lịch,,, dù khó gần và lạnh lùng nhưng Thiên Anh cũng bị cô em lảm chiêu du dỗ đi xa vài lần,,, phần Hoàng Phong thì khỏi phải nói,,, cậu đi du lịch cứ như vào siêu thị,,, muốn là đi,,, nhưng chuyến đi rất đặc biệt với Tiểu Tinh,,, đây là chuyến du lịch trong mơ của cô,,, Tinh luôn muốn được thử đi du lịch,,, nhưng vì cuộc sống của Tinh không quá đầy đủ,,, nên việc tưởng chừng nhỏ nhất với những người khác lại là ước mơ đẹp của cô,,, Tinh mong ngóng được đi chơi đến không thể nằm yên trong phòng được,,, diện đồ thật nhanh Tinh chạy sang gõ cửa phòng Anh,,,

-Sao qua đây,,,

Anh đưa mắt khó hiểu,,, không phải nói nghỉ ngơi đến 6h mới tập hợp để đi chơi sao,,, giờ chỉ hơn 3h chút thôi,,,

-Tại nôn đi chơi quá nên không nghỉ được,,, qua đây kiểm Anh nói chuyện chơi,,, cho mau đến giờ,,, Tinh nằm chờ hoài mà đồng hồ chỉ chạy được có 5 phút,,,[vừa nhăn nhó,,, than vãn Tinh vừa đẩy Anh vào trong,,,]

-Nè nè,,, sao Tinh tùy tiện vậy,,, vào phòng mà không hỏi ý tui,,,

-Trời ơi,,, con gái dí nhau,,, Anh làm như Tinh vào hang hùm ấy mà tùy tiện với chả tùy tiện,,,

Tinh quơ quơ tay,,, cười toe,,, nhảy lên chiếc giường đôi rộng thênh đặt gần cửa sổ, nhún nhún như trẻ nhỏ,,,

-Ờ,,, ở đó đi,,, tui đi tắm,,,

-Ừ ừ Anh cứ tự nhiên,,,

Phòng tắm được thiết kế rất tinh tế có vòi sen,,, có bồn ngâm,,, và có cả hệ thống tự phun bọt và hoa tươi trong bồn tắm,,, không khác phòng tắm nhà Anh là bao,,, nhưng vì là con trai nên Anh đâu bao giờ để mắt tới bồn ngâm,,, chỉ toàn xịt bằng vòi sen thôi,,, đang sản khoái tắm mát với dòng nước cực mạnh,,, quên mất cửa phòng tắm không có khóa,,, tiếng hí hửng của Tinh Tinh cũng đã không còn,,, một âm mưu quỷ quái đang được tiến hành bởi “con tiểu quý” bên ngoài,,, rón rén bước đến cửa phòng tắm,,, ghé tai nghe thấy tiếng nước xối cực mạnh nên ung dung xoay nắm cửa,,, cùng lúc đó Anh tắt vòi sen,,, nghe thấy âm thanh bất thường Anh nhảy ngay vào bồn tắm,,, kéo vội màn lại,,,

-Hù,,, ủa,,,

Định rình và làm Anh hốt hoảng chạy vòng vòng,,, ai ngờ,,, “rõ là vừa nghe tiếng vòi sen mà ta,,,” Tinh gây đầu khó hiểu,,,

-Vào đây làm gì??? [Thiên Anh lấy lại tinh thần hỏi,,,]

-Ờ thì tui muốn đi vệ sinh,,,

-Phòng vệ sinh riêng mà,,, [thật vậy,,, phòng vệ sinh đối diện với phòng tắm,,,]

-Á,,,ai,,,ai biết,,, tui đâu có quen với mấy cái xa hoa này đâu mà biết,,,

-Giờ biết rồi thì đi đi,,,

Thiên Anh đã và đang rất hồi hộp và một cảm giác khó tả,,, nữa muốn đuổi Tiểu Tinh ra khỏi phòng nhưng nữa còn lại thì hy vọng Tinh tiến vào trong,,,

-Ồ,,,[Tiểu Tinh cũng không thể lý giải hết mình đang muốn gì,, cứ cố tìm lý do để được đứng trong căn phòng này,,]

-Hết thì cũng ra ngoài đi chứ,, tui đang tắm mà,,

Anh vén bức màn đủ để lộ đầu ra nói chuyện với cô bạn,, mặt Thiên Anh đang rất đỏ,,

-Á,, Anh bị sao vậy???

-Stop,, dừng lại ngay,, tui không có sao,, Tinh ra ngoài đi,, tui ra ngay,,,[hét hơi bị to làm Tinh hoảng dừng ngay trước tấm màn chỉ chừng 1 bước chân,,]

-Thật không??? Vậy tui ra trước,, 5 phút nữa Anh không ra thì tui lại vào,,

-Hú hồn,,

Khi cánh cửa vừa được đóng lại,, Thiên Anh thở rõ một hơi dài rồi ra khỏi bồn,, cấp tốc thay đồ không thì Tinh lại vào,, haizzzz khổ,,

Ngồi nhìn đồng hồ mãi,, kim giây quay lại gặp số 12 lần thứ 5 thế là Tinh đứng phắt dậy,, quay sang hướng phòng tắm mà chạy vào,, cứ lo là cô bạn mình có chuyện,, cùng lúc Thiên Anh mở cửa bước ra,, đương nhiên là không thể ngừng ngay cái tốc độ kinh người của Tiểu Tinh,, không tránh khỏi cú va thật mạnh,, làm cả hai ngã nhào ngược vào trong phòng tắm,,

-Ui da,,,[Thiên Anh rên rỉ,,]

Đôi mắt Anh dần nheo lại rồi mở ra để xem chuyện kinh hoàng gì đang xảy ra,, bất ngờ lúc này Tinh đã ngất trên vai cậu vì đầu bị va vào bồn nước,, còn cậu may mắn hơn,, chỉ đau ê cái mông,, vội đỡ Tinh ra ngoài,, xem xét cẩn thận và nhẹ nhàng khắp gương mặt Tinh,, nhưng mai thật không có vết thương nào nghiêm trọng,, chỉ hơi đỏ phần trán bên trái,, chính cho Tinh Tinh nằm ngay ngắn lại Anh quay người cầm lấy điện thoại gọi cho nhân viên phục vụ lấy thuốc,, một đôi mi rung nhẹ rồi dần chuyển động nhưng nhanh chóng trở lại trạng thái cũ,, sốt ruột ngồi chờ thuốc được mang vào,, Anh cứ lăm bằm,, “không biết Tinh có sao không nữa,, thuốc sao giờ vẫn chưa đem đến,, thiệt là,,v,,v,,” một đôi môi cong lên thật kute nhưng cũng vội biến mất,,

Trong lúc dầu sôi lửa bỏng này mà “vòng một” của Anh lại có vấn đề,, vì vội diện lại đồ nên hình như bị trật quay thì phải,, cảm giác khó chịu phía sau lưng làm Anh nhăn nhó lăm bằm rồi chạy vội vào phòng tắm,,

-Haizzz phiền phức thật,, sao tao lại phải mang mây mãi thế này,, sẽ có lúc tao làm mây biến mất,, cho rãnh nợ,, [Anh hậm hực chỉnh lại áo mà cứ cấn nhằn,,]

“biểu hiện đó là sao ta? Muốn vòng 1 mình biến mất, thích mặc đồ nam tính, luôn muốn người khác gọi là “Anh” lần trước lại nói với mình “tui là con trai”,, những chi tiết đó mình nhớ là có đọc ở đâu rồi,, ở đâu ta???” nhắm ghì mắt vờ ngất mà tâm Tiểu Tinh thì đang nhảy nhót lung tung để cố nhớ ra gì đó,,

18. Chương 18 : Trans Guy Thì Sao?

-Á,,,[hơn hở vì mình đã nhớ ra điều cần nhớ,, Tinh bật dậy la lên thật to,,]

-Gì vậy??? Tinh tỉnh rồi à? [Anh hốt hải chạy ra vì lo lắng nhưng khi thấy Tinh Tỉnh đã ngồi dậy mặt hơn hớn thì lập tức điềm tĩnh lại,, đi đến chỗ Tinh,,]

-Ồ,, tỉnh rồi,, hỳ hỳ [Tinh cười trừ,, sợ Anh phát hiện mình chỉ vờ ngất thì sẽ bơ mình mất,,]

-Đầu Tinh còn thấy đau không???

-Đầu?? [Tinh như quên mất vết thương kia,, đưa tay xoa thử,,] á,, còn,, còn đau lắm,,[nhấn mặt lại mà nheo với Anh,,]

-Chờ xíu tiếp tân sẽ mang thuốc lên,,, uống thuốc chút sẽ đỡ đau ngay thôi,,,

-Ồ,,,

Ngập ngừng quay sang hướng khác,,, Tiểu Tinh sợ mình sẽ thích Thiên Anh mất thôi,,, Tiếng chuông cửa mà Anh trông đợi cũng vang lên,,, nhân viên khách sạn mang theo thuốc và một cốc sữa to tướng,,, Anh ra nhận lấy rồi quay vào,,, nhìn thấy ly sữa mà Tinh choáng,,, ngã phịch xuống,,,

-Ê,,, sao vậy,,, [vội chạy lại,,, Anh lo lắng đỡ đầu Tinh tự lên tay mình,,,]

-Chờ ơi,,, nhìn bao nhiêu đống sữa là tui muốn xỉu lần hai rồi,,, [Tinh nheo một mắt lại,,, từ từ chỉ vào cốc sữa nói năng thì như người sắp chết vậy,,,]

-Không uống sữa thì sao uống thuốc được,,,

-Vậy thì khỏi uống thuốc,,, Tui hết đau rồi,,,

-Không được,,,

-Tui uống nữa ly thôi được không??? [Tinh hơi bị sợ sự cương quyết của Thiên Anh,,,]

-Uống nữa ly vậy tối đi chơi nữa phần thôi nha,,,[Anh đe dọa nhưng nhẹ nhàng]

-Đi chơi nữa phần????

-Ừ,,, tui đi 4 tiếng thì Tinh chỉ được đi 2 tiếng rồi đuổi về khách sạn,,, chịu không???

-Không không,,, tui uống,,, uống ngay luôn nè,,,

Dọa gì Tinh không sợ chứ không được đi chơi thì gì Tinh cũng chấp nhận,,, cầm ly sữa không ngần ngại uống cạn,,,

-Giỏi vậy thì đâu có gì,,, giờ uống thuốc rồi nằm nghỉ cho hết đau mới được đi chơi,,,

Thấy Tinh vâng lời ngoan ngoãn vậy Anh thích chí,,, cứ lấy đi chơi ra uy hiếp Tinh,,, muốn thấy biểu hiện này của Tinh lâu thêm chút nữa,,,

-Ồ,,, Anh lấy thuốc giúp tui đi,,,

-Rồi nằm xuống đi,,,[Thiên Anh cười,,, cười thật tươi và đặt Tiểu Tinh nằm xuống,,,]

-Anh,,,

Nụ cười đầy làm tim Tinh đập rộn cả lên,,, gọi khẽ tên Anh trong áp úng,,,

-Hả??? mà nãy Tinh là cái gì vậy???

-Ồ,,, nhắc mới nhớ,,, tui nói Anh hứa không quát nạt hay giận hờn gì tui à nha,,,

-Tinh nghĩ tui nghe xong sẽ giận sao???

-Ồ thì cũng sợ chút chút,,, [nghĩ vấn đề này tế nhị quá,,, Tinh còn đắn đo chưa dám hỏi,,,]

-Vậy sao? Tui muốn nghe,,, Tinh nói đi,,,

-Ồ,,, Anh có biết Trans Guy là gì không? [“mở đầu bằng câu hỏi vậy chắc không đến nỗi đâu”,,,]

-Trans Guy? Một từ tiếng anh nhưng hình như nó là từ ghép,,, nghĩa thì tui còn hơi mơ hồ,,,

Dùng đầu óc đại tài Anh cố phân tích nhưng vẫn không xác định chính xác được,,,

-Đó là thuật ngữ chỉ người chuyển giới nam,,,

-Người chuyển giới nam hả? [không ngờ một người hoàn hảo vậy mà cũng có một phần mẩu mà Anh không biết mô tê gì,,,]

-Ừ ừ,,, họ là nữ nhưng nhìn nhận bản thân là nam và luôn muốn làm con trai,,,[tiếp tục giải thích]

-Thì sao? [Anh vẫn chưa hiểu ý Tinh muốn gì]

-Biểu hiện để biết mình là Trans Guy là: muốn được gọi là “anh”, muốn mặt đồ nam tính, luôn muốn giấu ngực mình đi, và luôn nuôi ý nghĩ phẫu thuật thành con trai,,,[vừa nói vừa đưa tay ra minh họa,,]

-Tiếp đi,,,[Thiên Anh vô tư hỏi tiếp]

-Sao biểu hiện Anh kỳ vậy,, Anh không thấy mình giống Trans Guy lắm hả??? [sao lại cố thuyết phục bạn mình rằng cô ấy không bình thường chứ,, Tinh cũng không trả lời được,,]

-Nhưng mà,, con gái thì mới là Trans Guy được chứ,, [Thiên Anh không kiềm chế mình được lại gọi mở cho Tinh biết về bí mật của mình,,]

-Thì Anh là con gái mà,, [chóp chóp mắt nhìn Anh,, cũng may là Tinh chưa hiểu ra ẩn ý của câu nói đó,,]

-Ờ,, Ừ,, chờ tui chút,,

Anh quay người lấy trong túi ra một máy tính bảng và tìm hiểu ngay ,, trong Anh xuất hiện một ý tưởng hơi bất thường nhưng có thể giúp cậu sống thật và được yêu thương,,

-Hay lắm,, Tinh,,à,,à,,

Vui vẻ hơn hờ quay lại thì thấy cô bạn đã ngủ thiếp đi,, chắc là thuốc đầy có tác dụng phụ gây buồn ngủ,, Anh chăm chú nhìn nét mặt hiền hòa ngủ ngoan của Tinh,, thăm cười nụ cười hạnh phúc,,

19. Chương 19 : Anh Là Trans Guy,,

Thiên Anh vui đến mức không thể chờ hết kỳ nghỉ mà gọi về ngay cho ba,,

-Ba ơi,, con có thể sống theo cách này không ba?? [cậu đã gửi cho ông Thiên toàn bộ tài liệu về Trans Guy,,]

-Con trai à,, chỉ không đầy ba tháng nữa là con có thể trở lại rồi,, sao phải chuyển sang dạng đấy hả con???

-Đúng rồi há,, con không hiểu sao lại muốn làm con trai đến mức thiếu suy nghĩ vậy nữa,,[thật sự là dạo gần đây cậu rất mong được trở lại làm mình hơn bao giờ hết,,]

-Hahaha,, con trai à,, con động lòng rồi phải không??? Ha ha,, con trai ta lớn thật rồi,,

Ông chợt nhận ra nguyên nhân của những ý nghĩ và hành động lạ thường của con mình dạo gần đây,,

-Là sao ba??? Con chưa hiểu ý ba,,

Từ lâu Thiên Anh đã biết Tiểu Tinh đặc biệt nhưng chưa bao giờ nghĩ mình thích Tinh nên không nhận ra ẩn ý của ba cậu,,

-Không sao,, từ từ rồi con cũng hiểu,, ba không phản đối,, con lựa lời mà nói với bạn bè và Thiên Vy,, cho chúng hiểu,, không khéo thì lại làm chúng xa lánh con,, nhưng ba tin con trai ba không tệ tới mức không thuyết phục được người khác,, vậy nha con trai,, ba gác mấy đây,, đi chơi vui nha con,,

-Dạ,,dạ chào ba,,[Thiên Anh tuy chưa hiểu nhưng dù sao ba cậu cũng đã chấp nhận,, thật tốt,,]

Tí tổn vui vẻ vì sắp thoát được cái mát hotgirl,, Thiên Anh cứ hút sao vang cả phòng,, ngừng thì cười khúc khích,, nhìn như một người hoàn toàn khác,, dù là danh nghĩa không hẳn là con trai,, nhưng hơn hết là cậu được thoải mái là mình,,

Còn hơn 15 phút nữa là đến giờ hẹn đi chơi của cả nhóm,, Thiên Anh lại gọi Tinh,,

-Tinh ơi,, Tinh,, dậy đi,, dậy về phòng chuẩn bị đồ đi chơi nè,,,[gọi sao mà dịu dàng không tả nổi,,]

-Ờ,, ơ đi chơi,, Tinh về ngay,, hỳ hỳ

-Nè Tinh Tinh,,, nếu tui là Trans Guy thì Tinh có chấp nhận tui không,,, [hơi bằng khoán Anh mới mở lời hỏi Tiểu Tinh]

-Ngốc,,, tui thích Thiên Anh,,, bất kể là nữ hay Trans Guy,,, dù là con trai thì cũng như vậy,,, hỳ hỳ

“tui thích Thiên Anh,,,” câu nói vô tư không suy nghĩ của Tiểu Tinh làm Thiên Anh bồi hồi trong lòng dấy lên một cảm giác lạ,,,

Giờ hẹn đã tới cả bốn người đều có mặt ở sảnh,,, Thiên Anh ngập ngừng mở chuyện với cả nhóm,,,

-Nếu Anh là Trans Guy thì hai người có xa lánh Anh không,,, Thiên Vy và Hoàng Phong,,,

Anh hơi căng thẳng chờ nghe câu trả lời của hai người kia,,, một là em gái, một là cậu bạn cùng lớn lên từ nhỏ nếu như hai người này mà không chấp nhận,,, cậu cũng không vui về gì mà trở lại cuộc sống thật,,,

-Trời,,, em nghi Anh từ lâu rồi,,, chờ mãi Anh mới dám thú nhận,,, cộng đồng Trans Guy hiện đang được quan tâm và dần chấp nhận vì họ đáng thương hơn là đáng trách để bị xa lánh kỳ thị,,, Anh ngốc quá,,, [Thiên Vy lại gần cốc yêu đầu Anh,,,]

-Phần tui thì hơi tiếc vì bên mình mất một hotgirl nhưng Hoàng Phong này chưa tới nỗi cổ lỗ xỉ mà không chấp nhận,,, Anh bạn của tui,,, [Hoàng Phong chạy lại cặp cổ Thiên Anh,,, cười toe,,,]

-Thật sao?

Anh không nghĩ là dễ dàng đến vậy,,, chắc là sống trầm lặng nên Anh không theo kịp thời đại mất rồi,,,

-Đương nhiên thật rồi,,, [hai người đồng thanh,,,]

-Dạ thưa tiểu thư Thiên Anh có đồ vừa được chuyển phát nhanh từ thành phố đến ạ,,,

Cô nhân viên cầm đến chỗ Anh một túi đồ, chỉ vài tiếng đồng hồ mà có thể chuyển phát xa đến vậy,,, thật là người nhà giàu làm gì cũng được mà,,,

-Ừ,,,

Nhận lấy túi đồ thì điện thoại Anh rung báo tin nhắn,,, là của ông Thiên “ba nghĩ con không chuẩn bị kịp nên ba giúp con đây,,, tóc con có thể cắt tùy ý nhưng hãy dùng chiếc áo kia,,, chịu khó nha con trai cưng của ba,,,”

Anh hé nhìn vào túi,,, thì ra là áo da năng,,, không ngờ số cậu lại khổ đến vậy,,, mặt một vòng một giả,,, giờ phải mặt thêm lớp áo nữa để giấu nó đi,,, nhưng cũng không sao,,, được trở lại là thích lắm rồi,,, Anh vội vàng chạy lên phòng diện lại đồ,,, trong túi ông Thiên gửi có tất cả,,, quần áo theo đúng ý thích của Anh,,, tóc giả nữa,,, bên cạnh có một mảnh ghi chú nhỏ,,, “quyết định gấp vậy chắc không chuẩn bị kịp đầu hủ con trai??? Để ba giúp con,,, yêu con”

-Cảm ơn ba,,,

Cánh cửa phòng bật mở, bước ra là một chàng trai khôi ngô, anh tuấn không lời nào tả xiết, quần Jean bụi, áo thun trắng đơn giản và khoác bên ngoài chiếc áo da đen bóng, tóc ngắn nhuộm màu nâu hơi ngả vàng đeo một khuyên đen huyền bên tai trái, cùng với gương mặt đầy nhưng rất khó nhận ra Anh từng là một cô hotgirl,,, không trang điểm, kẻ chân mày đậm hơn, tóc mái hơi rũ xuống và lệch sang phần má phải,,, đáng đi đỉnh đạt cùng với đôi môi cong lên thật hoàn hảo,,, Anh không giấu đi nụ cười đầy nữa, vì hiện giờ Anh được là chính Anh, trước giờ không gì khiến cậu vui như khoảnh khắc này,,, Anh từng bước tiến ra chỗ các bạn mình,,, khi đi hết đoạn hành lang vắng vẻ cũng là lúc mọi người xôn sau cả lên vì một nhân vật ưu tú dần tiến đến chỗ họ,,, Nếu là Thiên Anh của ngày trước sẽ bỏ ngoài tai và trưng bộ mặt lạnh như băng mà bước tiếp,,, giờ thì khác hẳn, Anh vẫn giữ nụ cười mỉm trên môi và bình thản tiến đến chỗ Thiên Vy,,,

-Là,,, là,,, Anh sao??? [Tiểu Tinh lấp bắp, cô cảm nhận tim mình lại đập rộn lên, như lần trước gặp Anh với vai chàng hoàng tử,,,]

-Ồ,,, là anh đây,,, không phải đã thấy anh như vậy một lần rồi sao mà còn bất ngờ thế hả??? [Anh bước thêm vài bước, đến trước mặt Tinh Tinh,,, xoa tóc cô,,, phía ngoài đã dấy lên những lời bàn tán,,,]

-Họ là couple sao???

-Thôi rồi,, vỡ mộng,,

-Huhu tiết thật,,

-A,, ơ,, chờ anh có lâu không, mình đi chơi đi Vy,, đứng đây hồi vỡ tai anh mất,,,[Thiên Anh hơi bối rối trước những lời nói đó,, “couple sao?” ý nghĩ thoáng lên trong cả hai bộ não,, Tiểu Tinh cũng ậm ừ đi cùng mọi người,,]

Bốn người hiện giờ gần như hoàng hảo, vẻ đẹp tự nhiên, ai nấy cũng tươi cười rạng rỡ,, Nhìn thấy lần đầu tiên Thiên Anh vui như vậy,, Thiên Vy và Hoàng Phong thầm mừng cho Anh,, về phần Tiểu Tinh,, trong cả chuyến đi chơi trừ những lúc quây từng bừng ra thì hầu như Tinh không nhìn thẳng vào Thiên Anh lần nào,, trong Tinh đang dấy lên một nỗi lo,, cô lo mình cũng sẽ “không bình thường”

Vậy là kết thúc một đêm dạo quanh các nơi đẹp nhất Nha Trang, trở về khách sạn cũng đã là 10h đêm,, ai về phòng nấy lẳng ra ngủ vì một buổi tối năng động,, còn phải dưỡng sức cho các ngày sau còn đi chơi nữa chứ,,

20. Chương 20 : Ngụy Hiểm Song Thiên

Tạm rời Nha Trang quay trở lại với Thành Phố,, tại tầng hầm của một ngôi biệt thự to tướng đang diễn ra một cuộc họp của các ban phái giang hồ vì mục đích duy nhất là JKN

-Theo thông tin mà lâu nay ta điều tra được thì mật khẩu để khởi động không hẳn đã theo lão Tâm xuống tuổi vàng,, trước khi lão ta tự sát trước mặt chúng ta,, lão già đó đã đến gặp ông trùm Thiên Kỳ,,[một lão già ngồi trên chiếc ghế giữa to oành cất giọng,, giọng nói của quý với âm vực đáng sợ mà mang đầy vẻ cay nghiệt,,]

{ông ta tên Trương Long, là người đã loan tin về tác dụng kinh người của JKN và từng là người thân cận dưới trướng ông Thiên Kỳ mười mấy năm trước,, ông đã kích động các băng nhóm khác và lập ra một tổ chức chỉ với mục đích hạ bệ ông Thiên Kỳ và thay ông nắm quyền toàn bộ thể giới ngầm,, và nếu có được JKN thì chuyện sẽ vô cùng dễ dàng,,}

-Vậy tức ông Thiên Kỳ nhất định biết được dòng mật khẩu đấy,, vì ông ta cũng đã quyết tìm lại JKN dù chuyện đã qua mười mấy năm,,

Đức Long lên tiếng khẳng định,, tuy chỉ nắm quyền trong khu vực thành phố nhưng vì Đức Long hiện đang gần hai đứa con cưng của ông Thiên nên được ưu ái mời tham gia vào tổ chức quốc tế này,,

-Ta đây định đi từ hai cô tiểu thư đấy để hạ bệ con Hùm già kia,, [ông Trương tiếp lời]

-Ông muốn làm cách nào???

” ”

Đi du lịch tiếp thôi,, ngày thứ hai lịch của nhóm sẽ là : sáng đi tham quan các địa điểm đẹp, trưa thì đi ăn đặc sản,, xế chiều sẽ ra biển tắm,, thật là một ngày đầy kỳ vọng,,

Thắng cảnh mà họ chọn là thác YangBay nổi tiếng ở Nha Trang,, bốn đứa thật lù khi đi vào rừng mà chẳng lấy một người hướng dẫn,, đi lẩn quẩn trong rừng mãi mà không tìm được thác nước, đang loay hoay xem bản đồ thì một phi tiêu được phóng vút đến,, cảm nhận được có nguy hiểm Thiên Anh vội kéo Tiểu Tinh về phía mình,, không quên bảo hai người đi phía sau cẩn thận,, Thiên Vy được Hoàng Phong che chở cũng chẳng bị thương gì,, chỉ một chút hoảng sợ,, đến chỗ cái phi tiêu thì Thiên Anh nhận thấy được dòng chữ,, “bắt đầu nào Song Thiên” ngay khi đọc xong là một loạt tiêu bay về phía họ,,

-Cẩn thận,,

Thiên Anh cảnh báo và gỡ vội áo khoác ra để đỡ,, Hoàng Phong cũng làm tương tự,, nhưng số lượng tiêu ngày càng nhiều,, bắt chợt “rầm” thật to,,

Một bảng gỗ to tướng được hạ xuống chặn ngay hướng tiêu đang bay tới,,, và tiếp là một tiếng “soạt” thật lớn vang ra đằng xa cách đó chừng 100m và tiếng tiêu phóng ngược hẳn,,, Thiên Vy và Tiểu Tinh ôm chặt lấy nhau vì sợ hãi,,, Anh và Phong thì thở phào vì nguy hiểm đã tạm qua,,,nhưng nghĩ sao Anh cũng không hiểu bản gỗ to này đâu ra và tiếng soạt kia là gì,,,

-Mấy bạn có sao không??? [từ đằng xa chạy lại một cặp nam nữ]

-Ồ không,,, mấy bạn là ai??? [Thiên Anh đỡ lấy Tinh và Vy quay lại trả lời hai người lạ đấy,,,]

-Tụi tui là,,,

-Á còn người đuổi đến đây kìa,,,

Tiểu Tinh nhìn về phía sau hai người thì thấy một nhóm tầm 5-7 người đang hùng hồn chạy đến,,,

-Quao,,, trúng phóc,,, mấy bạn coi nè,,,

Như lời cô gái nói,,, cả nhóm được xem một thước phim vô cùng độc đáo,,, tấm lưới to ào đến và trùm kín họ bọn chúng,,, khi lưới đã yên vị thì từ trên rơi xuống một túi mật ong và một ổ kiến vàng to oành,,, cả bọn chúng tức tối la hét chửi rủa rồi lo ngại gỡ lấy kiến trên người và cố lau sạch mặt,,, và sau cùng là một vật vô cùng đặc sắc rơi xuống và lăn vào số bọn chúng,,, vật đấy chỉ to bằng ngón tay người,,, nên chúng không để tâm,,, nhưng đằng này lại có hai người cười ngặt nghẽo vì chúng chỉ lo cho cái nguy hiểm trước mắt,,, mà lơ đi cái hiểm họa đang dần đến,,, cái vừa rơi vào đó là một con ong chúa được bao bọc bởi một vỏ lo so sắt kiên cố nhằm tránh nó bị bọn chúng giẫm nát thì hư hết chuyện,,,

-Kinh khủng không thua gì cậu đâu Tinh Tinh à [Thiên Vy nhìn thấy thích thú vỗ tay hướng về Tinh cười,,,]

-Chưa đâu,,, mấy bạn chờ thêm 5 phút sẽ thấy,,,

Thật vậy,,, khoảng 5 phút sau,,, từng con ong mật bay đến,,, một vài con rồi vài chục con,,, và sau nữa là vài ngàn con chứ chả ít,,, bọn này tiêu chắc rồi,,, đã vậy trên người còn đầy mật nữa chứ,,, haizzzz một nhóm người tối vận,,, không may gặp phải hai người này,,,

-Thôi tụi mình đi ra chỗ thác đi rồi nói chuyện,,, không mai thì lũ ong đó lại chuyển hướng sang đây,,, [cô gái nói,,,]

-Ok đi nhanh đi,,,[nghe vậy Tiểu Tinh nhanh miệng nhanh tay thúc giục mọi người đi cho lẹ,,,]

-Nhóm phóng tiêu khi này đáng gờm thật,,, các bạn làm sao mà bị ra tay độc vậy,,, [cậu trai hỏi thăm trên đường đi,,,]

-Tụi này không rõ,,, nhưng mục tiêu là hai anh em tui,,, [Thiên Anh châu mày,,,]

-Còn đám kia sao không có binh khi gì hết nhỡ,,, [Tiểu Tinh thắc mắc,,,]

-Bọn đó là tụi đầu gấu ở đây,,, tụi này thấy ghét nên lừa chúng tới đây để xử lý,,, [cô gái trả lời,,,]

21. Chương 21 : Bạn Mới Vùng Xa

Tối được dòng suối nhờ sự dẫn dắt của hai người bạn mới,,, họ chỉ cho cả nhóm né những cái bẫy chết người mà họ tự đặt và chỉ cho những trái lạ ăn được rất ngon và cả những gì không thể ăn cũng như không thể chạm vào,,,

-Qua đẹp tuyệt cú mèo luôn,,, đẹp hơn nhìn qua màn ảnh nhiều,,, [Tiểu Tinh mắt sáng lên lóng lánh]

-Có mấy tiếng lách tách nghe vui tai quá nhỉ [Thiên Vy góp phần khen ngợi,,,]

-Còn anh thì thấy nơi này thật bình yên và tĩnh lặng,,, [Thiên Anh thả hồn nhìn những bọt nước trắng xóa cứ tuông trào,,, cảm giác rất thoải mái và dễ chịu,,,]

-Mà quên,,, tụi này vẫn chưa biết tên hai bạn,, [Hoàng Phong sức nhớ còn hai người chưa quen đi cùng nãy giờ,,]

-Tui là Huỳnh Lâm còn nhỏ này là Huỳnh Nga, em của tui á,,,[cậu trai giới thiệu trước,,]

-Nhà tui tui ra khỏi rừng không xa,, ở hướng kia kìa,, [cô gái nói tiếp và chỉ về một hướng,,]

-Ồ,, còn tui tui là học sinh trên thành phố xuống đây du lịch,, tui tên Thiên Vy,, còn đây là Thiên Anh,, là ch,, á là anh trai tui,, [suýt hổ trước người lạ ùi,, Anh chỉ mới làm Trans có 1 ngày thôi,,]

-Còn tui là Tiểu Tinh, đứng kia là Hoàng Phong,,, [Tiểu Tinh cười khúc khích khi Thiên Vy mên nói sai,, Thiên Anh cũng cười mỉm nhẹ,,]

-Tụi tui cũng định chuyển vào thành phố học nè,, có duyên thì sẽ học chung,, hỳ hỳ,,[Lâm cười,,]

-Hai bạn nhiều tuổi,, [Hoàng Phong hỏi thăm,,]

-Um,, tui tui bằng nhau, 17 tuổi,,, [cô gái tinh nghịch trả lời,,]

-Vậy bằng tui này rồi,, [Tiểu Tinh cười tươi,,]

Vì đề nghị của hai anh em Lâm – Nga mà những ngày còn lại cả nhóm được trải nghiệm không khí vùng quê yên bình và thanh mát,,, được Huỳnh Lâm dẫn đi soi cua bắt cá vào đêm, ngày thì Huỳnh Nga chỉ cho gói bánh, làm điều,,, cả nhóm có được một khoảng thời gian thật sự thoải mái vui vẻ và nhiều trải nghiệm thú vị,,

Ngày cuối cả 6 người kéo nhau ra biển,, đến nơi,, Lâm đề nghị cả bọn đi bắt sò biển,,, ai cũng háo hức chạy ngay ra phía những con sóng đang nhấp nhô, lặn xuống vào bờ,,, được một lúc thì,,

-Hong chịu đâu,, Tinh không bắt được con nào hết hà,, bắt từ nãy giờ,, oa,, oa,, [Tiểu Tinh xì mặt la hét]

-Thôi nào,, lại đây,, anh chỉ chỗ cho mà mò,, đây nhiều lắm,, [Thiên Anh đứng đằng xa nghe tiếng than nên quay lại cười, gọi Tinh lại chỗ mình,,]

-Có thật không?? [Tinh phồng má nghi ngờ,, nhìn dễ cưng lắm,,]

-Thật,,, lại đây,,, [Anh cười nghiêng mặt với thái độ của Tinh,,]

-Không có là biết tay tui,,, [Tinh giờ nắm đầm ra đe dọa,,nhưng cũng lật đật chạy lại,,]

-Đây này,,, vòng vòng đây anh bắt được nhiều lắm,, [Thiên Anh khoe thành tích,,]

-Đâu??? [Tiểu Tinh nghi ngờ hỏi,,]

-Túi nè,, sắp không đựng hết rồi này,,, [nói nghe nhiều vậy chứ Anh chỉ có 2 túi quần bé tẹo,,, cao nhất chỉ trên dưới 10 con thôi,,,]

-Ồ,, để Tinh thử,, hyhy [thấy được bằng chứng nên Tinh hào hứng lắm,,]

Khom người xuống tay nhẹ di chuyển trên lớp cát mặt Tinh Tinh cứ nhăn rồi vãn, vãn rồi lại nhăn,,

-Á,,, Anh ơi,, Tinh bắt được rồi nè,, thích quá,, [cầm lên một con sò màu trắng không to lắm nhưng cũng là thành quả đầu tiên,, Tinh hớn hờ chạy lại khoe với Thiên Anh,,]

-Giỏi quá ta,,, vậy thì mò tiếp đi,, [Anh cười hiền,,]

Cách chỗ hai người khoảng 10 mét,,, có một sắt mặt bí xị không kém Tiểu Tinh vừa nãy,,

-Vy sao vậy??? [Lâm tiến lại hỏi thăm,,]

-Ồ,, Vy chỉ bắt được 1 con lúc mới bước xuống,,, cho tới giờ thì vẫn là 1 con,, [Thiên Vy cuối mặt xụt xịt]

-Thôi đừng mò sò nữa,, lên đây Lâm chỉ cho Vy cái này vui lắm,, đi [Lâm giơ tay về phía Vy,, Vy thoáng ngượng rồi cũng nắm lấy bàn tay đang chờ đợi và đi lên cùng,,]

-Gì mà vui vậy Lâm,, [Vy thắc mắc,, vì Lâm dừng lại tại bờ cát nơi sóng đập vào rồi rút đi rất nhanh,,,]

-Mình ở đây cào con hến biển,,,[Huỳnh Lâm cười giải thích,,]

-Cào bằng gì giờ,, mình đâu mang theo dụng cụ gì đâu,,,[Vy thắc mắt,,]

-Bằng cái này nè,,,[Lâm cầm hai tay Vy lên cười toe,,]

-Tay á,,,[Vy bắt ngờ,,]

-Ồ,, không đau đâu mà Vy sợ,, chỉ cần cào nhẹ như vậy,, chờ nước dân lên rồi rút đi thì,, đấy,, Vy thấy không,, [vừa nói Lâm vừa thực hiện cho Vy xem,, và khi nước rút xuống,, những con hến nhỏ xíu đã lộ ra,, và chúng vội chui trở lại vào cát,,]

-Ấy,, phải nhanh tay bắt chúng,, không thì lại phải cào chỗ khác,, [Vy nhanh tay bắt hết tất cả,, cầm lên ngắm nghía rồi cười,,]

-Bắt mấy con này chủ yếu là vui thôi chứ Vy thấy đó,, nó bé tí thế này,, chẳng làm gì được cả,,[Lâm tiếp tục,,]

-Không sao,, Vy thấy bắt chúng vui mà,, hỳ hỳ [Vy cười và cùng Lâm tiếp tục công việc mới vui vẻ này,,]

Cách đó không xa có một đôi mắt trầm buồn khi thấy hai người Lâm Vy cười vui như thế,, Hoàng Phong thở một hơi dài,, rồi quay ra hướng biển rộng,, mắt nhìn xa xăm,,

-Cậu thích Thiên Vy hả??? [Huỳnh Nga đứng phía sau Phong, giọng nói hiền hòa,,]

-Ồ,, cậu đứng đây khi nào? [không biết nên gật đầu hay lắc đầu nên Hoàng Phong mới hỏi sang chuyện khác,,]

-Um,, cũng được một lúc rồi,,[Nga cười hiền,,]

-Tui không biết,, [đứng nghỉ hồi lâu Phong từ từ lên tiếng,,] từ nhỏ,, tui và Vy đã lớn lên cùng nhau,, đi đâu làm gì cũng có nhau,, rồi trong tui hình thành ý nghĩ nhất định phải bảo vệ cho Vy, phải ở bên giúp đỡ cho cô ấy,, nhưng tui vẫn không thể khẳng định vị trí của Vy trong tui là gì,, người bạn thân,, cô em gái,, hay là,, một người đặt biệt,,,[Hoàng Phong tuy không lạnh lùng như các hotboy khác,, nhưng cậu rất ít khi nói ra tâm sự của mình,, lần đầu cậu mở lòng với người khác,, cậu thấy lòng mình nhẹ nhõm hơn nhiều,,]

-Tui thì chưa có thích ai nên cũng không hiểu cảm giác của cậu,, nhưng tui thấy,, Vy cũng thân thiết với cậu mà,, sao cậu không thử nói cho cô ấy biết những cảm xúc của cậu,, lỡ may Thiên Vy đang mòn mỏi đợi cậu nói ra thì sao??? [Huỳnh Nga an ủi,,]

-Không đâu,, tui không đủ dũng khí để đánh cược cả tình bạn mười mấy năm qua của chúng tui đâu,,[Phong lắc đầu,,]

-Vây thôi,, cậu cũng đừng buồn nữa,,[Nga đặt một tay lên vai Phong vỗ nhẹ,,]

Huỳnh Nga là một cô gái hiền hậu và rất thích lắng nghe người khác,, cô tạo cho người khác cảm giác an tâm để thoải mái nói ra lòng mình,, và họ luôn thấy mình được tôn trọng vì thái độ nghiêm túc lắng nghe và những câu nói thật lòng của cô,, chỉ với vài câu nói đơn giản nhưng Nga đã làm cho nỗi buồn của Phong vơi đi rất nhiều,, cười nhẹ và tiếp tục công việc đang bỏ lỡ,, bắt sò và nghịch nước,,

22. Chương 22 : Tình Khóc, Anh Rối Lắm

Quay lại chỗ Tiểu Tinh,, cô bắt cũng được kha khá,, nhờ chỗ mà Thiên Anh chỉ cho,, bắt được con nào là kéo Anh lại khoe con đấy,, làm Thiên Anh đứng ngay đó không đi ra xa nữa,, khổ chưa,,

-Ủi da,, đau quá,, [Tinh nhăn mặt kéo cái chân đau buốt lên xem thì,,] Áaaaaaa,, chảy máu rồi,, huhu

Tinh vừa thật vừa giả,, nước mắt rơi lã chã mà có cả âm thanh minh họa nữa,, chắc đang nhỏng nhẽo đây mà,,

-Này,, Tinh bị sao vậy,, [khỏi phải nói,, Thiên Anh đến ngay,, đỡ lấy Tinh và lo lắng,,]

-Đứt,, đứt,, chân rùi,, huhuhuhuhu,,

Tinh biết có người lo nên khóc to hơn,, nước mắt cũng chảy nhiều hơn,, cô ngồi phịch xuống nước biển,, ôm lấy chân,,

-Đừng,, đừng khóc nữa mà,, để anh công Tinh vào bờ băng lại là hết đau ngay thôi,,

-Đau quá,, huhuhu,, [Đã yên vị trên vai Anh rồi mà Tinh vẫn mít ứot không ngừng,,]

-Đừng khóc nữa mà,, Tinh khóc vậy anh rồi lắm biết không,,

-Ồ,, sao,, sao rồi,, hix hix

-Thì,, thì lo chứ sao,, bị thế nào mà Tinh cứ khóc hoài vậy,,

-Đau lắm,, với,, với lại,, Tinh sợ chảy máu nên mới khóc,,

Tinh thoáng vui vì Anh nói lo cho cô,, vào đến bờ,, Anh đặt Tiểu Tinh xuống một tảng đá,, để anh xem chân Tinh,, nặng thế nào mà khóc đến mức ứot cả áo anh này,, [Anh trách vờ trách móc,, nhưng rất nhẹ nhàng nâng chân Tinh lên,, sợ cô bị đau,,]

-Vết thương không sâu lắm,, chắc tại ngâm nước muối nên Tinh mới đau vậy thôi,, để anh băng lại,,

Không hề trách Tiểu Tinh khóc quá đáng lên,, mà còn ân cần lo cho cô,, Tinh thấy vậy cười tíu tít,,

-Nhẹ thôi,, đau Tinh khóc nữa ấy,,

-Biết rồi mà,, nhẹ vậy được chưa,,

Anh đã cố làm thật nhẹ tay rồi mà vẫn bị cô nàng dọa vậy,, thật bất công,,

-Xong rồi nà,, ở Tinh ngồi chờ anh chút,, ra nói với bọn kia mình về trước,, chân Tinh như vậy chắc không xuống nước được nữa đâu,,

-Nhưng Tinh chưa được tắm biển mà,,

-Giờ xuống đó sẽ rất đau,, về nghỉ đi,, nếu chiều muộn hết đau, anh dẫn ra cho tắm,,

Thuyết phục thành công, Tiểu Tinh xị mặt gật đầu,, Anh chạy ngay ra phía mấy người kia,, Tiểu Tinh ngồi một mình nhìn theo bóng Anh,, rồi lấy tay đặt lên ngực trái,, cô lo lắng vì cô nghĩ Thiên Anh với cô không còn là một “cô bạn đáng thương dị tính”, Tinh lo nghĩ nhìn về phía xa ngoài khơi,, rồi trút một tiếng thở dài đầy phiền muộn,, Thiên Anh nói xong thì vội chạy vào ngay,,

-Tinh có đi nổi không ?? [biết chắc là không mà Anh cứ muốn hỏi,,]

-Không,, còn đau lắm,, [Tinh nheo nheo nhìn Anh,, ánh mắt mèo con giết đi sự cứng rắn của Thiên Anh tự bao giờ,,]

-Biết ngay mà,, để anh công về,,

Thiên Anh không kiềm được lấy tay bẹo má Tinh cười tươi,, Tinh lúc này nhìn cưng lắm,,

-Anh nè,, Tinh có béo không,,?? [Tiểu Tinh vui cười hỏi,,]

-Rất là,, béo,, anh công nặng quá chừng nè,,

Anh lại giả chứng trêu chọc người khác rồi,, Tiểu Tinh thân hình đâu quá tròn chỉ là hơi thấp xịu thôi,,

-Hứ,, Anh chết đi,, giám bảo Tinh béo này,, béo,, béo,, béo,,

Tiểu Tinh giờ rất giống một “con khỉ nhỡ” cứ liên tục cựa quậy trên lưng Thiên Anh,, còn đánh vào vai cậu nữa,,

-Yên nào,,, đang trên lưng anh đó,,, ngã xuống lại khóc lên là anh bỏ mặt luôn đấy,,,

-Í Tinh quên,,, hỳ hỳ

Sực nhớ lại mình đang được cõng nên Tinh không quây nữa mà ngoan ngoãn nằm yên trên bờ vai không quá rộng nhưng rất chắc chắn của Thiên Anh,,, tay nhẹ vòng lấy cổ Anh,,, làm tim Thiên Anh xao xuyến cả,,,

-Em làm vậy là đang quyến rũ anh đấy,,, [Anh lý rí trong miệng,,, rồi tiếp tục bước đi,,,]

-Anh làm bầm gì vậy??

-A,,, anh nói là như vậy mới ngoan chứ,,,

Anh cười,,, “may là em không nghe được,,, nếu em biết anh thích em thì sẽ thế nào nhỉ,,, chắc em sẽ xa lánh anh mất,,, đâu được mấy ai đủ dũng cảm để yêu Trans,,, vậy nên anh sẽ không cho em biết,,, đến khi anh thật sự trở về với chính anh,,,” Thiên Anh chìm vào những suy nghĩ của riêng mình,,, Anh đâu biết người cậu thích cũng đang tâm trí rối bời,,,

“anh à,,, nếu em thật sự thích anh thì phải làm sao đây,,, cứ ở bên anh thế này,,, em sợ mình sẽ bị “nghiện” anh mất thôi,,, nhưng em còn có mẹ,,, mẹ em sẽ thế nào khi biết đứa con gái còn lại của mình không bình thường hả anh,,, mẹ có đủ bao dung để chấp nhận chuyện đó không??? Em phải làm sao??? Còn mọi người xung quanh chúng ta nữa,,, em nên làm gì đây???” cả hai theo đuổi những suy nghĩ riêng,,, bầu không khí bỗng dưng yên ắng lạ thường,,, nhưng không ai nhận ra điều đó,,, mỗi người một nỗi lo,,,

Về đến khách sạn,,, Thiên Anh cõng Tinh hướng về phòng mình,,, nhưng Tinh đã níu lấy vai áo Anh,,, bảo cậu đưa cô về phòng mình,,, Thiên Anh cũng không thắc mắc gì,,, làm theo lời cô,,,

-Tinh muốn nghỉ ngơi,,, Anh cũng về phòng nghỉ đi,,, cõng Tinh này giờ chắc cũng mỏi lắm rồi nhỉ,,,

Tinh cười,,, nhưng trong nụ cười ấy không hoàn toàn vui,,, nó chất chứa sự lo lắng và nuối tiếc,,, phần cô muốn Anh chăm lo cho mình,,, phần sợ tình cảm mình dành cho Anh ngày càng sâu đậm,,, và Thiên Anh nhận ra được sự khác lạ đó,,, nhưng cũng không cố gấn hỏi cô,,,

-Ồ,,, anh cũng thấy hơi mệt,,, Tinh nghỉ đi,,, nếu chiều thấy khỏe thì gọi cho anh, anh sẽ đưa Tinh đi tắm biển,,, giờ thì ngủ đi,,, [Anh nói xong thì quay bước về phòng mình,,,]

23. Chương 23 : Hơi Bị Khó Sử,,, Lại Run Động

Khoảng 4h chiều,,, Tiểu Tinh nhấc từng bước sang phòng Thiên Anh,,, gõ cửa,,,

-Ồ,,, anh đã bảo gọi anh qua mà,,, chân Tinh đau mà còn nhích qua đây,,, vết thương mà chảy máu nữa là không cho ra biển tắm đâu đấy,,,

Thiên Anh nóng ruột nên hơi lớn tiếng,,, thấy mặt Tinh nhăn lại thì biết mình hơi lỗ lờ nên vội xuống nước,,,

-Hỳ,,, anh xin lỗi,,, để anh đỡ vào trong ngồi,,,

-Hỳ hỳ không sao,,, Tinh không ra biển nữa đâu,,, chân còn đau,,,

-Đau mà còn cố đi sang đây,,,

-Thôi đừng có nhăn nữa mà,,, Tinh muốn ra ban công hóng gió với ngắm biển,,, bên phòng Tinh đâu ngắm được biển đâu,,,

Tiểu Tinh đặt ngón trỏ lên giữa đôi mày đang chau lại của Anh,,, rồi lại tinh nghịch nêu ra lý do mình qua đây,,,

-Được rồi,,, ra ban công chơi,,,

-Hỳ hỳ,, ở đây nhìn biển được xa hơn,, đẹp hơn nhiều hé Anh,,

Nụ cười luôn được Tinh giữ trên đôi môi mình,, nhưng trong đôi mắt cô lại không thể trút được nỗi muộn phiền,,

-Ừ,, đẹp thật,, mà Tinh có tâm sự gì vậy??? sao anh thấy Tinh cứ buồn buồn,, dù Tinh lúc nào cũng cười,,

-Tự nhiên Tinh thấy nhớ mẹ,, nhớ chị Su,, nhớ cả ba của Tinh,, [Tiểu Tinh thôi không cười nữa,,]

-Sẽ sớm thôi,, ngày chị Su trở lại với Tinh mà,, anh tin như vậy,,

-Mà thôi,, nói chuyện của Anh đi,,

-Chuyện anh là chuyện gì??

-Ba mẹ anh biết chuyện anh là Trans Guy chưa?? [Tinh mắt nhìn xa ra biển,,]

-Ồ,, ba anh thì biết rồi,, còn mẹ thì chưa,, công việc của mẹ không cho phép mẹ ở gần cha con anh quá lâu nên anh chưa nói,,

Nhắc đến mẹ,, Anh cảm thấy hơi chạnh lòng,, tuy mẹ rất thương yêu cha con Anh nhưng những thời khắc cả gia đình bốn người cùng ngồi ăn chung một bữa cơm rất ít,, dần dần điều gì Anh cũng chỉ tâm sự với ba,, những cuộc điện thoại đường dài và thời gian rảnh của mẹ Anh không thể ích kỷ chiếm cho riêng mình Anh được,,

-Anh nghĩ mẹ Anh có vui vẻ chấp nhận không???

-Anh cũng không rõ,, nhưng anh tin không gì có thể vượt qua được tình thương mẹ dành cho anh,, có lẽ lúc đầu mẹ sẽ khó mà chấp nhận,, nhưng rồi mẹ cũng sẽ hiểu thế nào mới tốt cho anh mà,,

Nghe Tinh nhắc nhở,, thật sự Thiên Anh có chút lo lắng,, lo là mẹ cậu sẽ bị tổn thương khi biết chuyện,, vì mẹ luôn tự hào về hai cô con gái xinh đẹp của mình,,

{ông Thiên giấu cả vợ chuyện Thiên Anh là con trai,, ông sợ bà sẽ không chịu đựng được khi thấy con trai mình đau khổ dần vật,,}

-Chắc những người mẹ khác cũng sẽ như vậy hả Anh,,

Tinh đang hy vọng,, mẹ cô sẽ không quá đau khổ khi Tinh thừa chuyện với bà,,

-Ừ,, anh nghĩ tình mẫu tử là thiêng liêng nhất,, không ai có thể từ bỏ con mình được đâu,,

-Anh nè,, Tinh có thể tựa vào Anh không,, đứng một chân mỗi quá hà,,

-Đương nhiên rồi,,

Cùng với nụ cười hiền trên môi,, Thiên Anh gạt đầu,, dời bước đến cạnh bên cho đầu Tinh tựa vào vai mình,, Cả hai chìm vào im lặng cùng ngắm nhìn biển cả bao la,, những cơn gió vi vu đã khiến Tiểu Tinh thiếp đi trên vai Anh,, cảm giác được vai mình ngày càng nặng,, Thiên Anh cẩn thận nhất bế Tinh lên và quay bước vào trong,, khẽ đặt cô nằm xuống,, và ngồi ngắm cô,, một vẻ đẹp hiền dịu,, một nét mặt bình yên,, những thứ ấy như tiếng hát ru và dẫn đưa Thiên Anh vào giấc ngủ,,

Cả hai ngủ thật ngon suốt hơn ba tiếng,, Tiểu Tinh nheo mắt tỉnh dậy trước,, giật thót tim khi nhận ra mình đang ôm chặt lấy một thân hình quen thuộc,, chuyển từ trạng thái bất ngờ,, tìm Tinh Tinh bắt đầu đập liên hồi,, lý trí còn đủ minh mẫn thúc giục Tiểu Tinh phải rời khỏi tư thế này,, bắt đầu từ chân,, cô rút nhẹ chân lại,, An toàn,, Thiên Anh vẫn đang ngủ say,, kế tiếp là tay,, khi cánh tay sắp về đến đích thì bỗng Thiên Anh xoay người về phía Tinh,, gặp vật cản,, ngay lập tức Anh mở mắt ra,, Tinh hình đang là mặt đối mặt chỉ cách nhau vài cm,, lặng đi chừng 5s hai bộ não bắt đầu hoạt động trở lại,, cả hai cùng lúc bật dậy chạy khỏi giường,, Tiểu Tinh nhích đến sofa và úp mặt zô tường,, không dám quay lại,, còn Thiên Anh thì thẫn thờ,, chân bị vướng phải chẳng nên ngã rầm xuống ngay cạnh giường,, nằm bất động,, Ngồi đấy một lúc lâu Tinh không nghe thấy động tĩnh gì nên quay lại,,

-Ủa,,, Anh đây rùi ta,,, đâu nghe tiếng bước chân nào đâu,,, sao không thấy trong phòng,,, [thắc mắc,,, tò mò,,, Tiểu Tinh rời sofa tiến dần dần đến cạnh giường,,,]

-Ui da đau quá,,, [Thiên Anh rên rỉ,,, vì đầu đập xuống sàn sơ mà,,,]

-Á,,, Anh bị sao vậy??? [Tiểu Tinh lo lắng chạy đến quên cả chân đang bị đau,,,]

-Anh ngã từ trên giường xuống nè,,, đau đầu quá,,,

-Rồi có sao không??? Đưa Tinh xem nào,,, quái,,, xưng phòng lên rồi này,,, [Tiểu Tinh đỡ đầu Thiên Anh lên thì thấy một vết đỏ to tướng sưng phù lên,,,]

-Xưng lên thật hả??? chời ơi,,, gương mặt đẹp trai của anh,,, có khi nào phá tướng luôn không,,,

Anh cuốn lên,,, trước giờ có khi nào Anh bị thương như vậy đâu,,,

-Thôi lên ngồi đi Tinh thoa thuốc cho,,,

-Thoa nhẹ tay thôi í,,, anh mà phá tướng,,, anh bắt Tinh chịu trách nhiệm cả đời,,,

-Xía,,, tự Anh té mà bắt Tinh chịu là phải chịu gì cơ,,,

Tinh thấy quá bất công,,, nhưng nghe thấy “chịu trách nhiệm cả đời,,,” Tinh có chút vui thích

-Không biết,,, anh ngang ngược vậy đó,,, lo mà làm nhẹ nhàng cẩn thận vào,,, [Anh ngênh mắt,,,]

-Nhìn mặt Anh khó ưà ghê,,, chọc cho phát vào vết thương giờ,,, [hù vậy thôi chứ Tinh vẫn rất nhẹ nhàng,,,]

-Anh ăn vạ luôn cho xem,,,[ngênh mặt lên thách thức Tinh]

-Thôi,,, ngồi yên đi này,,, cứ nhúc nhích hồi đau là không được trách Tinh đây đây,,,

Thật khó có thể không làm đau khi mà người bệnh cứ động đây liên tục,,, haizzzzz

24. Chương 24 : Trở Về - Tiểu Tinh Rời Đi

Sáng hôm sau bốn đứa trở về thành phố,,, còn anh em Lâm – Nga thì tuần sau sẽ lên nhập học trường mà cả nhóm đang theo học,,, và nhất định sẽ là 11B để cùng nhau học rồi,,, có thêm Lâm và Nga thì nhóm giờ đã có được 6 người,,, mà có tới 3 con tiểu quý và một ác ma,,, sau này ai dám động đến nhóm bạn này đây,,,

Về đến nhà,,, ai nấy về phòng lăn đùng ra ngủ,,, vì đi đường dài và hoạt động quá nhiều trong mỗi ngày nên ai nấy đều mệt lã người,,, đến chiều chỉ mình Tiểu Tinh thức giấc và bước xuống nhà,,, tìm đến phòng sách nói chuyện cùng ba,,,

-[cốc cốc] con vào được không ba,,,

-Được chứ,,, vào đi con gái,,,

-Dạ con có phiền ba không à???

-Không,,, ba chỉ đang đọc sách,,, cũng chỉ để thư giãn thôi con,,, nào lại đây,,, có chuyện gì mà muốn tìm ba vậy,,,?[Ông Thiên cười hiện vẫy tay gọi Tinh,,,]

-Dạ,,, con có chuyện muốn thưa cùng với ba,,,

-Rồi,,, nói đi nào,,, ba nghe đây,,, [ông xoa đầu cô,,,]

-Dạ,,, con muốn xin phép ba cho con về quê thăm mẹ,,, cũng vài tháng rồi con chưa về,,,

-Tất nhiên được rồi con,,, mà con định đi bao lâu,,, và khi nào thì đi,,,??? [ông gật đầu cười hỏi,,,]

-Dạ con định mai về ạ,,, về cũng một vài hôm con lại lên,,, con không nghỉ học nhiều được ạ,,,

-Ồ,, con nghĩ vậy cũng tốt,, để ba cho người đưa con về sẵn tiện gửi ít quà cho mẹ con,, vì đã sinh ra đứa con dễ thương này để con về làm con ta nữa chứ,, [ông cười và gọi điện cho quản gia,,]

-Dạ không cần người đưa con về đâu ạ,, lần này về con mới thưa chuyện với mẹ việc làm con nuôi ba,, nên con sợ mẹ quá ngạc nhiên mà sinh bệnh đấy ba ạ,, hỳ hỳ,, [Tiểu Tinh cười tinh nghịch,,]

-Ừ thôi vậy cũng được,,

-Mà con có một chuyện nữa muốn hỏi ba,, [Tiểu Tinh hơi lo,, không biết ba có nổi giận không??]

-Chuyện gì con cứ hỏi đi,, [ông trả lời,, tay cầm tách trà chuẩn bị uống,,]

-Dạ,, nghe Thiên Anh nói,, ba đã biết chuyện chị ấy làm Trans Guy,, ba có buồn không ba?

-Trời,, tưởng gì,, có gì phải buồn,, [thấy sắc thái khó hiểu hiện lên khuôn mặt nhỏ xinh của Tinh,, ông biết mình hơi không được hợp lý,,] ý ba là,, cũng có,, nhưng được sống đúng với mình là hạnh phúc nhất đấy con ạ,, Anh nó hạnh phúc thì ba có gì phải buồn nữa,, con bé từ nhỏ đã rất trầm,, từ khi đi học quen biết con,, nó vui lên hẳn,, ba thà chấp nhận nó không bình thường,, chứ ba không muốn thấy Thiên Anh của trước kia đâu con,,

ông thoáng buồn nhưng lại tươi cười vì Thiên Anh bây giờ đang sống rất vui vẻ,,

-Dạ,, còn mẹ thì sao ba??? Thiên Anh nói mẹ chưa biết,,

-Haizzz ba cũng đang lo chuyện này,, không biết bà ấy có bị sốc khi biết chuyện không đây,, mà ba nghĩ rồi mẹ cũng sẽ chấp nhận Thiên Anh thôi,, bà ấy rất thương hai đứa nó,, nhiều lúc ba còn phải ganh tỵ cơ đấy,, [ông Thiên cười tươi]

Hai người trò chuyện vui vẻ,, ông kể cho Tiểu Tinh nghe về tuổi thơ của Thiên Anh,, còn Tinh cũng chia sẻ cùng ông những kỷ niệm vui buồn khi còn bên mẹ,, càng nói ông Thiên càng thấy cảm giác thân thuộc trở lên,, những kỷ niệm mười mấy năm về trước của Tinh hình như có xuất hiện trong ký ức của ông,, nhưng tạm thời ông không thể lần ra được tại sao lại thấy quen đến vậy,,

Sáng hôm sau Tinh đi chuyển xe sớm nhất nên không kịp nói với Song Thiên,, nhưng đã nhờ ba nói giúp,, ông Thiên lại cố tình không nói để thử lòng Thiên Anh,,

-Ba có thấy Tiểu Tinh đâu không,, sáng giờ con không thấy cô ấy,, tưởng rằng Tinh ngủ nướng nhưng vào phòng cũng không thấy Tinh đâu,, ba có biết Tiểu Tinh đi đâu không,, [Thiên Anh hơi sốt ruột nói một tràng,,]

-Sáng ba thấy Tinh mang ba lô to tướng đi từ rất sớm,, nó không nói với tụi con à???

-Dạ không,, mà ba có biết Tinh đi đâu không,,??? [Thiên Anh gãi đầu khó hiểu,,]

-Không,, ba có gọi nhưng con bé không nghe thấy,, lên taxi đi mất,, mà thôi nó đi đâu thì đi,, con định quản luôn việc đi lại của con bé đấy à,,

-Dạ không,, [Thiên Anh ủ rũ đi lên phòng,,]

-Thằng cóc này,, đừng tưởng ta đây nhìn không ra con thích Tiểu Tinh,, không biết được điều nhỏ nhất vậy ta đâu còn là Thiên Kỳ nữa,, ha ha [ông Thiên cười thỏa mãn rồi về phòng sách đợi xem kịch hay,,]

Giờ đã là 7h tối,, vẫn không thấy Tinh về,, Thiên Anh lòng nóng như lửa,, chạy xuống hỏi ba,,

-Sao giờ này cũng không thấy Tinh về,, có khi nào gặp chuyện gì không?? [vừa đi cạo vừa lăm bằm]

Gõ cửa phòng ba,, ông Thiên đang cố gượng không cười để tiếp chuyện con trai mình,,

-Sao vậy con trai,,

-Tiểu Tinh vẫn chưa về thưa ba,, [sự lo lắng hiện rõ trong đôi mắt Anh,,]

-Chắc con bé đi đến nhà bạn bè nào đó thôi,, con làm gì hoảng lên vậy,, [ông vẫn đang cố kiềm,,]

-Con gọi điện thì ngoài vùng phủ sóng,, có chuyện gì không hả ba,, [Thiên Anh vẫn không thôi lo lắng,,]

-Này con trai,, bình tĩnh lại,, con thích Tiểu Tinh đúng không??? [ông đặt tay lên vai cậu trấn an,,]

-Dạ,, con đang lo mà ba hỏi gì không vậy,,[vì lo lắng,, Thiên Anh vờ cười với ba,,]

-Không thích sao con lo đứng ngồi không yên vậy,, cả em gái cũng con cũng bơ đi,,

-Ồ,, ba nói vậy là sao??? Thiên Vy bị gì sao ạ??? [“hình như Vy cũng không có ở nhà” Anh thầm nghĩ và có chút lo lắng ,,,]

-Nó cũng vắng nhà từ sáng sao không thấy con hỏi thăm gì hết vậy,,

-Dạ,, dạ,, con,, [Thật sự sáng giờ Anh chỉ lo cho Tiểu Tinh,, đâu còn tâm trí nghĩ chuyện khác,,]

-Thiên Vy đi đón anh em Lâm Nga và xin ở đây một đêm để cùng trò chuyện rồi,,

-Vậy Tiểu Tinh cũng đi cùng Vy sao ba???

-Không có,, [ông Thiên lại khơi lên sự lo lắng vừa mới lắng xuống trong Thiên Anh,,]

-Vậy chứ Tinh đi đâu??? [Thiên Anh gục mặt than thở,,]

-Đấy,, nói thích người ta thì con lại chối,, không thích thì sao mà lo lắng thế hả??

-Nói chuyện đó lúc này có làm con hết lo được không,, ba cứ làm con rối thêm thôi,,

-Thôi,, giờ về phòng ngủ một giấc cho bớt căng thẳng đi con,, biết đâu sáng mai Tiểu Tinh sẽ về,, [ông vỗ vai Anh đẩy cậu ra cửa,,]

-Dạ vâng,,

Anh ỉu xiu trở về phòng,, liên tục gọi điện,, đi tới đi lui không ngừng đến lúc mệt lả rồi ngã vật ra ngủ

25. Chương 25 : Tiểu Tinh Đang Ở Đâu,,

Sáng hôm sau Anh thức dậy hơi trễ vì tối đã lo lắng đến tận 1h sáng mới ngủ được,, thức dậy lật đật chạy xuống nhà,, khi xuống đến cầu thang Linh Nhi cũng hơi hẫ chạy vào nhà,, vừa thấy Thiên Anh,, Linh Nhi chạy ào tới,,

-Anh à,, Tiểu Tinh đâu rồi em,, chị cần gấp nhỡ gấp,, nhanh đi,, nhỡ đâu rồi,, [Nhi vừa hỏi vừa cầm chặt tay Thiên Anh lay mạnh]

-Chị bình tĩnh đi,, có chuyện gì mà chị tìm Tiểu Tinh gấp vậy,,

-Em đừng có hỏi nhiều quá mà,, Tiểu Tinh đâu rồi,,

-Em cũng đang tìm Tinh Tinh đây,, cô ấy đi từ sáng hôm qua đến tận giờ vẫn chưa về nữa,,[Thiên Anh ử dột,,]

-Có chuyện gì mà hai chị em đứng ngay cầu thang mà nói chuyện luôn vậy,, gấp tới mức không thể ngồi xuống ghế mà nói sao??? [ông Thiên nghe tiếng Linh Nhi nên ra xem,,]

-Dạ,, chuyện gấp lắm ba,, [Linh Nhi chạy vội đến chỗ ông Thiên đang ngồi,,]

{Linh Nhi được ông Thiên nhận nuôi từ nhỏ, từ khi ông Tâm mất không bao lâu,,}

-Từ từ nói cho ba nghe,,

-Dạ,, ba còn nhớ 13 năm trước con bị lạc mất em và mẹ không ạ??? Ba cứu được con nhưng không tìm được mẹ và em con,, ba còn nhớ không??? [Linh Nhi vẫn gấp gấp như vậy,,]

-Đương nhiên ba nhớ rồi,, chị Tâm vì muốn bảo vệ con mà đã giấu con đi mà ôm em con chạy một hướng khác,, sau khi điều trị ổn cho con,, ba đã cho người tìm hai người họ nhưng không hề có tin tức,,[ông

Thiên nhớ lại không khỏi tâm trạng trùng xuống,, ông thấy mình không tròn được lời hứa với người anh em tốt của mình,,]

-13 năm,, vì bảo vệ,, mà bị lạc,, đây là câu chuyện của Tiểu Tinh mà,, [Thiên Anh từ xa chạy lại khi nghe chuyện,,]

-Đúng vậy đó ba,, trong lúc trên xe từ sân bay về đây con đã xem tiết mục thi của các em,, và “chị Su” đây chính là con đây ba ạ,, em ấy nhất định có chiếc ngọc bình an này,, Linh Nhi lấy từ cổ ra một mảnh ngọc bình an,, giống hệt như cái mà Thiên Anh đã lấy được trong đợt huấn luyện của Tinh Tinh,,

-Đúng là nó rồi,, con đã từng thấy chiếc ngọc của Tiểu Tinh,, chúng thật sự là một cặp,,

-Tức là chị Tâm vẫn còn sống sau đợt truy sát đó,, và đứa con gái còn lại của ông Tâm là Tiểu Tinh,, nhưng không phải em gái tên Linh Tuyết sao???

-Chuyện đó chỉ khi gặp mẹ con chúng ta mới được rõ,, giờ có cách nào tìm ra Tiểu Tinh nhanh nhất có thể được không ba,, [Linh Nhi sốt ruột,,]

-Được chứ,, con bé đã về quê mẹ nó hôm qua rồi,, giờ chúng ta xuất phát ngay đi,, [ông Thiên có chung tâm trạng với Linh Nhi,,]

-Ba,, nhưng mà ba nói,,

-Chuyện đó ba giải thích sau,, giờ thì chúng ta đi ngay đi,,

Ông Thiên ngay lập tức cho gọi phi cơ riêng đến,, vì quê Tiểu Tinh ở rất xa thành phố,, nếu đi xe lửa thì mất cả ngày mới đến được,,

Về phía Tinh Tinh thì mãi đến chiều Tinh mới đến được nhà,, Tinh ôm mẹ thủ thủ cả buổi chiều,, tối lại đòi ngủ cùng với mẹ,, lâu rồi không làm nũng mẹ,, giờ thì tha hồ,, đến sáng,, Tinh cùng mẹ làm cơm,, làm những món dân dã mà khi xưa Tinh rất hảo ăn,, đang trò chuyện vui vẻ,, Tinh dẫn sang chuyện “người dị tính” để thăm dò mẹ,,

-Mẹ này,, mẹ có thấy hiện giờ người dị tính ngày càng nhiều không???

-Dị tính là sao hả con??? {bà tên là Lâm Thư}

-Dạ là sinh ra là con gái,, mà lớn lên lại biến thành con trai hay ngược lại hoặc là yêu người cùng giới đó mẹ,,

-Nhắc đến những đứa đấy,, phần lớn toàn những đứa ích kỷ,, suy nghĩ bông bột mà cứ hay làm càn,, [Bà Thư không mấy hài lòng về những người đặt biệt đấy,,]

-Ồ,, sao mẹ lại nói vậy?? [Tinh hơi lo khi mẹ có ác cảm với họ,,]

-Trong số đó cũng có những người rất đáng thương,, nhưng phần lớn vẫn rất đáng trách,, chỉ nghĩ đến bản thân mình không thể chịu đựng được cái này khó chấp nhận cái kia,, chúng không bao giờ nghĩ đến các bậc cha mẹ chúng khổ sở thế nào,, đau buồn ra sao,, muốn là làm ngay không suy nghĩ,, muốn là thay đổi chỉ trong vài tiếng đồng hồ,, mà mặt cho ba mẹ chúng có ngất đi vì sốc,, trầm cảm vì quá thất vọng,,

-Mẹ nói cũng phải,,

-Không phải mẹ cổ hủ không theo kịp thời đại nên mới lên án chúng nó,, nhưng mẹ thấy quá bất công cho nhưng bà mẹ có con ngỗ nghịch như vậy,, nhưng cũng không thể phủ nhận được nỗi đau khổ những đứa con coi trọng chữ Hiếu,, vì nghĩ cho gia đình,, vì thương yêu ba mẹ mà cứ ép bản thân sống cuộc sống không phải của mình,, như vậy mới đáng được sự động viên và đồng cảm,, nói tóm lại nếu biết mình khác biệt thì phải cố thuyết phục gia đình,, dùng tình thương mà kêu gọi sự đồng cảm chứ không phải cứ nổi loạn để được là chính mình,,

Nói về tâm tư tình cảm thì trúng nghề của bà Thư rồi,, trước đây bà là một chuyên gia tâm lý nổi tiếng,, nhưng vì vụ truy sát ấy nên bà mới từ bỏ cái nghề mà ba đã phấn đấu những ấy năm,,

-Dạ mẹ,, hỳ hỳ mẹ nói hay ghê,, cứ như mấy chuyên gia trên ti vi vậy,, [Tinh vỗ tay tán phục mẹ,,]

-Cô đó,, khéo nịnh tui thôi,, [bà đánh yêu vào mông Tinh,, Tinh chu mỏ nhăn nhó,,]

-Mẹ này,,

Tinh thầm vui vì mẹ không nhất nhất phản đối người dị tính,, chỉ cần kiên nhẫn thuyết phục mẹ thì cũng sẽ có ngày cô được mẹ vui vẻ chúc phúc cùng với Thiên Anh sánh bước,,

26. Chương 26 : Nhận Lại Gia Đình

Vậy là Tiểu Tinh cứ tíu tít chạy theo mẹ,, mẹ ơi cái này,, mẹ ơi cái kia,, lớn rồi mà cứ mãi là trẻ con trước mặt mẹ,, thật vậy đã là con cái thì không bao giờ lớn trước mắt của ba mẹ,,

Đã chuẩn bị xong bữa trưa,, đang cùng mẹ dọn cơm thì nghe tiếng động thật to cách đó không xa,, tại mảnh đất hoang gần đó,, một chiếc phi cơ hạ cánh xuống làm cả xóm người tụ lại xem,, Tiểu Tinh và bà Thư cũng ra xem coi có chuyện gì,, thấy đằng xa có một đám đông vây quanh một chiếc phi cơ to đùng,, và từ dòng người bước ra ba người rất đồ sộ bình thường,, cậu trai mặt đỏ ngầu nhưng cũng là áo thun và quần sọt, khoát thêm áo da đen và đi giày boot,, một người đàn ông trung niên mặt đỏ chớn tề chỉnh nhưng không hợp với chiếc phi cơ sang trọng đấy,, còn người nữ thì đúng chất gọn gàng sang trọng,, {vì cô mới vừa đáp máy bay xuống Viên Nam cơ mà}

Tiểu Tinh bất ngờ vì nhận ra ba người khách lạ đó,,

-Thiên Anh,, ba,, chị Linh Nhi,, sao ba người đến đây??? [Tiểu Tinh chạy đến,,]

-Sin à,, [Linh Nhi không kiềm được cảm xúc nên gọi thật to và chạy đến ôm chầm lấy em,,]

-Chị à,, chị,, sao chị gọi em là Sin,, chị,, chị là,, [lúc đầu Tinh còn ngập ngừng khó hiểu,, nhưng rồi cũng sực nhớ lại chỉ mình chị Su mới gọi mình là Sin,,]

-Đúng,, chị đây,, chị Su đây,, bé Sin à,, [Linh Nhi òa khóc ôm Tiểu Tinh thật chặt,,]

Bà Thư từ từ bước đến,, bỗng chân bà cứng lại,, giọng đã nghẹn đi vì xúc động,, những hình ảnh đứa con gái bé bỏng chỉ tầm tám chín tuổi thì nhau hiện về,, luôn chạy nhảy và lú lo phía sau chân bà,, thì thoáng lại bên vực ba nó mà cái lại bà nhớ lúc bà trách móc ba,, đứa bé luôn nói với bà,, “mẹ ơi cho con bế bé Sin,, cho con bế đi,,” giờ đã là một cô thiếu nữ xinh đẹp đứng trước mắt bà,, bà dần mở lời,, từng câu chữ nghẹn ngào,,

-Linh Nhi,, là con,, Linh Nhi sao???

-Mẹ,, mẹ à,, [Nhi rời khỏi Tinh,, chạy đến bên mẹ,,]

-Nhi à,, mẹ có đang mơ không,, mẹ vẫn thường hay mơ thấy con về,, làm ơn hãy nói với mẹ đây không phải là mơ đi,, là con về thật mà đúng không,, [giọng nói run run đầy xúc động,, mắt bà đã nhòe đi,,]

-Mẹ,, mẹ không mơ đâu,, thật,, là thật đấy mẹ à,,

-Con,, con gái tui,, đây là con gái tui,, nó còn sống,, nó vẫn sống đây ông Tâm ơi,, con của chúng ta,,

Bà khẽ dờ dôi tay đang run lên từng hồi,, đặt lên má Nhi,, nâng niu sờ nhẹ gương mặt bà đã không được chạm vào những 13 năm nay,, bà ngược mắt nhìn lên trời xanh như muốn trò chuyện cùng người chồng quá cố,, hai hàng nước mắt đã lăn dài trên đôi má sạm đi vì sương gió của bà,, Bà ôm Nhi vào lòng,, truyền cho cô hơi ấm mà bao lâu nay cô thiếu mất đi,, khẽ xoa lấy mái tóc mượt mà của cô,,

-Những năm tháng qua,, con luôn ấp ủ hy vọng một ngày lại được mẹ ôm lấy vỗ về,, được mẹ thắt tóc trước khi đi học,, và được cùng mẹ nấu những món mẹ con ta cùng thích ăn,, chưa một ngày nào con thôi không muốn gặp lại mẹ,, và con đã chờ được ngày này rồi mẹ ơi,, [Linh Nhi nấc lên từng hồi,,]

-Chị Tâm,, tôi thật sự xin lỗi chị,, tôi đã không lo được cho mẹ con chị,, khiến mẫu tử chia lìa,, và rồi gần đây tôi lại vô tâm không nhận ra được câu chuyện mà Tiểu Tinh chia sẻ,, nếu tôi nhận biết sớm hơn,,

thì đâu phải đến hôm nay mẹ con chị mới được nhìn nhau,, thành thật xin lỗi chị,, [ông Thiên tiến đến cúi đầu]

-Thôi nào con,, chúng ta vào nhà đi rồi nói chuyện,, ông Thiên cũng vào cùng đi,, tôi không trách ông,,

Bà Thư đỡ lấy con gái mình cùng vào nhà,, còn Tiểu Tinh giờ mới để ý đến Thiên Anh,, cậu tiến đến,, đặt tay lên vai Tinh xoa nhẹ an ủi

-Thôi Tinh đừng khóc nữa,, nhận lại chị thì phải vui lên chứ,, cười lên xem nào,,

Nhà Tinh không to,, không thuộc nhóm giàu có dư giả nhưng cũng không túng quẫn khó khăn,, Khi mọi người đã yên vị,, bà Thư bắt đầu hỏi chuyện,,

-Ông đã nuôi Linh Nhi từ ngày đó đến nay à??? [nhìn ông Thiên bà không giận cũng không vui,, cảm xúc cứ bình ổn,, làm không khí cũng lặng theo,,]

-Vâng,, tôi nhận được tin chị và hai cháu gặp chuyện nên vội cho người tìm kiếm,, nhưng chỉ tìm được Linh Nhi khi con bé đang bị thương và ngất lịm đi,, đưa con bé về chữa trị,, sau đó tôi tiếp tục tìm kiếm mẹ con chị nhưng vẫn không có kết quả,, mòn mỏi những hai năm,, tôi đành chuyển Linh Nhi sang Mỹ đào tạo để con bé đỡ đau buồn,,

-Làm sao mà ông có thể tìm được,, vì lúc đó,, ai cũng là giang hồ,, tôi chỉ biết lẫn trốn,, không phân biệt được đâu là bạn đâu là thù,, nên tôi cứ thấy ai tìm mình lại hối hả trốn đi,, khi việc tìm kiếm con gái rơi vào tuyệt vọng tôi mới quyết định chuyển đến đây sống,, tránh xa cái chốn giang hồ chém giết đấy,,

-Vậy những năm qua chị sống thế nào,, có chật vật lắm không???

-Ông thấy đó,, cuộc sống không dư cũng chẳng thiếu,, chủ yếu là được sống yên bình cùng đứa con còn lại của tôi thôi,, [bà nhìn Tiểu Tinh cười nhẹ,,]

-Sao mẹ lại đổi tên em vậy??? nó tên là Linh Tuyết cơ mà,, [Linh Nhi vẫn ôm lấy mẹ,, giờ mới lên tiếng,,]

-Vì sợ em con gặp nguy hiểm,, mẹ đã đổi khai sinh cho con bé,, và nơi này không ai biết đến cái tên Lâm Thư kia nữa,, ở đây người ta gọi mẹ là bà Hai Tâm,,[vừa trả lời bà vừa vuốt ve tóc cô,,]

-Vậy là mẹ cướp tên của ba con mà dùng luôn ấy hả,, [Tiểu Tinh hí hửng phá tan bầu không khí ảm đạm này,,]

-Cha mày,, cướp với chả lấy,, [mắt ông Tinh Tinh,, bà nhìn sang người bên cạnh này giờ chưa hề nói lời nào,,] còn đây là,, [bà chỉ vào Anh,,]

-À,, tôi quên chưa giới thiệu với chị,, đây là Thiên Anh,, σ,, con trai lớn của tôi đấy,,[hơi ngập ngừng nhưng rồi ông cũng quyết định nói,,]

Ngay sau đó có ba ánh mắt đầy ngạc nhiên nhìn vào ông,, là Anh, Tinh và Nhi,, mỗi người một suy nghĩ,, “sao ba lại nói ra bí mật tày trời này,, chẳng phải cả mẹ của Thiên Anh cũng không được biết sao???” Linh Nhi khó hiểu,, Tiểu Tinh thì “sao ba lại nói vậy,, chẳng nhẽ vì Anh đang trong bộ dạng này,, nên ba không muốn mẹ mình nghĩ xấu cho Anh???”,, “có phải vì đây và vợ bác Tâm nên ba mới vậy,,”

-Vậy à,, con Anh thật khôi ngô, nhưng có vẻ hơi ít nói,, vậy đứa con còn lại của cặp song sinh là trai hay gái? [Bà khen ngợi thật lòng,,]

-Đứa còn lại là con gái chị à,,

-Ông thật có phúc nhỉ,, được cả cặp long phụng,, chắc cô bé cũng rất xinh đẹp,, [bà Thư cười hiền,,]

-À mẹ,, hay là mẹ dọn về sống cùng con nha,, hiện giờ con đã có nhà riêng nhưng chỉ ở có một mình thôi,, nha mẹ,, nha,,

-Nhưng mà,,

-Đúng đó mẹ,, mẹ cũng lớn tuổi rồi,, ở xa tụi con như vậy sao tụi con có thể chăm sóc tốt cho mẹ được?? [Tiểu Tinh nhếch nhếch mạnh hai từ “lớn tuổi”,,]

-Con ranh này,, đang chê mẹ già cả yếu ớt rồi phải không,,[Tiểu Tinh luôn làm cho bà vui cười dù có đang xúc động đến mấy,,] thôi được rồi,, mà Tiểu Tinh hiện giờ đang ở trọ mà đòi chăm sóc mẹ gì chứ,, lo cho mình còn chả xong,,

-Dạ đâu có,, con giờ đang ở nhà của ba Thiên Kỳ,,

-Sao con bé lại ở nhà ông,, còn gọi ông là ba nữa?? [Bà Thư quay sang lườm ông Thiên,,]

-Ừ thì Tiểu Tinh là bạn học cùng lớp với Song Thiên nhà tôi,, con bé lại quá dễ thương,, nên tôi mới đề nghị nhận nó làm con nuôi,, còn chuyện nó chuyển sang ở nhà tôi là vì bị hai con tôi thuyết phục,,

-Mẹ đã đồng ý rồi thì Tinh Tinh dọn qua nhà chị sống luôn nha,, [Linh Nhi đề nghị]

Có một sự không tự nhiên nho nhỏ,, Tiểu Tinh bần khoản chưa trả lời,, Thiên Anh thì dùng tay ra hiệu nhờ ba giúp đỡ,,

-Nhi nè,, con định cướp mất con gái xinh của ba đấy à,, ba sẽ cho Tinh qua ở với mẹ con con vài hôm,, nhưng rồi phải trả về cho ba,, [ông Thiên hiểu ngay ý của con trai,, cười mỉm rồi lên tiếng can ngăn,,]

-Nhưng mà ba,,

-Chị Tâm này,, tôi thấy rất quý Tiểu Tinh với lại tình cảm anh em tụi nó cũng đang rất tốt,, ba đứa cứ quần quýt với nhau,, đã vậy còn chung lớp chung trường,, nên tôi có thể xin chị để Tinh Tinh ở lại nhà tôi có được không??? [ông Thiên bơ Linh Nhi đang nhăn nhó,,]

-Ông đã nói vậy rồi thì tôi cũng không ép nó nữa,, ở đâu cũng được miễn là con tôi sống tốt và vui vẻ thì mẹ không phản đối,,

Hai gương mặt kia tự dung rạn rở trở lại,, để ý xúu là nhận ra ngay họ có vấn đề,, nhưng bà Thư hiện giờ quá vui sướng và hạnh phúc,, không còn đủ nhạy bén để nhìn ra điều khác thường đấy,,

27. Chương 27 : Một Tuần Không Như Ý

Mẹ Tinh đã dọn về thành phố,, sống chung và ra sức bù đắp cho Linh Nhi tất cả tình thương mà cô đã mất mát mười mấy năm qua,, có hơi tàn nhẫn là bà bỏ lơ Tiểu Tinh bên nhà ông Thiên không chút lo lắng,, bao lần Tinh mè nheo với mẹ thì chỉ nhận được câu,, “cô muốn ở bên đây cơ mà” cùng một cái cốc yêu vào đầu Tinh,,

Thiên Anh chính thức đến trường với bộ dạng con trai,, ngày đầu đương nhiên sự nhốn nhao náo động là không tránh khỏi,, nhưng trái ngược với nỗi lo bị kỳ thị của Tiểu Tinh và Thiên Vy,, Anh càng được yêu thích vì cậu quá đẹp trai,, tính tình lại thay đổi tích cực vậy,, muốn không mến yêu cũng khó,,

Nay là ngày anh em Lâm Nga chuyển vào trường học,, Thiên Vy là người rạng rỡ mong chờ nhiều nhất,, còn Hoàng Phong không mấy kỳ vọng vào sự kiện đấy,,

-Các em trật tự xem nào,,

Lần này thầy đến lớp mà chả đứa nào phát hiện để thông báo,, bị bắt quả tang tại trận,, lớp học vô cùng ồn ào và náo nhiệt,,

-Á,, thầy,,

Cứ như một đàn kiến vỡ tổ,, học sinh chạy toán loạn về chỗ mình,, cũng mất gần 5 phút để mọi thứ ổn định lại,,

-Lớp mình lại có thêm hai bạn mới,, hai em vào đi nào,,

-Chào mọi người,, hyhy,, hi Vy,, [Lâm lên tiếng trước,, nhìn Vy nháy mắt cười tươi,,] tui tên Huỳnh Lâm,, còn đây là em tui,,[chưa kịp nói Lâm đã bị cướp lời,,]

-Huỳnh Nga là tên tui,, mong mọi người chiếu cố an hem tui tui nhen,,,[sự tình nghịch quái dị đã toát lên qua hai từ “chiếu cố” cả lớp rùng mình,,]

-Chả nhẽ đây là tái bản của Tinh Tinh,,

-Tiêu chắc rồi,,

-Một người đã khó sống,, giờ thêm hai đứa này,, chắc khó mà chuyển kiếp được rồi,,

-Tui nghe có mùi “yêu tinh” khí thoát ra từ anh em nhà này,,

Tiếng xì xầm to nhỏ liên tục vang lên,, nhưng sợ gây họa “sát thân” nên ai cũng chỉ lí rí đủ nhau nghe,,

-Lớp chỉ còn bàn cuối là còn trống,, hai em xuống đẩy ngồi đi,, [bàn phía sau Vy,,]

-Dạ vâng thưa thầy,,

Giới thiệu sơ về anh em Lâm Nga,, Huỳnh Lâm không quá đẹp trai,, có nước da ngăm,, gương mặt nam tính cuốn hút, thân hình không quá to cũng không phải dạng bé tẹo,, Còn về Huỳnh Nga,, cô có cặp mắt biết nói,, ánh mắt của cô rất sâu và sắc,, trong cô luôn tỏa ra luồng khí vừa nguy hiểm vừa nghịch ngợm,, gương mặt thì chỉ xinh và ưa nhìn,, không nổi trội hay quá xuất sắc,,

Một tuần học tập lại tiếp tục trôi qua,, vài ngày nữa là đến sinh nhật của Song Thiên,, Thiên Anh rất rõ tính tình cô em gái của mình,, Vy chẳng bao giờ nhớ ngày sinh nhật của mình,, năm nào cũng bị làm cho giật mình xúc động,, chắc bởi sống quá năng động và không biết cách chất lọc thông tin để lưu lại như Anh,, gì Thiên Vy cũng ghi lại vào bộ nhớ,, để rồi chính ngày mình bắt đầu cuộc sống mà cũng chẳng nhớ nổi,,

Thiên Anh âm thầm báo với nhóm bạn về ngày quan trọng và để tạo cho em mình một sự bất ngờ,, phần cậu thì không mấy quan tâm,, những năm trước Anh toàn nhận được quà sinh nhật muộn từ Thiên Vy và một vài người khác,, chỉ lo nghĩ cho Vy mà quên mất,, Thiên Anh cũng chào đời vào ngày đó đấy thôi,, mọi thứ chuẩn bị đã sắp hoàn tất,, lần sinh nhật này có sự khác biệt rất lớn,, Thiên Anh tuy vẫn là người chỉ đạo nhưng lại với tư cách là anh trai và sự hòa nhã hiếu động giúp tiếp thêm lực cho cả nhóm,, và đây cũng là sinh nhật đầu tiên có sự tham gia của những người bạn thật sự,,

- Phong à,, cậu mua quà gì cho Thiên Vy vậy??? [Huỳnh Nga vỗ vai cậu khi trùng hợp gặp lúc bước vào trường,,]

-Ồ,, tui chưa nghĩ ra được nên mua gì,, còn Nga thì sao???

-Tui cũng chưa mua nữa,, hay chiều đi chung rồi cùng lựa nha,,

-Cũng được,,

Dạo này Thiên Anh và Tiểu Tinh cứ dính lấy nhau như Sam vậy,, cũng có đôi lúc tình huống khó xử xảy ra, Tiểu Tinh lại tránh mặt Anh vài ngày,, rồi lại đi đâu cũng có nhau,, Tinh đang cố khống chế cảm xúc ngày một dâng cao đối với Thiên Anh,, cô không còn phủ nhận chuyện mình thích Anh,, nhưng vấn đề lúc này là cô không cho phép nó lớn lên thêm nữa,, Tinh sợ đến lúc nào đó lý trí sẽ không còn điều khiển nổi tim,, và làm ra những chuyện khiến mẹ cô phải buồn lòng,,

Giờ đã hơn 4h chiều,, chọn lựa hết shop này đến shop nọ,, cuối cùng Phong và Nga cũng chọn được cho mình món quà ưng ý,, trên đường về,,

-Sau tui thấy cậu cứ buồn buồn,, chốc lát lại thở dài,, có chuyện gì sao??? [Nga quan tâm,,]

-Một tuần qua tui hoàn toàn thảm bại trước anh trai cậu,, [lời nói nặng trĩu,, mặt thì xì ra,,]

-Là sao??? [Nga gãi đầu khó hiểu,,]

-Đầu tiên là mượn bút,,,[lại thở dài,,]

[[thứ hai – ngày đầu tiên anh em Lâm Nga vào lớp,,

-Anh,, có bút dư không cho em với,, bút em hỏng rồi,,,[Thiên Vy quay sang hỏi Anh,,]

-Không,, Anh có chép bài đâu mà có bút??

-Bút đây Vy,, [Lâm với tay lên đưa cho Vy cây bút]

-Lâm còn bút khác không mà đưa cho Vy,, [nhìn xuống thì thấy chỉ có mỗi cây bút đây,, Vy hơi ngại,,]

-Còn,, Lâm có mang theo bút dự phòng nè,, hy

Vy đâu thấy được là ngay sau lưng mình có một gương mặt tối sầm đi và cây bút được xiết chặt trong tay đang hướng về phía Vy,,

-Ấy,, Phong có sao không nói sớm,, mà thôi,, Phong giữ đây đi,, lần khác Vy mượn,, hì hì,,

Phong chưa kịp rút tay lại thì Thiên Vy đã quay lên,, vậy là tặng cho cậu một nụ cười và còn hẹn lần khác nữa chứ,, Một đám mây đen bay đến phủ trên đỉnh đầu Hoàng Phong,, cậu hậm hực đặt bút xuống bàn và quay ra cửa sổ,, rằng thì nghỉ “ken két”]]

-Chuyện bé tẹo vậy Phong cũng buồn được nữa hả??? [Nga nghĩ lại rồi bật cười,, “quá trẻ con,,”]

-Vậy thì lần phân vai đọc truyện trên lớp thì có đáng buồn không,, tui đây quen biết cả mười mấy năm mà nở lòng bơ tui để đọc cùng anh cậu,, [Phong âm ức,, tiếp tục liệt kê lý do,,]

[[chuyện đây là vào thứ ba,, tiết Văn,, đang học tác phẩm “tình yêu và thù hận” (trích Romeo và Juliet) thầy cho phép tự phân vai và đọc,, Thiên Vy xung phong và mời Lâm đọc cùng mình,, cả lớp “ồ” lên thật to,, làm cả hai ngượng ngùng nhưng vẫn tiếp tục,, vậy là khối đen bốc lên nghi ngút từ chỗ Hoàng Phong,, haizzz]]

-Cái này thì hơi hợp lý,, có thể buồn,, nhưng cũng đâu tới nỗi phải rầu rĩ thờ dài mãi vậy,,??

-Vậy mà còn chưa đủ,, nhưng tui vẫn chưa kể hết cơn tức của tui mà,, lần đi ăn cùng cả nhóm thì thế nào???

[[Thứ năm,, lớp được trống hai tiết đầu nên hẹn nhau ở căn teen cùng ăn sáng,, Lâm và Nga đến hơi trễ hơn nên bốn người đã ngồi xuống bàn chờ,, ngay khi họ đến,, Thiên Vy nhanh miệng bảo Phong

-Phong dời qua kia xú cho anh em Lâm ngồi với,, [Vy vỗ vai Phong]

Phong hậm hực kéo ghế ra xa không nói tiếng nào,,

-Hai người ngồi xuống đi,,

Thiên Vy vẫn rất nhanh,, không để ai có cơ hội cướp lời mình,, Thiên Anh và Tiểu Tinh nhìn thấy được biểu hiện khác lạ của cả Hoàng Phong và Vy,, mỗi lần như vậy họ chỉ đồng loạt lắc đầu rồi nhìn Phong cười đồng cảm,, vì từ khi có Lâm Nga nhập bọn,, Anh và Tinh cũng bị cho ra rìa,,

Không biết vô tình hay cố ý mà Lâm lại ngồi cạnh bên Vy,, để Nga ngồi gần Phong,, chắc cậu này cũng có ý đồ gì rồi đây,,

-Để làm đi lấy thức ăn nha,, mọi người ăn gì,,[Lâm đứng lên hỏi,,]

-Hay tui mình ăn cùng một món cho vui hén,, [hiếm khi Tiểu Tinh mới được góp ý,,]

-Cũng hay đó,, vậy ăn gì đây?? [Thiên Anh cũng tranh nói,, không thì cậu chắc quên mất cách nói chuyện,,]

-Thôi gì cũng được,, tùy Lâm đi,, suy nghĩ hoài mất thời gian lém,, [tranh thủ lúc mọi người suy nghĩ,, Thiên Vy chột lại và bảo Lâm đi nhanh,,]

-Ok,, [Lâm cười và quay bước chạy đi,,]

-[nghĩ lại vài giây,, Vy gọi với theo,,] đừng lấy món thịt xào đậu nhá,, [Thiên Vy cực ghét món này,,]

Lâm chạy cũng được khá xa rồi nhưng cũng quay lại gật đầu,, khi mang thức ăn đến thì Thiên Vy muốn té xỉu,, sáu phần đều là thịt xào đậu,,

-Ồ,, sao,, sao,, [không còn nói được nên lời nữa rồi,,]

-Nhỏ Vy chúa ghét món này,, [Hoàng Phong hí hửng nói,,]

-Nãy bảo cậu đừng lấy cơ mà,, [Thiên Anh nhìn Vy tội nghiệp,,]

-Ồ,, tui lại nghe là lấy món này,, chắc xa quá tui nghe không rõ chữ,, để tui đổi lại cho Vy món khác,,

-Thôi,, Lâm ngồi xuống ăn đi,, Vy thử ăn xem sao,, coi như vượt qua chính mình đi,,

Lần này mà một ngọn núi lửa chuẩn bị phun trào,, nhớ lần trước đi chung Phong chỉ dăng trí lấy món này cho Vy,, ngay lập tức Vy ăn vạ ra,, nhất quyết không ăn,, còn phải mua chuộc biết bao thứ Vy mới hết giận,, “thật là bất công quá mà,,” hét lên trong tâm thức,, Phong ngấu nghiến đĩa thức ăn,, cho đỡ tức,,]

-Cái này là tui thì cũng tức đến xì khói cho xem,,

-Sinh nhật lần này chắc cũng tương tự vậy thôi,, mấy lần trước,, thì nhất nhất đều là Hoàng Phong,, còn giờ,, gì cũng là Lâm,, thật là,, haizzzzzz

28. Chương 28 : Sinh Nhật Đặc Biệt, Vui Và Buồn

Trong khi mọi người vẫn tập trung cho sinh nhật của Thiên Vy,, có một người đặc biệt suy nghĩ đến Thiên Anh,, “tặng Anh quà gì ta? Anh thích gì nhất nhỉ? Không biết Anh có ghét gì không?,,v,,v,,,” Tiểu Tinh cứ đặt ra mấy câu hỏi đó,, bản khoản mấy hôm rồi mà vẫn không quyết định được gì,,

Đang ngồi trầm tư với những câu hỏi củ đây,, điện thoại Tinh reng lên,,

-Alo mẹ,, [nhìn màn hình hiện tên “Mon yêu” Tinh bắt máy ngay,,]

-Ồ,, sống tốt không con cưng,, nhà bên đó có bắt nạt gì con không???

-Dạ tốt lắm,, rất là tốt,, nhưng,, con định dọn qua ở chung với mẹ,, con sợ ở đây lâu sẽ,,

-Sẽ làm dâu bên đấy luôn chứ gì,, [bất ngờ mẹ Tinh chăm chọc,,]

-Hả,, mẹ nói gì vậy,, [Tinh ngượng ngùng đỏ mặt,,]

-Tui biết cô quá mà,, con thích Thiên Anh đúng không,,

-Nhưng mà mẹ,,

Cô đang lo sợ,, vì nghĩ mình đang dối mẹ,, không cho mẹ biết thật sự Anh là con gái,, “nếu mẹ biết chắc sẽ giận mình lắm”

-Mẹ cũng biết thằng bé “không hẳn là con trai”,, nhưng nếu đó là tình cảm chân thành của con thì mẹ cũng sẽ vui lòng chấp nhận,, [chuyển sang giọng nói ấm áp,, đầy tình thương,,]

-Mẹ,, mẹ à,, làm sao con có thể ôm chầm mẹ vào lúc này được,, con yêu mẹ quá,, rất cảm ơn mẹ đã không buồn phiền vì chuyện đấy,, cảm ơn mẹ,,

Tiểu Tinh như vỡ òa,, mọi nỗi lo của cô như tan biến cả,,

-Vậy được rồi,, con làm gì thì làm đi,, mẹ tắt máy đây,,

Bà Thư mỉm cười,, “nếu như mẹ không biết và không cho phép,, thì con cứ mãi chèn ép chính mình như vậy sao?? đứa con gái gốc của mẹ,,”

Giờ không còn gì ngăn cản cô thổ lộ lòng mình,, mặt cho tình cảm Anh dành cho mình là như thế nào,, “trường hợp tệ nhất là mình sẽ phải theo đuổi Anh thôi,,” chẳng gì đáng ngại,, nghĩ vậy rồi tung tăng chạy đi mua quà,, giờ Tinh đã xác định được mình sẽ tặng gì cho Anh rồi,, “cảm ơn mẹ,,” cô cười hạnh phúc và thì thầm,,

Ngày quan trọng với tất cả đã đến,,, Lâm đang được chú ý nên được phân công dẫn dụ sự chú ý của Thiên Vy để cả nhóm có thêm thời gian chuẩn bị,,, buổi tiệc được tổ chức tại một bờ hồ cạnh trường,,, một cảnh đẹp hiếm có và độc quyền chỉ Hoàng Phong biết,,,

Chuẩn bị gần hơn 1 giờ,,, thì mọi chuyện cũng xong,,, có rất nhiều bong bóng và bánh kẹo,,, một chiếc bánh kem không quá to,,, bên trên có những cây nến bé xíu cắm thành vòng,,, vì Vy thích như vậy,,, Thiên Vy không muốn cắm lên những con số,,, nó như tổ cáo Vy ngày càng “già”,,,

Nhận được tin nhắn báo hiệu “Ok” Lâm đưa Thiên Vy đến địa điểm đã được báo trước,,,

-Vy này,,, giờ Lâm đưa Vy đến một nơi rất là vui và vô cùng đẹp,,, Vy muốn đi không???

-Đương nhiên là không,,,[Lâm xù xuống ngay,,,] không từ chối,,, hhy,,,

-Vy làm Lâm cứ tưởng,,,

-Hỳ hỳ,,, Vy đùa mà Lâm cũng tin nữa,,, [Vy cười nhăn mũi,,, thật dễ thương,,,]

-Vậy tụi mình đi nhanh đi,,, sắp lỡ mất vẻ đẹp khó thấy đó rồi,,, [bìa này,,, thật sự lý do là tại mọi người đang chờ,,,]

Đi đến nơi,,, Vy không thấy đẹp,,, vì đã bị một tấm màn đen che tất,,,

-Sao vậy,,, cảnh đẹp Lâm khoe có vấn đề gì rồi???

Vy tiếc nuối,,, kỳ vọng nhiều với sự giới thiệu hấp dẫn của Lâm vậy mà,,,

-Lâm cũng không rõ,,, lại gần đó xem sao????

Vy bước đến gần,,, bỗng tấm màn nổ tung thành những bông tuyết trắng tinh nhẹ nhàng bay khắp nơi,,, từ trong sự mờ ảo trắng xóa đầy bốn người bước ra cùng với chiếc bánh kem trên tay Hoàng Phong,,, đi cạnh bên là Thiên Anh, Tiểu Tinh và Huỳnh Nga,,, cùng hát vang bài hát sinh nhật,,, vẫn như các lần trước,,, Thiên Vy xúc động mắt cứ rung rung nhìn mọi người,,,

-Thưa cô tiểu thư,,, đây là lần thứ 15 cô quên mất ngày này rồi đấy,,, [Thiên Anh bước đến nghiêng mặt nhìn cô em bảo bối,,,]

{đây là sinh nhật lần 18,,, nhưng vì 3 lần đầu đời còn bé quá không tính,,,}

-Anh à,,, [Thiên Vy cười nhìn Anh mà nước mắt lã lã dài,,,]

-Lau nước mắt nhanh đi,,, còn nhiều trò vui lắm,,, khóc vậy xấu xí lắm,,, [Tiểu Tinh bước lên dùng khăn thấm lấy những giọt nước mắt hạnh phúc của Vy,,,]

-Giờ đến lúc cầu nguyện và cắt bánh kem,,, [Huỳnh Nga háo hức,,,]

-Vâng,,, đương nhiên rồi,,, Anh cùng cầu nguyện nhé,,,

Song Thiên dần nhắm mắt lại,,, một người một điều ước,,, “cầu cho mọi người đều được vui vẻ và hạnh phúc,,, và cầu cho người con thích cũng thích con,,,” Thiên Vy cười tươi với điều ước của mình,,, con Thiên Anh,,, nét mặt nghiêng tức có chút trầm lặng và lo lắng,,, “cầu cho ba luôn được bình an,,, JKN sớm được tìm lại và hoạt động kịp lúc,,, cuối cùng,,, con mong người con gái đó,,, sẽ thích con,,,” hai người cùng mở mắt ra và thổi tắt tất cả nến,,, trước những nụ cười vui tươi của các bạn,,,

-Rồi cắt bánh kem đi,,, Nga muốn ăn,,, [Nga cười cười và xoa bụng,,,]

-Cùng cắt nhé,,, [Thiên Anh cầm tay Vy,,,]

Sau nét cắt đầy là chia đều ra sáu phần,,, khi đã cầm được phần của mình trên tay,,, mọi người vui vẻ trò chuyện và cùng ăn,,,

-Tiểu Tinh này,,,

Thiên Anh quay sang vừa gọi vừa đưa muỗng kem ra trước mặt Tinh,,, vậy là kem bệt lên mũi Tinh,,,

-Ấy,,, hông chịu,,, Anh bắt nạt Tinh hà,,,

Tưởng đầu Tinh sẽ trả đũa ngay nhưng không,, Tiểu Tinh ăn vạ luôn,, ngồi phệt xuống,, hai chân duỗi thẳng đập đập ra đất,,

-Thôi thôi,, anh chỉ đùa xíu thôi mà,,

Thật là Anh đang không biết thế nào,, thay vì bỏ chạy và trêu chọc còn đàng này,,

-Ngồi yên,, [Tinh nghiêm mặt,, chỉ ngón tay thon dài ra trước mắt Anh,,]

-Ồ,,,

Thiên Anh ngậy ra,, và vâng lời,, ngồi yên,, Tinh dời ngón tay kia xuống và quẹt một vệt kem,, không thương tiếc vẽ lên gương mặt thanh tú của Anh,, trái chữ A phải chữ T cực kỳ “đẹp” chăm chú vẽ trong khi những người kia ôm nhau cười ngặt nghẽo,, thái độ nghiêm túc khi chọc phá Anh làm Anh không dám nhúc nhích,, cứ yên mà chịu trận,, khi ngưng tay thì Tinh dần cười thật tươi,, nhìn thành phẩm của mình,,

-Tinh ác thật,, anh vậy mặt Tinh có xíu hà,, mà nở lòng nào quậy mặt anh ra như thế này,, Tinh chết chắc với anh,,

Thiên Anh nhóm người định lại gần Tinh để báo thù nhưng Tinh đầu dễ để Anh bắt được,, Tinh bỏ chạy ngay,, thế là Thiên Anh đuổi theo,, chạy xa nơi tổ chức tiệc và tiến gần đến bờ hồ,,

-Hai người đó thật luôn á,, cứ tíu tít suốt ngày,, [Thiên Vy cười ngán ngẩm]

-Vy này,, tặng Vy,, [Lâm và Phong cùng lúc đưa cho Vy hộp quà xinh xắn,,]

-Ồ,, cùng lúc được hai phần luôn,, thích thật,, [Thiên Vy vô tư cười,,]

-Phong/Lâm thích Vy,, [đến tỏ tình mà cũng cùng nhau,, hai người này có hẹn nhau không vậy??]

-Hả???

-Hai người này cùng lúc tỏ tình với Vy đấy,, [Nga phụ giải thích,,]

-Ồ,, sao,, sao,, Vy,, Vy,,

Vy chả biết phải trả lời sao,, nếu chỉ là một thì chắc Vy sẽ rất hạnh phúc,, vì vừa mới nguyện ước là thành hiện thực,, còn giờ đây,,

-Vy có thích ai trong số hai người này không??? [Nga món lời cho Vy]

-Thật ra thì,, Vy có thích một người,, còn người kia,, Vy chỉ xem như một người bạn thân không thể thiếu được,, [nghe đến đây Hoàng Phong và cả Huỳnh Lâm cũng lòng nặng trĩu,,]

-Vy cứ mạnh dạng một lời nói ra đi,, đừng làm khó họ thêm nữa,,

Nga không nở nhìn cậu bạn thân và anh trai mình cứ căng thẳng lo lắng,, Nga hơi bị nóng ruột,,

-Vy thích Lâm,, xin lỗi Phong nha,, có lẽ vì chúng ta quá thân thiết,, tự bao giờ Vy đã xem Phong như một người thân trong nhà mất rồi,, Vy chưa từng nghĩ Phong sẽ thích Vy,, xin lỗi Phong nha,,

Đây đáng ra Vy phải vỡ òa hạnh phúc vì Lâm thích mình,, nhưng hoàn cảnh không cho phép Lâm và Vy vui vẻ,, Hoàng Phong,, một người quan trọng đang phải đau buồn,, Nga cũng thấy xót cho cậu bạn này,, vì cô luôn là người Phong tâm sự nên Nga hiểu rõ nỗi niềm của Phong,, cô đặt nhẹ một tay lên vai Phong và yên lặng không nói gì,,

29. Chương 29 : Em Là Straight Girl

Trong khi cậu bạn tri kỷ mình thất tình,, em gái mình thì hạnh phúc trong khó xử,, vậy mà hai người kia,, Thiên Anh và Tiểu Tinh mãi mê đuổi bắt đến cận bờ hồ,, Anh cũng đã bắt được Tinh ghì tay Tinh lại,,

-Không chạy được nữa đâu,,,

-Định làm gì Tinh vậy,,,

-Cũng chưa biết nữa,,,

-Thôi tha đi Tinh tặng quà cho nè,,,

-Tui có quà nữa hả??

-Hôm nay cũng là sinh nhật của Anh mà [Tinh hơi ngại nhưng rồi cũng cười nói,,]

-Rồi,, tha cho đó,,,

-Giờ thì Anh lùi lại,,,[Anh nghe lời lùi lại vài bước,,] lùi tiếp đi,, [khoảng cách một vài bước Tinh chưa thấy an toàn,,] rồi được rồi,,

Hiện giờ Anh cách Tinh gần 7 bước chân,,

-Tinh sẽ nói một câu,, Anh nghe được thì mới được nhận quà,,

-Nhận quà của Tinh sao mà khó khăn thế,, [Thiên Anh tuy đang nhăn nhó nhưng tâm rất kỳ vọng,,]

-Chuẩn bị xong chưa,, Tinh sẽ đếm ngược bằng tay,, Anh tập trung nha,, [Tinh giơ lên ba ngón tay,,]

-Ok,, anh đang rất tập trung,,

Anh tập trung nhìn vào tay Tinh,, khi chúng co hết lại thì Anh nhắm ghì mắt để nghe được rõ hơn,,

-Em là Straight Girl,, [Tiểu Tinh nói rất nhỏ vì cô đang ngại đến đỏ cả mặt,,]

{Straight Girl là những cô gái dị tính, họ có thể yêu Trans Guy vì họ xem Trans như một người con trai thật sự,,}

-Anh nghe thấy rồi,, nhưng Straight Girl là gì vậy?? [thái độ vô tâm hết nói nổi,,]

-Coi như Tinh chưa nói,,

Tinh quay đầu bước đi,, “vậy tức là anh không hề quan tâm đến người con gái thích anh là gì,, cũng đồng nghĩa anh không hề có tình cảm với em,,,” nghĩ vậy Tinh dần bước nhanh hơn,, mắt cô đã nhòe đi,, vội lau đi giọt nước chuẩn bị rơi xuống “không được yếu đuối như vậy,, mình đã từng nghĩ nếu Anh không thích thì mình sẽ theo đuổi cơ mà,, sao đau lòng thế này,,” dù cố không khóc nhưng nước mắt vẫn rơi,, Tinh cố chạy khỏi nơi này,,

-Em đâu để thoát khỏi anh như vậy,, tiểu quỷ này,, anh thích em,,

Dù tốc độ Tinh có phần tăng lên nhưng Thiên Anh có thể dễ dàng bắt kịp và ôm chặt cô từ phía sau,, nước mắt Tinh tưởng chừng sẽ ngưng lại vì hạnh phúc ngờ đâu nó còn thi nhau tuôn ra,, Tinh xoay người lại,, đắm đắm vào ngực Anh,,

-Anh xấu xa,, anh đáng ghét,, anh lại bắt nạt em,, em nhất định giận anh,, hứ,, [đánh mặt rồi Tinh đẩy Anh ra làm mặt hờn,,]

-Thôi,, anh xin lỗi mà,,

Anh đâu để Tinh vụt khỏi tay mình,, lúc Tinh định đẩy Anh ra thì anh đã kéo cô vào lòng cậu,,

-Anh thích em trước khi anh nhận mình là Trans nữa cơ,, nhưng anh không dám hy vọng rằng sẽ được hạnh phúc,, anh không dám nghĩ em sẽ thích một người bất thường như anh,, nên khi em nói câu đó,, anh vẫn chưa dám tin đó là thật,,

Xiết lấy cô trong vòng tay,, Anh vẫn đang lo là bỏ Tinh ra thì đây sẽ như giấc mơ vụt tan biến và Anh sẽ thất vọng thức dậy để sống tiếp các ngày không được hạnh phúc,,

-Em sắp ngạt chết rồi này,, thả em ra đi,, [Tinh vỗ vai Anh,,]

-Nói ra thì có thể chứ nhất quyết không thả,, [Thiên Anh giả vờ trẻ con,,]

-Anh cãi lời em là em coi như chưa có buổi tối này luôn,,, trở về y củ,,,

-Vậy đâu có được,,, [Thiên Anh nói dần tay ra trong nuối tiếc,,,]

-Tặng anh này,,, quà sinh nhật,,,

Tinh lấy ra từ túi áo khoác một dây chuyền mặt đồng hồ bật nắp,,, bên trong là hình của Tinh Tinh đang cười rất tươi,,, rất đẹp,,,

-Anh thích không??? [đưa ra trước mặt Anh lắc qua lại làm Anh chóng cả mặt,,,]

-Dừng lại,,,

Anh cầm lấy tay Tinh,,, để ngắm kỹ món quà đấy,,, đồng hồ có hình tròn,,, mặt trước có vài họa tiết đơn giản nhưng đẹp mắt,,, phía sau có khắc chữ “A&T” phía dưới là “sweet love”,,, thật là một tình yêu ngọt ngào,,,

Sau những giây phút tràn ngập tình cảm,,, cặp đôi Tinh Anh đã chịu quay lại chỗ của nhóm đang dùng tiệc,,, bất ngờ vì chỉ còn hai người,,, Tinh kéo Anh đến gốc cây to gần đó,,, “Rình xem,,,” Tiểu Tinh ra lệnh,,, Anh đâu thể sai lời,,,

-Vỳ nè,,, Vỹ có thấy Lâm như vậy là đường đột quá không???

Lâm mở lời,,, khi Hoàng Phong và Huỳnh Nga đã rời đi,,,

-Có chút nhanh hơn Vỹ nghĩ,,, nhưng tình cảm thì khó nói mà đúng hông???

-Tuy là có chút vội vàng nhưng tình cảm của Lâm là chân thật và vô cùng nghiêm túc,,, Vỹ tin Lâm chứ,,, [Trong Lâm cứ lo lắng,,, cầm lấy đôi tay Vỹ]

-Vỹ tin Lâm,,, Phải chỉ chỉ mình Lâm thì Vỹ sẽ vui biết mấy,,, còn Phong,,, thật là Vỹ không biết sau này có còn được thân thiết như trước không,,, cũng hơi buồn,,, [trong mắt Vỹ có chút sầu lo,,,]

-Ồ,,, Lâm cũng thấy khó xử với Phong lắm,,,

Phía sau gốc cây có hai người đang thở dài,,, và rồi ngay lập tức cười tươi,,,

-Tội nghiệp Phong quá hả anh,,,

-Ờ,,, mấy hôm nay em có trông thấy sự trầm lặng và đôi lúc tức giận của Hoàng Phong không??

-Cũng có vài lần em thấy Phong thở dài mắt thì cứ hướng ra cửa sổ,,,

-Anh biết Phong thích Thiên Vỹ lâu rồi,,, anh cũng có mở lời hỏi Vỹ nhưng em ấy cho đó là điều không thể,,, lúc đấy anh cũng định bảo Phong bỏ cuộc sớm sẽ đỡ đau,,, nhưng có chút rắc rối là lúc đó anh chưa có gặp “con tiểu quỷ” này [Anh xoa đầu cô cười,,,], nên không cách nào nói cho Phong hiểu chỉ trong vài chữ được,,,

-Còn phần Lâm,,, em thấy cậu ta hơi bị vội há anh,,,

-Ừ,,, nhưng anh không nghĩ cậu ta là người xấu,,, tuy chỉ chưa đầy một tháng nhưng cũng đủ để đánh giá được một người,,, anh nhìn ra được sự chân thành trong mắt cậu ta mỗi khi nó hướng về Thiên Vỹ,,,

-Em chỉ nói Lâm hơi vội chứ có nói cậu ta là người xấu đâu,,, sao mà anh bênh vực cậu ta vậy,,, [phòng má trêu chọc Anh,,, vờ giận]

-Ồ,,, thì con trai với nhau phải về phe nhau chứ,,,

-Con trai với nhau đồ há,,, cùng phe đồ há,,,

Tinh vô tình quên mất mình đang phải ẩn nấp,,, chứ xô đẩy Anh ra ngoài vì tức,,, khi cả hai đã được Lâm và Vỹ chú ý thì mới chợt nhận ra,,,

-Hai người làm gì sau cái cây đó,,, [Vỹ tra hỏi]

-Rình,,, Tinh Tinh xúi anh đó Vỹ,,,

-Anh muốn chết rồi hả???? [Tinh trừng mắt,,,]
 -È hem,, , Tinh để yên cho anh xử lý chuyện gia đình xúi coi,, , [Anh quơ tay trước mặt Tinh cho cô hạ hỏa,,,]
 -Anh làm gì vậy,, , [Vy hơi sợ khi Anh tiến tới chỗ cô và Lâm]
 -Cậu,, ,
 Đột ngột bước thật nhanh đến ngay trước mặt Lâm và chỉ vào người cậu,, ,,
 -Sao vậy? tui làm sao??? [Lâm hơi run trước thái độ của Anh,, , lùi lại một bước,,,]
 -Tui tin cậu,, , nhưng nếu cậu làm cho Thiên Vy rơi dù chỉ một giọt nước mắt,, , thì tui nhất định không tha cho cậu,, ,
 -Tui biết chắc là như vậy mà,, ,???
 -Vậy tốt rồi,, , giờ thì về thôi,, ,,

30. Chương 30 : Hạnh Phúc Giản Đơn

Về đến nhà thì đương nhiên là ai về phòng nấy để nghỉ ngơi,, , nhưng có một người không thể ngủ được,, , sợ thức giấc mọi chuyện sẽ thay đổi,, , đến giờ Thiên Anh vẫn sợ rằng mình đang mơ,, , bước qua gõ cửa phòng Tinh,, ,,

-Là anh hả??? lấy giúp em lon nước chanh dưới tủ lạnh đi,, , hỳ hỳ,, , cảm ơn anh trước nha,, ,,

Tinh không thèm ra mở cửa luôn,, , giờ dám xem Thiên Anh như ô sin vậy,, , Tiểu Tinh này gan thật,, , nhưng Anh cũng lật đật chạy xuống lấy cho cô,, , và đương nhiên bước chân nặng trĩu và sắc mặt đầy vẻ hậm hực bất công,, ,

-Hù anh,, , công nhận anh nhanh thật ấy,, , em mới nói đó mà anh đã lấy được rồi,, , hỳ hỳ,, ,

Tinh mở cửa và ló đầu ra,, , ngay khi Thiên Anh vừa bước tới làm cậu giật cả mình,, , cười tinh nghịch và mở toan cửa cho Anh bước vào,, ,,

-Em hay thật đấy,, , giờ lại dám sai biểu anh đi lấy nước nữa,, ,

-Khi này em đang quần khăn tắm ra ngoài lấy đồ,, , sao cho anh vào được,, , với lại em cũng thấy khát quá chừng,, ,

Tiểu Tinh cười toe và cướp lấy chai nước trên tay Anh và lại ghé ngồi uống ngon lành,, ,

-Biết vậy anh mở cửa vào luôn khỏi cần gõ chi hết,, ,,

-Xí xí,, , bởi vậy ta nói,, , tên con trai nào cũng có máu dê trong người,, ,,

-Con tiểu yêu này,, , Em dám bảo anh thế à,, ,

Thiên Anh chạy đến ôm Tinh lại và với tay lấy thước kẻ trên bàn học của Tinh,, , khẽ vào mông Tinh,, , cô thì la lên chỉ chớ,, ,,

-Á,, , đau,, , anh bỏ em ra đi,, , tha cho em đi mà,, , đừng,, , đừng đánh nữa,, , mông em sẽ nở hoa luôn đấy,, ,

-Còn bảo anh như thế nữa không???

-Không,, , em không dám nữa đâu,, ,,

Anh tạm tha cho Tinh,, , thả cô ra,, , nhìn cô nhăn nhó xoa mông,, , Anh cười đất chí,, ,,

-Anh ác thật,, , đánh em mạnh tay thế này,, ,,

-Có cần anh “thoa thuốc” cho không???

-Thôi,, thôi đi,, anh ngồi yên đây là được rồi,,

Thiên Anh đứng lên đi đến bàn học của Tinh nghịch sách vở của cô,, vô tình Anh làm rơi quyển nhật ký,, Tinh vội chạy đến nhặt lên và giấu đi,, nhưng anh đã nhanh mắt đọc được dòng chữ quan trọng nhất,, “mình thích Thiên Anh mất rồi,, phải làm sao???” ngày viết là ngày mà cả nhóm dự thi ở trường,,

-Này này,, thì ra em đã si tình anh lâu vậy,, chắc là bị vẻ đẹp trai lần ấy của anh hốt hồn chớ gì???

Khi Tinh quay người cẩn thận giấu đi quyển nhật ký,, Anh đi đến bên Tinh và nhẹ vòng tay ôm lấy cô,, gỡ giọng điệu trêu chọc cô,,

-Lúc đây gặp anh thì cũng có chút rung rinh,,

-Chỉ chút thôi hả???

-Chứ anh muốn sao mới chịu??? hứ,,

-Hỳ hỳ,, thôi không làm khó em nữa,, còn giờ thì ngủ đi,, mai còn phải đi học,, anh về phòng đây,,

Thiên Anh quay người Tinh lại nhìn mình,, rồi ấn nhẹ Tinh xuống giường và xoa tóc cô,, bỗng nhiên Tiểu Tinh nhón người hôn lên má cậu,, và ngay sau đó là chui tọt vào chăn nằm bất động vì quá mắc cỡ,,

-Ồ,, em,, em thật biết cách phá anh nhỡ,, đúng là tiểu yêu tinh mà,,

Tinh vẫn trùm kín không nhút nhít,,

-Thôi,, em ngủ ngoan đi,, anh về phòng đây,, sáng anh sẽ qua gọi em đi học,,

Nói rồi Anh quay bước,, nâng tay lên xoa lấy má mình,, cậu cười vui hạnh phúc,, tối nay chắc sẽ ngủ rất ngon,,

Sáng sớm hôm sau,, như lời đã nói,, Anh dậy từ sớm,, thay đồ gọn gàng và đi sang phòng Tiểu Tinh,, Tinh vẫn cuộn tròn trong chăn không chịu dậy,, mặc cho báo thức đang vang inh ỏi,, Anh tự ý mở cửa đi vào,,

-Tinh à,, dậy đi học,, trễ rồi,,

Anh giật lấy chăn,, làm mặt Tinh nhăn lại,, nhưng mắt vẫn cố chấp không hé ra,, nhìn bộ dạng Tinh hiện giờ,, Anh ôm bụng cười sặc sụa,, bộ đồ ngủ nhăn nhúm lại,, tóc tai thì bù xù,, vì bị mất chẳng nên Tinh co người lại,, dùng một tay che lấy mắt,, vì ánh sáng rơi vào làm phòng sáng hẳn lên,, sau khi cơn buồn cười nguôi dần,, anh lấy điện thoại ra ghi lại khoảnh khắc huy hoàng này,,

-Tiểu Tinh,, em mở mắt ra xem đây là gì này,,

Đặt điện thoại trước mắt Tinh,, Anh gọi to,, Tinh nheo nheo mắt mở từ từ ra,,

-Á,, ma,, mới sáng sớm mà anh đã dọa em thế này hả????

-Trời,, em mà còn cho đây là ma ấy???

-Chớ gì nữa,, mà khoan,, anh giờ lại em xem,, có cái gì đó quen quen,,

Tinh ngẫm lại thì thấy thứ gì cũng quen,, từ chăn giường đến bộ đồ ngủ,,

-Á,, anh chụp chi tấm ảnh kinh khủng vậy,,

Vừa hét Tinh vừa cố giành lấy điện thoại để xóa bức hình đi,, nó mà bị truyền ra ngoài,, chắc cô phải chui xuống đất mà trốn mất,,

-Em làm gì vậy,, không thể nào cướp được nó đâu bé,, anh sẽ dùng nó để đánh thức em dậy mỗi sáng,, còn không thì sáng nào anh cũng chụp một tấm,, để sau này làm album cho em chịu không???

-Xía,, anh đừng có mơ có được tấm thứ hai,, sẽ không bao giờ em dậy trễ hơn anh nữa đâu,, hứ,,

Tiểu Tinh vút cái chăn sang góc phòng rồi hậm hực đi vào phòng tắm,, bước vào rồi nhưng Tinh lùi lại,, phán một câu rồi mới đi vào và đóng cửa,,

-Gấp chân lại cho em,,,

31. Chương 31: Đi Trung Tâm Giải Trí

Hôm nay chỉ có ba chiếc xe đạp cùng hướng chạy trên đường,,,. Hoàng Phong không đến đi cùng nữa,,,. Phong muốn tạm tránh mặt Thiên Vy một thời gian cho nỗi đau trong lòng cậu lắng xuống,,,. cậu đã xin nghỉ phép và ra nước ngoài một tuần,,,,

Đến lớp,,. Lâm đang đứng chờ,,. Vy hớn hở chạy đến,,.

-Sao Lâm đứng đây??? Nga đâu rồi???

-Nga nó vô lớp trước rồi,,. Lâm ở đây đợi Vy cùng vào,,. hỳ hỳ,,.

-Vậy Lâm đợi lâu chưa??? Lâm đã ăn gì chưa?? Lâm đến đây bằng gì???

Vy hỏi liên tục không để cho Lâm có thời gian trả lời,,.

-Vy à,,. em làm gì mà hỏi như chưa từng được hỏi vậy,,. [Thiên Anh vỗ nhẹ đầu cô]

-Hỳ hỳ,,. em quên,,.,

-Không sao đâu,,. Lâm cũng mới đến thôi,,. đến bằng xe đạp và đã ăn sáng rồi,,.

Tội Lâm,,. trả lời một lúc cả ba câu mà cậu vẫn cười tươi,,.

-Tụi Vy cũng ăn rồi,,. thôi mình vào đi,,.

Thiên Vy bước đi trước,,. Lâm vội chạy theo nắm lấy tay cô,,. Vy hơi đỏ mặt ngượng ngùng nhưng cũng không rút tay lại,,. ngoan ngoãn tay trong tay cùng Lâm đi vào,,.

-Mình cũng đi giống họ nha,,.,

Thiên Anh quay sang nói với Tinh,,. đôi mắt sáng lên trông đợi,,.

-Anh mơ đi,,.

Tiểu Tinh sau khi nói đã chạy mất dạng,,. làm Anh chỉ biết thở dài,,., rồi dùng tốc độ không kém gì Tinh mà đuổi theo vào lớp,,. khi đã đến chỗ ngồi,,.

-Em hư ghê đấy,,. sao dám bỏ anh lại vậy hả???

Anh nói tỉnh bơ,,. không biết vô tình hay cố ý nói cho mọi người nghe nữa,,. những ánh từ trong phòng học đến ngoài hành lang đã đổ dồn về phía Tinh và Anh,,., kể cả Tiểu Tinh cũng trợn tròn mắt nhìn Anh,,. “anh không biết đây là lớp học hay sao mà anh em ngọt sớt vậy???” dùng ánh mắt truyền đến cho Anh nỗi uất ức,,.

-Thiên Anh này kỳ ghê nha,,. gì mà anh em ở đây chứ,,.

-Không phải chúng ta vẫn xưng hô như thế mỗi ngày sao em,,. yêu,,.

Trong khi Tinh đang cố xóa đi những nghi ngờ của các bạn thì Thiên Anh lại càng muốn công bố chuyện này ra,,.

-Thiên Anh có bạn gái rồi sao????

-Ôi thật là tội tệ,,. đó còn là Tiểu Tinh chúa quậy phá nữa,,.

-Không thể tin được,,.,

Tiếng xì xầm đang dần nổi lên và tin đồn ngay lập tức được lan rộng khắp trường với đủ hình thức và những lời đồn có đủ dạng,, từ chúc phúc ngưỡng mộ đến đố kỵ ganh ghét,, nhưng Anh không mấy quan tâm,, nhưng ngược lại,, Tiểu Tinh rất rất dễ tâm đến những lời đồn đại đó,,

-Em mặt kệ,, anh làm sao cho mọi người ngưng nói,, họ còn nói ngày nào thì em không nhìn mặt anh ngày đó,, hứ,,

-Ồ,, sao lại vậy được,, Tinh à,, Tinh,,

Mặt cho Anh có gọi hay nói gì,, Tiểu Tinh vẫn cứ quay đi,, không nhìn lấy mặt Anh luôn,, khổ rồi,,

“alô,, alô,, mọi người chú ý,, sau đây bạn Thiên Anh lớp 11B có vài điều muốn nói với các bạn,,” tiếng hội trưởng hội học sinh nói qua loa trường,,

-Phiền các bạn ngưng ngay việc buôn chuyện về chúng tôi,, nếu như tôi còn nghe ai nhắc đến chuyện đó nữa thì Thiên Anh này nhất định không bỏ qua đâu,, à mà nói thêm rằng ai mà bắt gặp người nào hay nhóm người nào đang nói đến vấn đề ấy,, báo với tôi,, tôi sẽ cảm tạ hậu hĩnh cho người đó,, xin cảm ơn,,

Lời nói vang vọng khắp trường,, đương nhiên Tiểu Tinh cũng nghe thấy,, cô quay về lớp,, lườm Anh và về chỗ,,

-Thôi Tiểu Tinh dễ cứng,, đừng giận nữa mà,, chiều nay anh dẫn em đi trung tâm giải trí chơi có chịu không???

-Thật không???

-Đương nhiên thật rồi,, hyhy,,

-Vậy thì tha cho anh lần này,, à mà rũ ba người kia đi cùng với,,

-Anh đã rũ rồi,, nhưng Nga nói là có hẹn với bạn không đi được,, chỉ có Vy và Lâm đi thôi,,

-Ồ,, chiều được đi chơi,, thích thật,,

Chỉ cần có đi chơi,, Tinh quên ngay mình đang giận Anh,, quay sang nhìn Anh cười thật tươi,, làm Anh chỉ biết lắc đầu,, Tinh lúc nào cũng chỉ biết có chơi,,

Chiều, ba người hẹn Lâm đến nhà rồi cùng đi,, đến được trước cổng trung tâm đã thấy được sự phấn khích của Huỳnh Lâm và Tiểu Tinh,, tuy không nhảy nhót như Tinh,, nhưng trong mắt Lâm có vẻ rất thích thú,, bước vào bên trong,, hàng loạt các trò chơi và gian hàng bắt mắt,, Tinh kéo mọi người đi thử tất cả những trò cảm giác mạnh,, tàu lửa,, đu quay,, ngôi nhà ma,,v,,v,,

Một lát người sau hàng loạt các trò,, bốn người đến quán nước gần đó ngồi tạm nghỉ để dưỡng sức,,

-Các vị dùng gì ạ???

-Cho tui một ly nước chanh,, [Tiểu Tinh gọi trước tiên,,]

-Một cam ép một tăng lực,, còn cậu??? uống gì?

Đi chung với Vy biết bao lần nhưng cô chỉ gọi đúng một loại thức uống,, Anh gọi thay cho Vy luôn,, còn phần mình thường sẽ uống ca-fee nóng,, nhưng thấy trong hoàn cảnh này thì không hợp lý lắm nên thôi,, rồi hướng sang Lâm và hỏi cậu,,

-Tui một ca-fee đá không đường

-Vâng,, các vị vui lòng chờ chút ạ,,

Người phục vụ bước vào trong,, trả cho nhóm không gian riêng tư,, Thiên Vy mệt quá tựa vào người Lâm,, còn Tiểu Tinh thì vẫn còn háng hái lắm,,

-Mà Tinh này,, em thích uống nước chanh hả???

-Vâng,, chua chua ngọt ngọt,, ngon mà anh,,

-Vậy chút nữa đổi với anh nha,, em uống tăng lực,,

Sau câu nói đấy là một không khí huyền ảo,,, hò reo tán thưởng Thiên Anh,,, cậu vừa làm chuyện mà ai cũng cho là không thể,,, hai chiếc lon đã yên vị đứng cạnh nhau,,, và tiếng than vãn vừa rồi là của ông chủ,,, trong một đêm mà ông đã mất đi hai món quà đắt nhất,,, phen này ông lỗ nặng rồi,,,

-Year,,,,, thắng rồi,,, thắng rồi,,,,, anh giỏi quá,,, giỏi thật đấy,,,,, thương anh nhất luôn,,,,,

-Này ông chủ,,, còn không đưa con gấu kia cho bạn gái tôi???

Thấy ông ta cứ ngây người ra nên Anh gõ tay vào rào chắn,,, nhắc nhở ông,,, và rồi ông ta cũng định thần lại và từ từ leo lên lấy con gấu xuống trao cho Tiểu Tinh,,, cô ôm lấy gấu bông đầy sung sướng,,, con gấu “bự” đến mức không còn thấy Tinh đâu,,, tay cô cũng không thể ôm hết được nó,,, mãi ôm gấu Tinh bỏ lơ Anh,,, bước đi khỏi đó,,,

-Này,,, em ôm gấu vậy thì tay đâu cho anh nắm hả??? nè,,, biết vậy anh sẽ không lấy nó cho em,,,

Thiên Anh dỗi,,, ganh tỵ với con gấu bông,,,

-Anh mà không cười lên thì tối nay em ôm nó,,, không thêm ôm anh luôn,,,

Tưởng rằng Tinh sẽ quay lại năn nỉ mình,,, ai dè,,, Anh miễn cưỡng nhe răng cho Tinh thấy,,, vậy là trong suốt buổi đi chơi,,, Tinh cứ ôm khư khư con gấu ấy,,, dù cho Anh có thắng biết bao thứ để dụ dỗ cô,,, haizzz,,, tự mình hại mình rồi,,,

32. Chương 32 : Sự Thật Về Jkn

Niềm hạnh phúc dân tràng với hai cặp đôi sau một tuần đi đâu làm gì cũng có nhau,,, khiến ai nấy cũng phải ngưỡng mộ,,,,, Nhưng rồi số phận không cho họ được hưởng hạnh phúc dài lâu thêm nữa,,, một biến cố khắc nghiệt đang đợi họ,,,

-Ba,,, JKN có bắt trắc gì sao ba,,,

Nhận được tin nhắn từ ông Thiên,,, Anh bỏ ngang giờ học và chạy vội đi,,, không cho một ai bất cứ thông tin gì về hành động khó hiểu của cậu,,, cả Tinh và Vy cũng giương mắt dõi theo Anh đầy lo lắng,,, phóng nhanh trên đường như một tia chớp,,, Xe chưa kịp cho vào hầm,,, Anh đã vứt nó sang một bên,,, vội vã đến phòng sách gặp ba,,,

-Đúng vậy,,, không biết chúng làm gì với JKN mà giờ chỉ còn thời gian 5 ngày để nhập mật mã,,, chế độ tự hủy đang đếm ngược từng phút,,,

-Sao có thể,,, trong vòng 5 ngày,,, chuyện giành lại JKN đã là một trở ngại lớn,,, còn về mật khẩu,,, 17 năm qua vẫn không thể,,, sao trong 5 ngày có thể xác định chính xác,,,

-Trước mắt ta phải giành lại JKN,,,

-Lần này con nhất định đi cùng ba,,,

-Không được,,,

-Lần này còn sẽ giữ lấy chủ kiến,,, ba không cản được con đâu,,,

Nhìn thấy con mình kiên quyết đến mức đôi mắt hằn lên sự sắt lạnh,,, ông Thiên lặng đi một lúc để suy nghĩ,,, và rồi cũng thuận theo ý cậu,,,

-Được,,, nhưng con phải đảm bảo,,, bản thân con là quan trọng nhất,,, không được vì bất kỳ ai mà hủy hoại nó,,,

-Vâng,,, con biết mà ba,,, giờ con đi sắp xếp một vài chuyện,,, và hai ngày nữa sẽ có một trận quyết chiến đẫm máu đấy ba ạ,,,

-Ừ,,, cũng không còn cách nào khác,,,

Thiên Anh triệu tập tất cả đàn em mà cậu nắm giữ,, phát lệnh chuẩn bị,, hai ngày nữa sẽ cùng người bên ông Thiên Kỳ thực hiện một cuộc chiến lịch sử,, riêng Anh,, luôn hoạt động một mình,,

{tác dụng kinh hoàng của JKN,, nó gồm ba bộ phận lớn,, khi không hoạt động chỉ vờn vện một cái va ly rách tay,,

Một là khối vũ khí hạt nhân khổng lồ,, đạn từ nòng bắn ra không đơn thuần là đầu đạn mang tia lửa và thuốc súng,, một loại chất không hình không dạng,, điều khiển được hướng bắn, địa điểm bắn vô cùng chính xác,, có thể khoan vùng phạm vi hoặc hạ duy nhất một đối tượng,, và không cách nào mục tiêu có thể phát hiện và phòng tránh,,

Hai là bộ điều khiển cảm quan con người,, bộ phận này chỉ đơn thuần một vài ống nghiệm chứa thứ bột màu trắng đục,, và một mặt phẳng cảm ứng to khoảng một bàn tay của những người đàn ông lực lưỡng,, nhưng công dụng của nó là ngoài sức tưởng tượng,, thao tác rất đơn giản,, dùng dụng cụ chuyên dụng lấy ra vài hạt bụi đẩy hòa vào trong nước,, và chất dịch này chạm vào ai thì người đặt tay lên bảng cảm ứng có thể điều khiển người đó,, từ suy nghĩ đến lời nói hành vi của mục tiêu,, sức ảnh hưởng mạnh đến mức,, chỉ là phần hơi bốc lên cũng có được tác dụng như mong muốn,, ước lượng dự kiến khi dùng hết số bột đấy,, thì mặt nhiên có thể điều khiển bất cứ ai,, và bất cứ nơi đâu trên hành tinh này,,

Phần cuối cùng,, là khôi phục lại như ban đầu,, nó gần như là phép cãi từ hoàng sinh,, hoặc cũng có thể nói là máy chữa được bách bệnh,, nhưng bộ phận này có một khuyết điểm nhỏ,, nó chỉ tiếp nhận chữa trị cho đúng một người,, và chỉ hoạt động khi nhận đúng chủ nhân,, chính là người đầu tiên và duy nhất nó cứu,,}

Chiều nay có tiết học tại trường nhưng Thiên Anh không đến,, càng làm Vy và Tinh lo lắng,, đến tối về,, hai người chạy ngay vào phòng Anh để hỏi chuyện nhưng không tìm thấy Anh đâu,, hai người đi đi lại lại trong phòng khách,, mắt liên tục hướng ra cửa,, trong lòng dấy lên nỗi lo lắng,, cảm giác bất an dần bao trùm lấy Tiểu Tinh,, chờ mãi đến tận khuya,, Thiên Vy đã thiếp đi và được đưa về phòng nghỉ,, còn lại chỉ mình Tinh,, không ai trấn an,, không ai bên cạnh,, Tinh ngày càng mất bình tĩnh,,

Tiếng cổng nhà mở ra,, và thân ảnh quen thuộc bước vào,, như vỡ òa,, Tinh chạy đến ôm Anh,,

-Tiểu Tinh,, em bị sao vậy???

-Anh,, anh đi đâu từ sáng giờ,, anh làm gì mà chiều không đi học,, anh sao giờ này mới chịu về nhà,, em lo cho anh,, nhìn sắc mặt anh lúc chạy đi,, khiến em thấy rất bất an,, linh cảm cho em biết anh đang gặp nguy hiểm,, sao anh không về sớm hơn hử,, [Tinh nắm Anh trong nước mắt,,]

-Thôi nào,, không phải anh đang bị em ôm chặt đấy sao??? không có gì nữa rồi,, em ngoan,, đừng khóc nữa nha,, [Anh xoa tóc cô]

Thúc thích hồi lâu Tinh mới chịu rời tay Thiên Anh,, cùng Anh ngồi vào ghế để nói chuyện,, cô cũng đã ngừng khóc,,

-Vậy thật ra anh đang có chuyện gì,,

-Anh chỉ bận xúi việc ở công ty ba thôi,, không có gì đâu mà,,

-Anh vẫn giấu em,,

-Anh có giấu gì đâu,,

-Chị Su nói em nghe hết rồi,, anh còn định gạt em đến bao giờ,,

-Sao???

-Em biết là ba em trước khi mất có để lại cho anh một thứ,,,,,, “đồ chơi đặc biệt” nhưng có cái mặt khẩu đến giờ anh vẫn chưa mở được đúng không??? [Tinh vô tư trở lại,,]

-Đồ chơi??? ờ đúng rồi,, món đồ chơi mà anh rất thích,, nó vô cùng quan trọng với anh,, nhưng chỉ biết ngắm nhìn thôi,, không chạm vào được,, [Anh hơi bất ngờ,, và cũng bình tĩnh xử lý tình huống khó đỡ,,]

-Chị còn kể là mặt khẩu chỉ còn hai ký tự không rõ,, anh cho em xem thử đi,,

-Ờ thì,,, đợi anh chút,,,

Anh chạy vội về phòng,,, lục lấy tờ giấy báo cáo kiểm tra của Linh Nhi,,, và viết ra một tờ giấy ghi chú,,, mang xuống cho Tinh xem,,,

-Anh làm gì trên đó mà lâu vậy???

-Anh không nhớ là để đâu nên phải tìm chút,,,

-Đâu đưa em xem,,,

-Này,,,

-M J 1 7 9 L - - S

-Sao em nhìn nhớ khó coi vậy???

-Ồ thôi thôi,,, em nhức đầu,,, buồn ngủ quá,,, em đi ngủ trước,,, anh ngủ ngon,,,

Nhìn vào gì mà chữ chữ với lại số số nhức cả cái đầu,,, Tinh lơ đi câu hỏi của Anh vờ một bả về phòng,,,

-Ấy quên,,, em còn phải đánh Anh vì làm cho em lo lắng,,, đứng yên đấy,,,

Tinh đột ngột quay đầu và chạy lao tới,,, theo phản xạ Anh nhắm mắt và gồng người chịu đòn,,, đến khi chỉ cách Anh chỉ nửa bước chân,,, Tinh dừng hẳn lại và nhẹ nhàng thơm má Anh rồi vọt ngay về phòng,,, Anh bất ngờ vội mở mắt,,, nhưng chỉ thấy được bóng Tinh phớt ngang cầu thang và tiếng đóng cửa phòng,,, tốc độ của Tiểu Tinh này đáng gờm thật,,,

33. Chương 33: Cuộc Chiến Bắt Đầu

Ngày kế tiếp Thiên Anh vẫn không đến lớp,,, lo lắng,,, sắp xếp tất cả,,, mọi thứ đã sẵn sàng,,, còn một ngày nữa sẽ đến cái ngày định mệnh đấy,,,

Linh Nhi đã kể về trận quyết chiến đấy cho Phong và cả Lâm Nghe,,, Vì Nhi thừa biết Thiên Anh xưa giờ vẫn luôn hoạt động một mình,,, lần này có thể coi là cuộc chiến thế kỷ của toàn bộ thế lực ngầm,,, Linh Nhi không yên tâm nhìn Anh cứ đơn độc chiến đấu,,, trong khi Phong và Lâm có khả năng giúp đỡ rất cao,,, một là tay võ cừ khôi,,, tinh thông binh khí,,, còn kia là một bộ óc kinh hoạt đến khó tin,,, không phải đây là những người cộng sự xuất sắc sao???

Phần ba cô gái thì Nhi đã tìm cách giấu đi chuyện động trời này,,, cô nhờ mẹ gọi ba cô nàng sang nhà và cố giữ chân họ vài ngày,,, và mẹ cũng đã đồng ý,,,

Hiện giờ tại biệt thự Song Thiên,,,

-Cậu không xem tụi này là bạn sao??? có chuyện gì cũng một mình gánh chịu là sao vậy,,, [Hoàng Phong hơi mất bình tĩnh]

-Hai người biết được gì rồi???

-Đủ để hiểu cậu đang đương đầu với nguy hiểm mà chỉ có một mình,,, [Lâm có phần bình tĩnh hơn Phong]

-Hai người định đi cùng tui sao???

-Đương nhiên,,, trừ phi cậu không tin tưởng và chê tụi này vướng bận,,, không thì cùng sống chết với nhau,,, [Phong cương quyết, Lâm gật đầu đồng tình]

-Vậy được rồi,,, thời gian địa điểm là,,,

Sau khi bàn bạc và tính toán hẩn hoi với hai người bạn,,, Anh đến chỗ ông Thiên để bàn kế hoạch chi tiết,,,

-Ba,,,

-Phần con ỏn hết chưa???

-Con đã chuyển toàn bộ người bên con sang chỗ ba,,, ba se cùng số đông các anh em đánh trực diện vào chỗ bọn chúng,,, phần con sẽ vào bằng một hướng khác để giành lại nó,,,

-Con đi một mình???

-Không,,, lần này con đi chung với Lâm Phong và cả chị Nhi nữa,,,

-Sao con có thể để Linh Nhi mạo hiểm vậy được???

-Một phần là Nhi nhất quyết đòi theo,,, với một phần là vì chị có thể giải quyết rất gọn các hệ thống bảo an,,,

-Được rồi,,, tùy con vậy,,, dù sao cũng phải cẩn thận nha con,,,

Đương nhiên là phía đối thủ đã nhận thấy sự quy động lực lượng lớn bên phía ông Thiên,,, chỉ có phần không hiểu,,, số lượng đàn em của ông Thiên mà lão Trương Long thống kê được chỉ bằng một nửa lực lượng mà ông Thiên hiện đang có,,, lão ta đâu thể ngờ được “ác ma” giúp sức cùng ông lần này,,,

Ngày định mệnh đó cũng đã đến,,, địa điểm đến là sào huyệt của Trương Long,,, nằm tách biệt ở ngoại ô thành phố,,, một căn biệt thự vô cùng lộng lẫy,,, không thể tả xiết độ rộng của sân vườn của căn nhà đấy,,, chúng đủ sức chứa tất cả giang hồ kỳ cựu trên thế giới,,, Hiện giờ ông Thiên đã có mặt tại sân trước của căn biệt thự,,, lượng người đi cùng ông nhiều đến mức choáng ngợp,,, bên phía kia có phần kém hơn về số lượng,,, mặt nhiên trận chiến đẫm máu bắt đầu mà không hề có thời khắc thương lượng giữa hai ông trùm,,,

Tuy là quyết chiến nhưng ông Long không dại đến mức tập trung hết lực lượng đến nơi này mà nói lỏng việc canh giữ JKN,,, một nhóm người được chọn lọc kỹ càng được sắp xếp rải rác ở các phòng,,, toàn những người có khả năng xuất sắc nhất mới được tin cậy trong giữ các phòng,,,

Như kế hoạch đã đề ra,,, có bốn bóng đen nhanh như chớp tiến vào căng biệt thự từ hướng ngược lại của trận chiến,,, mỗi người trang bị cho mình những loại vũ khí không tầm thường,,, những loại độc có một không hai,,, binh khí đặc chế,,, nhỏ gọn nhưng sức hủy diệt tàn khốc,,, và không thể thiếu những kim tiêm đầy chế phẩm thuốc mới của Linh Nhi,,, với sự giúp sức của đầu óc nhạy cảm với công nghệ,,, Linh Nhi dễ dàng đưa cả nhóm qua khỏi các thiết bị an ninh và những cái bẫy chết người,,,

-Căng biệt thự có tổng cộng là 4 tầng,,, hai lầu một trệt và một hầm,,, chúng ta chia nhau ra xử lý những tên thân cận,,, theo tính toán và thông tin chị được biết,,, chỉ còn một hệ thống bẫy cũng như an ninh duy nhất lại phòng cất giữ JKN thôi,,, còn lại toàn là những tay gian hồ khó nuốt,,, cẩn thận đấy,,,

Sau khi chỉ đạo,,, bốn người chia ra,,, cẩn trọng từng bước đi,,, phòng tầm nhìn xa nhất có thể để quan sát và tìm cách hạ bệ các tay cận thần đó,,,

Tại tầng hầm,,, Linh Nhi đang cẩn thận gài những gai độc lên móng tay mình tuy là kịch độc nhưng nó chỉ có tác dụng khi chạm vào cổ nên cô hơi lo lắng,,, lo mình sẽ bị ăn vãi cước trước khi hạ được đối thủ,,, và nhìn không khác gì móng tay bình thường,,, tên đầu tiên đã lộ diện,,,

-Người làm gì đấy,,,

Hắn tiến đến chỗ Nhi,,, mặt hầm hầm,,, không chút gì rung động trước nhan sắc của Nhi cả,,, cô chỉ nói gì,,, xong lên,,, tên đấy ra đòn không thương tiếc,,, cô chỉ loay hoay đỡ đòn và chờ thời cơ đến,,, hấn dồn lực cho nắm đấm quyết định,,, Nhi đã né được nó,,, và giờ là một khoảng trống thuận lợi,,, không gì cản trở,,, tên đó mất đà và vùng cổ đen sạm của hắn cũng phơi ra trước mặt cô,,, vậy là ngay lập tức kết liễu hắn ta và tiếp tục lên đường,,,

Dường như chỉ mình Linh Nhi là hơi khó khăn để hạ tên đầu tiên,,, còn với ba người kia thì hầu như không mất nhiều sức lắm,,, Thiên Anh ở lầu 1, dùng tay không hạ đo ván tên đầu gấu to gấp đôi cậu,,, Hoàng Phong chỉ với cây dao bấm hạ những hai thằng cùng lúc ở tầng 2,,, Còn về phần Huỳnh Lâm,,, cậu không hề động tay mà vẫn diệt được tên bự ngán đường,,, Lâm chạy vòng quanh những cái bẫy vừa nẩy bước vào,,, tên đấy chỉ mãi đuổi theo mà sập chính cái bẫy ở địa bàn mình,,,

Nhưng đến đợt chạm trán thứ hai,,, mọi thứ bắt đầu khác đi,,, những kim tiêm thuốc độc của Nhi bị đá văng ra xa,,, những châm độc cũng bị phát hiện và tuốt sạch,,,

Lâm không dùng trí nữa,,, đầu tay đôi cùng tên đó nhưng không cách nào tiếp cận và ra đòn,,, những đòn đá được phát ra từ tên đó rất chặt và rất hiểm hóc,,, khiến Lâm khó khăn hơn trong việc đỡ đòn,,,

Cũng tương tự Linh Nhi,,, vũ khí của Hoàng Phong cũng bị vô hiệu,,, đầu tay đôi,,, được xem là ngang tài ngang sức,,, nhưng sức bền của tên đó quá cao,,, đánh đấm liên tục những 30 phút,,, Phong mệt lã và đòn ra có phần yếu đi,,,

Phía Thiên Anh thì thật sự không phân được cao thấp,,, đòn hiểm, lực đá, đấm chuẩn, bệch lực, đòn nhanh,,, hai người như sinh ra là để đánh với nhau vậy,,, không ai kém cạnh ai dù trong một khoảnh khắc nhỏ,,,

Nhưng rồi cả bốn người đều bị dồn về cửa chính,,, nhìn ra cửa sẽ thấy được trận hỗn chiến phía dưới kia,,, riêng tầng hầm thì Linh Nhi bị ép dần lùi lên,,, cô tiếp tục đỡ đòn,,, cùng lúc bọn chúng ra đòn hiểm là cả bốn bị đẩy ra khỏi nhà Thiên Anh tiếp đất an toàn,,, còn Phong thì ngã thật đầu từ tầng hai,,, nhưng vội đứng dậy,,, gượng đau tiếp tục chiến,,,

Một tay súng hướng đến Thiên Anh và bóp cò,,, phản ứng nhanh nhẹn Anh hạ thấp người,,, đối thủ của Anh bất ngờ không kịp phản ứng và nhận lấy viên đạn đẩy thay cho Anh,,, Anh vội chạy đến chỗ Linh Nhi để giúp đỡ,,, nhìn Nhi giờ rất yếu,,, Nhi bị đẩy ra khỏi cuộc chiến,,, đối thủ của Nhi tuy mạnh nhưng không sánh bằng tên vừa đấu với Thiên Anh nên cậu dễ dàng hạ được hắn ta,,,

Nhi từ từ lên lui vào trong nhà,,, giờ cô đã chắc chắn không một tên nào còn phía trong cả,,, tất cả đã tập trung hết ở ngoài,,, khó khăn nhích đi với thân người đau ê ẩm,,, vừa bước vào cô đã hoảng hốt thấy em gái mình đang dần bước đến cái bẫy hủy diệt,,,

-Sin à,,, dừng lại ngay,,,

Nhi đã dùng hết sức lực còn lại của mình để hét lên,,, nhưng rồi Tiểu Tinh vẫn cứ bước,,, Tinh sụp chân và rơi xuống cái bẫy đấy,,,

-Á,,,

-Không,,, Sin à,,, [Nhi gào lên trong tuyệt vọng,,,]

34. Chương 34 : Kết Cục Thương Tâm

Nga và Thiên Vy cũng lật đật chạy đến,,, nhìn vào phía trong hầm thì rùng mình dợn óc,,, một cái xác người đang phân hủy với tốc độ chóng mặt,,, bao trùm là thứ nước xanh kinh tởm,,,

-Ai mà xấu số vậy,,, [Nga nhăn mặt kinh sợ,,,]

Thiên Vy nhìn lên thấy Linh Nhi nằm rạp xuống sàn nhà,,, nghẹn ngào nước mắt,,,

-Chị Linh Nhi,,, chị làm sao vậy,,, tội nó đánh chị trúng chị chỗ nào mà chị khóc đến vậy,,,

-Sin,,, Sin à,,, [Nhi không thể nói thêm lời nào nữa,,,]

-Sin,,, ý chị là Tiểu Tinh hả??? Tinh đang được Nga kéo lên kia chị,,,

Vy chỉ về phía cái hầm,,, nơi Nga đang hí hục kéo Tinh Tinh ra khỏi đó,,, Linh Nhi cười trong nước mắt,,,

Cái xác bị phân hủy đó chính là tên bị Lâm dẫn dụ đến vừa rồi,,, còn Tiểu Tinh thì bình an đứng trên một ngăn vách chìa ra gần nửa miệng hầm tắm ngăn đáy sau tầm 2m,,, nên không thể thấy được Tiểu Tinh vẫn bình an,,,

-Sao mấy đứa lại ở đây???

Sau một lúc lấy lại tinh thần,, Nhi nghiêm mặt tra hỏi,, “rõ là đã nhờ mẹ giữ chúng lại,, sao chúng lại có mặt ở đây” nhìn thẳng vào Tiểu Tinh,, chờ câu trả lời,,

-Dạ hôm qua em đứng ngoài phòng sách thì nghe được cuộc trò chuyện của ba và Thiên Anh,, nên ba tụi em mới trốn mẹ đến đây,, hỳ hỳ

-Mà tụi em đến đây làm gì,, ở đây nguy hiểm lắm,,

-Tụi em đến để giúp đỡ cơ mà,, [Thiên Vy tranh lời,,]

-Giúp bằng cách nào???

-Đây này,,,

Nga đưa ra một túi bí tử màu sắc,, nhưng nhìn rõ lại thì đó là bí cao su,, không phải bí thép,, bên trong có chứa những chất vừa độc vừa sốc,, có thuốc độc của Nhi,, và cả 50 viên đạn còn lại của lần quây phá trước đó của cả bọn cũng được bom vào đây,, cộng thêm mấy chất độc rừng của Nga luôn đem theo để phòng vệ nữa,, mấy trăm viên chứ ít gì,, phân phát cho nhau,, tìm chỗ ẩn nấp,, và tấn công,,

Những phát đạn được bắn ra,, chuẩn không cần chỉnh,, thấy đối thủ cứ lẩn ra chết không rõ nguyên nhân,, còn nhóm thì la ó như mất bệnh dại,, nhóm lại cửa quây gài khắp người như khi,, Thiên Anh biết ngay Tiểu Tinh đang ở đây,, tâm không tập trung,, Anh bị trúng cước của ông Long,, ngã lẩn ra,, một tên đàn em chìa súng về hướng cậu,, bóp cò,,

-Ư,,,

Viên đạn cắm thẳng vào ngực trái từ phía sau và vọt ra phía trước rơi xuống đất,, một thân hình rơi tự do xuống đất,, mắt nhắm ghim,,

-Ba,, ,,, ,,,

Ông Thiên đã đỡ lấy phát đạn cho Anh,, cậu gào lên và đỡ lấy ba mình,, ông Thiên không kịp trăn trối lời nào,, toàn thân buông thõng,,

Đôi mắt ngấn nước tưởng chừng như sẽ tuông trào không tự chủ nhưng không,, dòng nước nóng rục lên và dần biến mất,, Anh đặt ba đến gần gốc cây,, lấy gờ lấy lớp áo đắp mặt ông lại,, Anh không muốn ông trông thấy những hành động tiếp đây của cậu,,

Lớp sơ mi được tháo ra,, bên trong là một cái áo ba lỗ đa năng mà ông Thiên đã mua cho Anh lúc ở Nha Trang,,

-Mày là con gái,, [trùm Long gần giọng,,]

Từ này giờ ông ta không hề biết Anh là con của ông Thiên Kỳ,, chỉ tưởng như một tên thủ hạ tinh nhuệ nào đó,,

Anh dùng tay phải nắm chặt lấy vai áo trái,, dùng lực thật mạnh xé toạc lớp áo đó ra cùng với vòng một giả khiến cậu không hoàn toàn thoải mái để chiến đấu,, lớp áo bị xé đôi ra vương vãi trên nền đất,, để lộ một thân hình vạm vỡ vòng ngực săn chắc cơ bụng chắc nịch,, toàn thân cậu run lên từng hồi,, cả thân người Anh run lên vì sự đau khổ và cảm tức đã dâng lên đỉnh điểm,, lão già trước mặt là thá gì mà dám cướp đi mạng sống của ba cậu,,

Anh vọt đến ra đòn cực nhanh,, lão Long không thể ngờ được là tốc độ và sức mạnh của Anh lại kinh khủng như vậy,,

Tay súng vừa rồi đã bắn chết ông Thiên giờ đang tập trung vào Anh định bóp cò,, Huỳnh Nga trông thấy và tặng hấn ta một phát đạn cực độc,, vì tình hình căng thẳng này đang diễn ra lệch về bên phải căn biệt thự,, nên Thiên Vy và Linh Nhi chưa biết được tin động trời đấy nên vẫn tiếp tục nhắm bắn rất chính xác,,

Anh giờ mới đúng với danh tiếng của cậu,, một ác ma,, Anh ra đòn với tất cả sự hung ác,, những đòn chí mạng liên tục được phát ra,, đến khi ông Long chỉ còn được hơi thở cuối,, Anh là dừng lại cho ông được nói lời sau cùng,,

-Mày là,, Dar,,r,,r,,k ,,, , dev,,il,, ,,,

Anh gạt đầu và tiến lão ta đi bằng một cú đập vào đầu,,, nhìn thân người ông ta lúc này,,, có thể minh chứng cho sự tàn độc của Thiên Anh,,, khắp người ông ta đều vậy máu,,, da thịt dập nát vì lực ra đòn không thể tưởng được,,, ông ta chết với thân thể biến dạng,,, rất kinh khủng,,,

Anh quay bước ra cửa chính,,,

-Các người lui ra,,,

Giọng nói của quỷ được thốt lên,,, toàn bộ người phe ông Thiên dần rời trận chiến,,, đứng thành vòng vây bên ngoài,,, một mình Anh lao vào như một con quỷ khát máu,,, giết chết một người chỉ duy nhất một nắm đấm,,, cậu như mất hết lý trí,,,

35. Chương 35 : Anh Là Con Trai,,,

Ngay lúc đó,,, một cơn gió mang đến sự ẩm ướt,,, tưởng chừng như sương nhưng không phải,,, một giọng nói vang vọng trong tâm mỗi người,,,

“các tên giang hồ kia,,, ngừng đánh ngay lập tức,,, xóa bỏ ký ức của ngày hôm nay,,, và biến NGAY,,,”

Tất cả không màng bạn hay thù,,, khác hay cùng phe,,, đều ngã ra và từng bước rời đi,,, đến lúc trong sân chỉ còn lại những người bạn các cô gái cũng từ trong biệt thự bước ra,,, thì giọng nói vang lên trong đầu Thiên Anh,,,

“anh à,,, bình tĩnh lại,,, ngoan nào,,, thả lỏng người ra,,, đừng quá đau buồn,,, và chờ em trong vài phút,,,” đôi mắt của Anh dịu lại,,, nắm đấm dần dần ra,,, đôi đồng tử ngưng rực lửa và long lanh trở lại,,,

Chính là Tiểu Tinh,,, nhưng sao cô có thể làm được chuyện đó,,, điều khiển được tất cả,,,

-JKN là hoạt động của JKN,,,

Linh Nhi sực nhớ,,, hốt hoảng và bàn hoàng,,, như không thể tin được,,, sao nó có thể hoạt động được chứ???

Không lâu sau đó,,, Tiểu Tinh từ trong căn biệt thự đi ra,,, cầm theo một va ly không quá to,,, đến chỗ mọi người,,, cô đặt va ly xuống và ôm lấy Anh an ủi???

-Không sao đâu,,, chúng sẽ cứu được ba thôi mà anh,,, mọi chuyện nhất định sẽ ổn cả thôi,,, anh đừng quá căng thẳng,,, đừng quá đau buồn nha anh,,,

-Đúng rồi,,, JKN có thể cứu lấy ba,,,

Anh mừng rỡ,,, chạy đến chỗ cái va ly,,,

- Đừng vội mừng,,,

Lâm từ bao giờ đã cầm được súng trong tay,,, hướng về Thiên Anh,,,

-Tinh Tinh này,,, cô hãy nghĩ xem cơ hội đây sẽ dành cho ai??? Ba của người yêu cô,,, hay chính là người cô yêu,,,

-Cậu điên rồi sao Lâm,,, [Thiên Vy hét lên,,, cô không thể nào tin được,,, người cô yêu nhất hiện đang chĩa súng vào người thân quan trọng nhất của cô,,,]

-Xin lỗi Vy,,, nếu cậu ta chỉ đơn thuần là Thiên Anh,,, sẽ không có chuyện như vậy đâu,,, đằng này,,, cậu ta còn là,,, Dark Devil,,, kẻ thù lớn nhất mà Lâm muốn giết,,,

-Nhưng tại sao chứ,,,

-Vì chính hắn ta đã giết chết ba Lâm trong một trận hỗn chiến như vừa rồi,,, chỉ vì ông cố sức can ngăn hắn ta lại,,, lúc đấy hắn là một con thú dữ Vy không thấy sao???

Hiện tại,,,

Ông Thiên đã xây một tòa tháp kín, trong suốt để chứa JKN và một dãy hệ thống bảo vệ không thể xâm nhập được,, ngay cả người tạo ra nó,, ông quyết định không cho nó hoạt động,, cất giữ như một bảo vật vô giá,, có nghĩa Thiên Anh đã chọn cứu sống ba,, để rồi cậu chìm vào thế giới chỉ riêng mình cậu,, Anh không đi học nữa,, cậu đến công ty phụ việc cùng với ba,, nhưng đã ba tháng rồi,, cậu không mở miệng nói tiếng nào,, mặt cho mọi người có cố gắng đến đâu,,,

Còn về Thiên Vy,, sau khi Lâm bỏ đi,, Vy cũng trầm lặng ít nói ít cười,, vẫn tiếp tục đi học nhưng đã chuyển sang một trường khác,, Hoàng Phong cũng cùng chuyển với Vy,, Huỳnh Nga thì vẫn học lớp cũ,, cũng đôi lần hẹn gặp Phong để nói chuyện,, hai người đã là bạn rất thân của nhau,,

Thiên Anh ngoài những giờ làm việc ra thì cứ nhốt mình trong phòng Tiểu Tinh,, nhìn những vật quen thuộc mà nhớ về cô,, “tiểu quý à,, em đang ở đâu,, em có đang nghĩ về anh không??? Anh nhớ em sắp phát điên rồi này,, để anh kể em nghe một tin vui,, hôm nay anh vừa ký hợp đồng xây dựng một khu vui chơi giải trí,, em có muốn đi đến đó không,, Anh sẽ làm nhanh nhất có thể để chúng ta cùng đi nhé,, anh đã đặt tên cho nó là “A&T Sweet love”,, em nhất định phải về đi cùng anh có biết không hả nhóc,, anh vẫn ngày ngày đợi em đây,,,”

Vì vậy Thiên Anh đã lao vào việc xây dựng khu vui chơi đến nỗi ngày nào cũng kiệt sức trở về phòng,, đọc thoại nội tâm một lúc ở phòng Tinh rồi trở về phòng ngủ,, đôi lúc Anh mệt mỏi đến mức ngủ ngay tại phòng Tinh,,

Hôm nay cũng như mọi ngày, Anh đến công trường giám sát,, Anh không cho phép bất cứ sai sót nào,, dù chỉ là nhỏ nhất,, bỗng trên cao,, một thanh sắt to tướng rơi thẳng xuống chỗ Anh,, cậu ngãng đầu thấy được nguy hiểm,, nhưng rồi Anh nhắm mắt lại môi hơi cong lên,, “anh sẽ gặp được em ngay thôi,, đừng trốn anh nữa,, cô tiểu quý của anh” đến bản thân Anh còn không tự cứu lấy mình,, những người bên ngoài cũng chỉ bất lực hét lên,,

-Chủ tịch,, cẩn thận,,

Một màn đen bao trùm lấy Anh,, cậu lặn đi trong bao lâu thì bản thân cậu cũng không rõ nữa,, màn đen dày đặc vẫn bao lấy cậu,, nhưng rồi cũng có một điểm sáng dẫn lối cho cậu đi,,

-Có phải em không Tinh Tinh,, trả lời anh đi,, là em đúng không,,

Hiện giờ Thiên Anh được đưa đến một nơi rất quen với cậu,, đó là bờ hồ,, nơi tình cảm của Tinh và Anh bước sang những tháng ngày hạnh phúc,,

-Thiên Anh,,

Tinh Tinh đứng phía xa,, gần góc cây ngay cạnh hồ nước vẫy gọi Anh,,

-Tinh,, cuối cùng anh cũng tìm thấy được em,, xin em đừng rời xa anh nữa,,

Niềm hạnh phúc dâng tràn khi Tiểu Tinh thật sự đang trong vòng tay cậu,, Anh sẽ không bao giờ thả lỏng đôi tay mình để rồi Tinh lại vụt mất lần nữa,,

-Anh thật ngốc,, em lúc nào chả ở cạnh anh,, em ở đây này,, [Tinh đặt tay lên tim cậu,,] không phải anh luôn cất em trong đây hay sao???

-Em ở trong đây nên cứ làm tim anh đau nhói,, vì em là một con tiểu yêu tinh,, đâu bao giờ chịu yên phận,, em nghịch với tim anh để rồi anh đau đớn,, dẫn vật và nhớ em biết nhường nào,, em ác thật

-Nhưng anh cũng không được tìm em bằng cách tự hủy hoại mình như vậy,, làm vậy rất ngu ngốc và ích kỷ anh có biết không??? Anh đến đây rồi ai xây công trình cho em,, ai thay em chăm sóc ba và mẹ em,, anh cũng không thay em an ủi Thiên Vy để em ấy vượt qua cú sốc lớn,, và anh nhẫn tâm không đi tìm em,, để em ở một nơi chỉ toàn những máy móc lạnh tanh mà nặng trĩu đè lên người,,

-Em,, em nói vậy là sao??? em đang ở đâu???

-[mỉm cười,,] đã đến lúc anh phải trở về rồi,, đừng ích kỷ vậy nữa biết chưa???

Tiểu Tinh đẩy mạnh Anh vào cơn lốc,,,,

37. Chương 37 : Đồ Biến Thái Bệnh Hoạn

Sau vụ tai nạn,,, Thiên Anh đã hôn mê hai tháng trời,,, mọi người thay nhau chăm sóc cậu,,, và cậu được chuyển ra nước ngoài chữa trị đặc biệt,,,

Hiện giờ Hoàng Phong và Thiên Vy đang ở trong phòng chờ ngay cạnh phòng cậu nằm,,, tay cậu bắt đầu cử động,,, dần dần là cả người,,, người cậu run lên như đang gặp ác mộng,,, bỗng cậu bật dậy

-Tiểu Tinh à,,,

-Thiên Anh cậu tỉnh rồi sao??

Hoàng Phong vội chạy vào phòng,,, Thiên Vy cũng hốt hoảng mừng rỡ chạy theo sau,,, theo lời bác sĩ,,, tình trạng của Thiên Anh như vậy là vì tâm cậu không muốn tỉnh lại,,, cơ thể cậu đã bình phục hoàn toàn,,, giờ chỉ biết trông cậy vào ý thức muốn sống của Anh,,,

Cậu gỡ bỏ tất cả những ống truyền và kim tiêm trên người,,, vội chạy ra khỏi phòng,,, mặt cho Thiên Vy và Hoàng Phong cố ra sức ngăn cản,,, và Anh đã ra khỏi bệnh viện,,, cứ chạy mãi chạy mãi,,, bản thân cũng không xác định được mình đang chạy đi đâu,,, đến lúc Anh nhận thấy được một hình bóng hết sức quen thuộc nơi đất khách này,,, đó là Tiểu Tinh

-Tinh à,,, Tinh,,,

Anh ra sức gọi và quay đầu lại người con gái đấy không có chút phản ứng nào,,, Anh cũng đã đuổi kịp và bắt lấy tay cô gái,,, quay người cô lại,,, Anh xúc động nước mắt trực trào,,,

-Tinh Tinh,,, là em,,, đúng là em rồi,,,

Anh định kéo cô vào lòng mình thì bất ngờ cô ra đòn hiểm với cậu,,,

-Biến thái,,,

Thiên Anh nhăn nhó khó nhọc nhìn kỹ lại gương mặt đó,,, Anh chắc chắn mình không nhầm lẫn,,, không thể lẫn lộn được gương mặt này và cả ánh mắt này,,, nhưng sao??? sao cô lại đánh Anh,,, còn nói là Anh biến thái,,,

-Tiểu Tinh à,,, sao,,, sao em lại đánh anh,,,

-Ai là Tiểu Tinh,,, tui tên là Linh Tuyết,,, từ đâu chạy đến cầm tay tui còn định ôm tui,,, tui chưa giết anh là may rồi,,,

-Linh Tuyết????

Anh ngẫm nghĩ một lúc,,, Linh Tuyết không phải tên lúc nhỏ của Tinh Tinh sao???

-Lẽ nào em không nhận ra anh???

-Nhận ra chứ,,, anh là một tên bệnh hoạn biến thái,,, mặt đồ bệnh viện chắc vừa trốn ra chỗ gì,,, hứ,,,

Tặng cho Thiên Anh thêm một cước vào ống chân,,, cậu đau đớn khụy xuống ôm lấy chân mình,,,

-Mặt cho em là Linh Tuyết hay Tiểu Tinh,,, anh nhất định không buông tha em dễ dàng vậy đâu,,,

Dù rất đau nhưng Anh cũng cố nói vọng theo bước chân vội vã có chút sợ sệt của cô gái,,, lê bước khó nhọc trở về bệnh viện,,, giờ cậu đang tự trách bản thân sao lại chạy nhanh và xa đến vậy,,, trong người không có lấy một đồng,,, nhưng cậu vẫn còn may,,, một nhóm người bước đến cuối đầu trước cậu và đưa cậu trở vào viện để kiểm tra lại,,, vì Thiên Vy đã báo cho ba biết chuyện Anh bỏ đi,,, và ông cùng một nhóm không ít người vội vàng chia ra tìm kiếm cậu,,,

Kiểm tra xong cậu được chuyển vào phòng bệnh thường chờ cho khỏe hẳn rồi xuất viện,,, ngay khi mở mắt ra,,, Anh vội ngồi dậy,,,

-Ba à,,, Tiểu Tinh vẫn còn sống,,, và đang ở Mỹ này đó ba,,,

-Con nói sao??? không phải lúc đó con bé đã,,,

-Con vừa gặp Tinh Tinh trên đường trước khi về đây,,,

-Có khi nào là vì con quá nhớ Tiểu Tinh nên mới tưởng tượng ra thế,,,

-Ba nhìn vết bầm trên chân con là biết con không phải bị hoa mắt rồi,,, con chắc chắn đó là Tiểu Tinh,,,

Chân Anh bầm tím đi vì cú đá không thương tiếc của cô gái kia,,,

-Cô ta đánh con sao??? vậy càng không phải Tinh Tinh,,, con bé yêu con như vậy,,, sao có thể mạnh tay đến thế này,,,

-Cô ấy không nhận ra con,,, còn bảo con là tên biến thái bệnh hoạn,,, à,,, cô ấy nói mình tên Linh Tuyết,,, mà đó không phải là tên của Tiểu Tinh lúc nhỏ sao???

-Như vậy là quá trùng hợp,,, để ba cho người tìm hiểu xem,,,

-À mà ba,,, chị Linh Nhi có một căn nhà tại đây phải không??? Hay chúng ta đến đó xem thử đi,,,

-Ừ,,, vậy đi nhanh đi,,,

Hai cha con vội vã đến nhà Nhi,,, khi đã đứng trước cổng nhà,,, Thiên Anh bấm chuông,,, đợi mà không thấy ai ra mở cửa,,, Anh lại bấm thêm lần nữa,,, mà cứ như muốn đập nát cả cái chuông vậy,,,

-Ra ngay,,, ra ngay đây,,, làm gì mà gấp quá vậy,,, định làm hư chuông cửa nhà người ta luôn ha gì vậy,,,

Một giọng nói trong trẻo và có chút bức tức phát ra từ trong nhà,,, hai người đứng ngoài lặng đi vì chất giọng quen thuộc đấy,,, không thể nào nhầm được,,, người bước ra đấy chính là Tinh Tinh,,,

-Á,,, chị ơi,,, cái tên biến thái đuổi theo em đến tận nhà luôn rồi này,,, cứu em với,,, vệ sĩ đâu,,, bảo vệ tôi,,,

Tinh hét lên và vội chạy vào nhà,,, đẩy mấy tên vệ sĩ ra xếp hàng ngay cửa,,, họ nhìn thấy hai người khách đứng ngoài vội cúi đầu,,,

-Dạ chào ông chủ và thiếu gia,,,

Một trong số họ ra mở cửa cho hai người vào,,, Thiên Anh có chút hấp tấp chạy đến mở cửa nhà,,, và vô vùn thụt bay về phía cậu,,, không kịp phản ứng,,, cậu bị một quả bóng chày bay thẳng vào đầu,,, khiến cậu ngã ra sau,,, ông Thiên đã đỡ được cậu

-Trời ơi,,, mấy người làm gì vậy,,, hần là tên biến thái mà sao lại mở cửa cho hần vào,,, chị ơi,,, nhanh xuống đây cứu em với,,, chị ơi,,,

Cô gái nhảy cần lên la hét gọi Linh Nhi,,, cô bận gì mà nãy đến giờ vẫn chưa chịu xuống,,,

-Sao vậy Sin,,, có chuyện gì mà em hét toán lên vậy,,, chị làm việc cũng không được yên hà,,,

Nhi bước xuống,,, thấy đồ đặt bữa bộn,,, đưa mắt ra phía cửa thì thấy ông Thiên và thằng em khốn khổ của mình đang ôm đầu nhăn nhó,,, vội chạy ra

-Ba,,, Thiên Anh,,, sao hai người,,, [nhưng bị cô em nín lại]

-Chị Su bị sao vậy,,, hần ta là tên biến thái em vừa kể đấy,,, đuổi đi không kịp chị còn định làm gì vậy,,,

-Sin ngoan ngồi yên, để chị giải quyết,,, hiểu lầm cả thôi,,, không sao đâu,,, không muốn thấy họ thì em lên phòng nghĩ đi

Nghe lời chị Sin bỏ lên phòng,,, không quên lườm Anh,,, rồi nhanh chóng bỏ chạy,,, Linh Nhi cùng ba đỡ Thiên Anh vào nhà ngồi,,, và thấy hộp thuốc băng vết thương trên trán Anh lại,,, vừa làm Nhi vừa giải thích mọi chuyện,,,

-Chuyện là vào lúc Thiên Anh rời Tinh Tinh đến khởi động JKN để cứu ba,, con đau đớn đến ôm con bé lên,, con phát hiện mạch của em vẫn còn đập nhưng đang rất yếu,, con đã tiêm cho nó mũi thuốc kéo dài tình trạng sống để kịp thời đưa đến bệnh viện,, nhưng bệnh viện trong nước từ chối chữa trị,, vì họ nói tình trạng của Tinh không thể cứu được nữa,, con đành gọi chuyên cơ đưa em qua đây để điều trị,, con bé tỉnh lại cũng là lúc Thiên Anh gặp chuyện,, nhưng nó đã mất hết trí nhớ vì đầu đạn chèn ép lên dây thần kinh,, nhưng có một điều con không hiểu,, là mỗi lần nhắc đến tên Tiểu Tinh là con bé ôm lấy đầu kêu đau,, vậy nên con đã xóa cái tên đó đi,, giờ em nó chỉ biết mình tên là Linh Tuyết,, con không báo cho ba là vì con thấy ba bận rộn tấp nập vừa lo cho Thiên Anh vừa xoay sở công việc,, nên con tự mình chăm sóc em,, đến khi nào mọi chuyện bình ổn trở lại con sẽ đưa Tinh về gặp mọi người,,

-Vậy sau lúc trước chị không cho bọn em biết Tiểu Tinh đã được cứu,,

-Vì lúc đó chính ông bác sĩ giỏi nhất nơi đây cũng nói là cơ hội tỉnh lại của Tinh Tinh chỉ là 0,1%,, chị không muốn tạo hy vọng cho mọi người để rồi dần tuyệt vọng vì con bé có thể mãi không tỉnh lại,,

Mọi chuyện đã được giải thích rõ ràng,, nhưng khó khăn trước mắt là Tinh đang rất ghét Thiên Anh,, cho rằng Anh là một tên bệnh hoạn,, phải làm sao để Anh có thể tìm lại ký ức cho cô khi cách cô cả ba mét mà cũng bị phản đồ vào mặt,, làm sao đây,,

38. Chương 38 : Anh Phải Làm Sao???

Vài ngày sau đó mọi người đều trở về nước,, nhưng Tiểu Tinh nhất quyết không đi cùng chuyên cơ với Anh,, cô cứ tên biến thái này đồ bệnh hoạn kia,, nhất định không là không,,

Về đến biệt thự Song Thiên,, Tinh nghe lời chị nói đây là nhà mình nên hí hửng dọn đồ vào nhà,, bất ngờ khi mở cửa,, Thiên Anh đang ngồi trên sofa và đang nhìn cô bằng ánh mắt tươi cười nhưng khổ sở,,

-Chị ơi,, mình có vào lộn nhà không vậy???

-Không,, đây là nơi em từng sống,, còn cái tên đó là bạn trai của em,, [Nhi chỉ về phía Anh]

-Không thể nào,, em mà yêu người biến thái đáng ghét đó??? Chị bịa chuyện đúng không,,

-Haizzzzz

Linh Nhi chỉ biết thở dài,, thuyết phục mãi Tinh mới chịu cho quản gia mang đồ lên phòng,, rồi thì cũng chấp nhận ở lại đây,, nhưng lúc nào cũng nhìn Anh bằng ánh mắt dè chừng,, và luôn tránh xa cậu,, nhưng cô lại rất thân thiết với Thiên Vy,, có Tinh bên cạnh,, Vy vui vẻ hơn nhiều,, nỗi buồn cũng vơi đi phần nào,,

Đang lúc nửa đêm Tiểu Tinh mò xuống nhà tìm nước uống thì thấy Thiên Anh đang đứng ngay cái tủ lạnh,, vội quay đầu trở về phòng,,

-Em muốn lấy lon nước chanh đúng không

-Ồ,, sao anh biết,,

-Đã nói anh là,, [Bị Tinh cắt ngang không cho nói,,]

-Tui biết về sau là gì rồi,, khỏi phải nói,, giờ thì anh đặt lon nước lên kệ rồi đi vòng qua bên kia bàn đi,,

Chán nản nhưng Anh vẫn làm theo ý cô,, lòng Anh đau thắt,, đáng ra đáp lại sự mỗi mồn chờ đợi phải là những tháng ngày hạnh phúc của Anh và Tinh,, nhưng hiện giờ thì sao??? cứ hằng ngày hằng giờ thấy cô đi lại trước mặt,, biết cô ở cùng nhà nhưng không thể nào ôm lấy để thỏa sự nhớ mong,, còn bị cô xa lánh,,

-Anh phải làm sao đây hả Tinh Tinh???

-Anh làm chuyện gì,, mà đã bảo tui tên Linh Tuyết,, mà anh cứ Tinh với Tiểu Tinh hoài vậy,,

-Ồ thì Linh Tuyết,,, em chỉ anh cách làm em tin anh và đừng xa lánh anh nữa,,, chỉ anh cách làm thế nào để em nhớ lại anh,,, và chỉ anh cách để em lại yêu anh như xưa đi,,,

Giọng nói chứa đầy cảm xúc,,, có một vài tiếng bị nghẹn đi vì Anh sắp rơi nước mắt vì cô,,,

“sao nghe giọng nói đầy tim mình lại đau vậy??? giọng nói ảm áp thật,,, có thể hiểu được anh ta yêu cô Tiểu Tinh đầy thế nào,,, khổ cho anh ta nhỉ,,, con trai mà sao si tình quá vậy,,,”

-Ồ,,, không phải anh yêu cô Tiểu Tinh gì ấy nhưng sao lại gọi tên tui???

-Vì cô ấy chính là em,,,

-Tui hả???? [“hình như chị Su có nói anh ta bà bạn trai mình??? Khó tin thật,,,”]

-Đúng vậy,,, là em đó,,, dù em có tên là Linh Tuyết hay Tiểu Tinh,,, thì người anh yêu cũng chỉ mình em,,, người đang đứng trước mắt anh đây,,,

-Ồ,,, vậy lúc trước tui với anh gặp nhau thế nào mà yêu???

Tinh thấy cảm xúc của Anh ngày càng dâng trào nên tìm chuyện hỏi cậu để bình tĩnh lại,,, kéo ghế ngồi xuống đối diện với Anh,,, Thiên Anh cũng đã ngồi xuống,,,

-Lúc đó anh là con gái,,,

-Biến thái à???

Anh chưa kịp nói dứt câu,,, cô đã nhăn nhó nhìn anh,,,

-Em nghe hết chuyện đi đã,,,

-Ồ,,, tui xin lỗi,,, anh nói tiếp đi,,,

-Chuyện là vì,,,bla,,,bla,,,vậy đó,,,

Thiên Anh kể cho Tinh về JKN và dòng mực trên người cậu,,, khiến cậu phải khổ sở bao năm qua,,,

-Vậy thật là tội nghiệp anh quá nhỉ,,,

-Anh và Vy chỉ học với giáo sư tại nhà,,, mãi đến năm rồi anh mới được đến trường,,, và ngày đầu tiên đi học đã gặp được em,,, một cô bạn rắc rối và phiền phức,,, suốt ngày bám theo anh và chỉ chớc đủ chuyện,,,

-Hứ,,, anh ghét tui như vậy mà nói mình là người yêu,,, có ma mới tin,,, [Tinh tức mình quay mặt chỗ khác]

-Và rồi lâu dần anh bị tính quậy phá của em ảnh hưởng,,, cùng đi quậy với em,,, rồi cùng thi thố trong trường,,, cũng vì em,,, anh phá đi những nguyên tắc anh đã giữ trên 10 năm,,, anh nói nhiều hơn,,, biết cười và biết khóc,,, còn biết trò chuyện với mọi người,,,

-Những thứ đó mà anh cũng cần tui dạy cho hả??? quả thật là anh không có bình thường,,,

-Vì anh phải sống cuộc sống không phải của mình,,, nên mới khép kín,,, và lạnh lùng,,, không muốn nói chuyện với ai,,, và càng không muốn ai chạm vào mình,,, vậy mà ngay lần đầu gặp em đã phải mông cho anh,,, còn cặp cổ anh,,, thật là chỉ mình em mới có thể,,, [Nghĩ về những hồi ức đẹp,,, Thiên Anh mỉm cười hạnh phúc,,,]

-Trời,,, tui gan vậy á hả??? nhìn anh đáng sợ vậy mà,,,

-Anh mới là người phải sợ em đấy,,,

-Ồ,,, nghe anh nói vậy,,, tui cũng sợ tui thiệt,,, mà thôi,,, tui buồn ngủ rồi,,, có gì mai kể tiếp tui nghe,,, anh cũng đi ngủ đi,,, muộn lắm rồi,,,

Tiểu Tinh lên từng bước lên phòng cảm giác thấy có chút đồng cảm và tội cho Thiên Anh,,, và cũng thăm thán phục Tiểu Tinh,,, tức ngưỡng mộ chính mình của ngày trước,,,

39. Chương 39 : Đau Đầu Quá,,,

Tinh tựa quây trên giường và dần mở mắt,, trước mắt Tinh là con gấu bông to đùng trên cổ nó có một tấm hình quái dị,, hình dáng ngu xuẩn của một cô gái,, Tinh không quan tâm vứt tấm ảnh sang bên,,

-Sweet love sao???

Nhìn và chạm vào hình trái tim mà gấu đang ôm,, Tinh cảm thấy có chút quen thuộc,,

-Đây chuyện,, đồng hồ,, “A&T sweet love”

Tinh bỗng vô thức lằm bằm,, và cô khụy xuống ôm xiết lấy đầu,, đập mạnh vào bàn học,, miệng không ngừng la hét,, Thiên Anh ngay lập tức chạy vào,,

-Tinh Tinh,, em bị sao vậy,, đừng đập đầu nữa mà em,, đầu em đã chảy máu rồi này,, bình tĩnh lại,, ngoan nào,, không sao rồi,, sẽ không đau nữa ngay thôi,,

Anh lo lắng đưa cho Tinh viên thuốc mà Linh Nhi bảo phải luôn mang theo trên người,, phòng khi cơn đau Tinh phát lên như lúc này,, sau khi uống đầu Tinh dần dịu lại,, cô cũng ngừng không kích động,, và thả lỏng người tựa vào lòng Anh,,

Khi đã có tinh thần trở lại,, Tinh tròn mắt khi thấy sợi dây chuyền đang trên cổ Anh,, xem xét xung quanh và bật mở nó ra,, “Ơ,, hình mình mà,, còn có chữ A&T sweet love bên ngoài,, không lẽ anh ta thật sự là bạn trai mình,,???” suy nghĩ mong lung một lúc Tinh giật mình nhận ra mình đang bị ôm,, vội vùng ra khỏi Anh,,

-Sao anh lại ôm tui??? Ý đồ gì đấy???

-Ơ,, nếu không ôm em lại chắc giờ em đã nhập viện vì vỡ đầu mất rồi,,

-Vậy thì thôi,, không trách anh lần này,,

-Em ngồi lên giường đi,, anh đi lấy hộp y tế đã,,

-Lấy cái đó làm chi???

-Dạ,, để băng cái đầu đang chảy máu kia của cô đấy ạ,,

Vì vừa uống thuốc giảm đau nên vết thương đây cũng không có cảm giác gì,, nên Tinh quên mất,, còn Thiên Anh thì khổ sở trả lời những câu hỏi quái dị của Tinh,, bảo vệ và lo lắng cho cô mà cứ bị cho là có ý đồ xấu,, khổ thật,, vài phút sau,, Anh vội vàng chạy vào với hộp thuốc trên tay,,

-Giờ thì ngồi yên đấy,, nhúc nhích đau là em tự chịu,, không được trách anh,,

-Biết rồi,,

Anh xác trùng cho vết thương trên trán Tinh,, nó không to lắm,, chỉ xây xước cỡ đầu ngón tay thôi,, xong thì băng cẩn thận lại,, Anh đứng lên và đi ra ngoài,,

-Con gấu này là sao vậy???

Anh chưa ra được đến cửa thì bị câu hỏi Tinh làm cho ngưng bước,, Anh quay lại,,

-Nó là của em đấy,, muốn lấy được nó Anh phải căng thẳng biết bao nhiêu,, giờ em lại chẳng nhớ gì,, [Anh cười nhẹ,, nhưng trong đáy mắt vẫn có gì đó nặng trĩu]

-Lấy hả??? lấy từ đâu???

-Trung tâm giải trí,,

-Chơi trò gì mà được con gấu “bự” vậy???

-Trò ném lon,,

-Ồ,,, tui hỏi xong rồi,,, anh đi đi,,,

Thật là thờ ơ đến quá đáng,,, Thiên Anh lắc đầu cười buồn bước ra khỏi phòng,,,

Chiều hôm đó,,, tại nhà Linh Nhi,,,

-Chị Linh Nhi à,,, em làm sao đây??? làm sao cho Tinh nhớ ra em,,, hay chị có cái thuốc gì mà tiêm vào cái khiến Tinh yêu em không???

Thiên Anh thấy mệt mỏi và đau khổ,,, khi ngày ngày thấy người Anh yêu nhìn Anh bằng ánh mắt dè chừng nghi ngại,,, cậu sang nhà,,, cầu cứu với Linh Nhi,,,

-Làm gì có cái thuốc thần kỳ đó,,, muốn xóa đi thì rất dễ,,, còn muốn khôi phục thì chỉ còn cách kiên nhẫn làm nó từng ngày,,, và chỉ có em mới làm được,,, không dựa vào ai được đâu,,,,,

-Dựa vào em gì nữa chứ,,, sáng nay em cho Tinh xem những kỷ vật xưa làm cô ấy đau đến mức đập đầu chảy máu luôn,,, em chả biết nhắc bằng cách nào nữa,,,,,

-Gi??? Phản ứng của nó mạnh vậy à??? Mà đầu Tinh Tinh có nặng không???

-Không,,, em đã băng lại,,, giờ thì ổn cả rồi,,, nhưng mà em khổ quá chị ơi,,, Tiểu Tinh cứ xem em như kẻ gian mà phòng tránh,,, không thể nào tiếp cận được,,,

-Thôi nè,,, cái gì cũng phải từ từ và kiên nhẫn,,, nhỏ về nhà em mới có hai ngày mà em làm quá hà,,, hỏi sao con bé không đề phòng,,,

-Ồ,,, em biết rồi,,, thôi em về đây,,,

Chán nản vì chẳng tìm được sự giúp đỡ nào,,, Thiên Anh trở về nhà,,, Tiểu Tinh đang đọc chính quyền nhật ký của mình,,, đọc nó mà đôi lúc mắt cô lại rưng rưng,,, vì cảm động,,, đọc cảm xúc của mình mà cứ như đọc tiểu thuyết không bằng,,, bó tay,,,

Thiên Anh ngồi vào phòng khách bật ti vi nhưng không xem,,, làm cho có việc để làm,,, Anh nghe lời Linh Nhi,,, không quá hấp tấp nên cậu không tìm Tinh nữa,,, ngược lại Tinh thấy không bị làm phiền thì lại thiếu gì đấy nên đi xuống nhà tìm Anh,,, thấy Anh đang ngồi xem ti vi cô chạy đến cùng xem,,, và đương nhiên là ngồi khác cái ghế mà Thiên Anh đang ngồi,,, Tinh giật lấy romot bấm phim mà mình thích,,,

-Phim hành động,,, á,,, đây rồi,,, hay thật,,,

-Em thích loại phim này sao??? mà đúng rồi,,, em hiểu động thế mà,,,

Ngồi xem được gần nửa bộ phim,,, sắc mặt Tinh có chút đổi khác,,,

-Súng,,, đạn,,, máu,,, á,,, đau đầu quá,,,,,

-Thôi thôi,,, không xem phim này nữa,,,

Anh vội lấy romot chuyển đây nhưng không kịp,,, một tiếng nổ súng thật to vang lên,,,

-Anh à,,,

Bỗng dưng Tinh hét lớn và lao đến ôm lấy Anh,,, hơi bất ngờ,,, Thiên Anh ngậy người ra,,, và nhớ đến cảnh tượng hôm đó,,, trong lòng Anh dâng lên sự đau xót tột cùng,,, nước mắt cậu đã lăn dài,,,

-Ồ,,, sao anh lại khóc,,, tui đề làm anh đau sao???

Khi đã bình tĩnh lại,,, Tiểu Tinh bỏ Anh ra thì thấy nước chảy ra từ mắt cậu,,, lau nó đi và riu rít hỏi,,,

-Không có gì,,, anh không đau đâu cả,,, chỉ là nhớ lại vài chuyện cũ nên hơi xúc động vậy thôi,,, đầu em còn đau không??? Có cần uống thuốc không???

-Thôi,,, tui hết đau rồi,,, anh có ổn thật không đó,,,

-Không sao đâu,,,

Anh xoa đầu Tinh,,, rồi bước về phòng mình,,, để lại Tinh một mình khó hiểu,,,

40. Chương 40 : Đến Lượt Em Đến Tìm Anh

Tại phòng sách mà ông Thiên vẫn thường nhốt mình,, hiện đang có hai người ngồi bàn bạc kể sách,, Thiên Anh và Linh Nhi đang cố nghĩ ra cách để làm cho Tiểu Tinh nhớ lại,,,

-Hay là mình dựng lại cảnh hôm đó,, không phải em nói,, Tinh Tinh đã vội ôm lấy em khi nghe thấy tiếng súng sao?? biết đâu động vào chính chỗ đã mất đi lại có hiệu quả???

-Ý chị là nhờ người diễn lại cảnh em bị bắn???

-ừ ừ,, để chị đưa Tinh tới cho,, người thì tùy em sắp xếp vậy,,

Tiểu yêu gật đầu cười gian manh rồi bước đi thẳng về phòng,,,

Ngày hôm sau như đã định,, Nhi đưa Tinh đến khu đất trống trước đây,, Thiên Anh đang bị vây quanh bởi một đám người mặt đồ đen sát khí bay nghi ngút,,

-anh ta làm gì ở đó vậy chị??

-Chị cũng không biết,, đến đây xem thử,,,

-Chắc là gây sự đánh nhau rồi,,,

Tinh thờ ơ nói,, làm ánh mắt Nhi hơi bị hụt hẫng,, uống công sắp xếp thế mà chỉ bị xem là người xấu đánh nhau,, đến gần chỗ Anh thì cậu cũng hạ được hết bọn chúng,, nhưng một cây súng từ đằng xa chĩa vào người Thiên Anh và dần tiến đến chỗ họ,, người con trai mang chiếc mặt nạ đen bóng đến ngang mũi,,

-Người là,, [Thiên Anh ngập ngừng,,]

-Huỳnh Lâm [Nhi và Anh cùng nói,,]

“Cái tên này nghe có chút quen,, mà công nhận mấy người này diễn hay thật đấy,, cây súng đó là thật hay giả nhỉ???” Tiểu Tinh nghiêng đầu nghĩ thầm và cười nghịch,, “đừng hồng lừa được tui”

-Không cần nói nhiều,, “đoàng,,,”

Lần này không ai đỡ cho Anh nữa,, viên đạn đâm vào ngực trái,, máu bắt đầu tuôn ra,, Thiên Anh gã rạp xuống nền đất,,

-Á,, đầu mình,, [Thiên Anh,, - Trans Guy,, - Nha Trang,, - ba Thiên Kỳ,, - học sinh thanh lịch,, - v,,v,,], hàng loạt các hình ảnh được tua lại trong đầu Tinh làm cô đau đớn khụy xuống,,] nếu người đó là Lâm thì,, Thiên Anh,,

Vội lao đến chỗ Anh đang nằm bất động,, Tinh đỡ đầu Anh đặt lên vai mình,, nước mắt Tinh ghen ngào tuông ra,, cô đang hối hận cho những suy nghĩ và hành động của mình vài phút trước,, sao có thể giương mắt ra mà nhìn Anh trúng đạn và ngã xuống mặt đất lạnh này một mình,, cảm giác đau đớn cào xé trong cô ngày càng rõ ràng và tăng lên gấp bội,, đau lắm,, khi nghĩ đến nếu cô là Anh,, ngày ngày bị Anh xa lánh, la mắng và cự tuyệt không hề nhớ gì về những kỷ niệm,, nỗi khổ đó liệu Tinh có chịu được không???

-Anh à,, em xin lỗi,, em không nhận ra anh, em la mắng anh, em đánh anh, giờ thì em lại đứng nhìn anh ngã xuống,, còn cho đây là trò đùa quái dị của anh,, xem ra em có nhiều lỗi quá hả anh??? Sao em có thể xin anh tha thứ hết được? làm sao em chuộc lại lỗi lầm đây? khi anh không chỉ em cách,, thì em sẽ chẳng biết sửa từ đâu và sửa như thế nào,, hay là để em đến gặp anh,, như anh từng đến gặp em ngày trước vậy,, chắc anh chưa đi xa đâu nhỉ,, nếu giờ em đuổi theo chắc sẽ nhanh bắt kịp anh thôi,, hì,, chờ em,,

Tinh chỉ ghen ngào thủ thủ với Anh,, rồi nhẹ đặt Anh xuống và lao đi dòng nước lăn trên má,, dùng tốc độ xưa này ai cũng nể, cướp lấy súng trên tay Lâm,, và quay lại đứng cạnh Thiên Anh,,

-Tiểu Tinh à,,,

“đoàng,,” dù Linh Nhi có cố hét lên và chạy đến thì cũng chẳng bắt kịp được viên đạn đấy,,. Tinh ngã xuống,, cảm giác này và ngày đó,, có chút khác,, một lần vì muốn giữ lại mạng cho Anh, một lần là để đến tìm Anh,, lần trước thì bị bắn,, lần này lại là tự bắn,, có chút nhẹ nhõm và không quá căng thẳng như trước,, Tinh cười hiền,, dần mở mắt ra mong được nhìn thấy Thiên Anh đang đứng đưa tay về phía cô,, cười tươi và dẫn cô cùng đi,, dù là “khổ mệnh” nhưng Tinh và Anh không bị chia cách,, như vậy sẽ là một kết thúc không tồi nhỉ,, thật vậy,, khi Tinh mở to mắt và thấy rõ mọi thứ,, Thiên Anh đang cười với cô,, vội ôm lấy anh,,

-Em tìm được anh rồi,, đừng xa em nữa nha,,

41. Chương 41: Khóc, Khóc, Khóc,,

-Thôi nào tiểu quỷ,, anh hứa không bao giờ xa em nữa đâu,, giờ thì về nhà ăn cơm,, anh đói ừ,,

Thiên Anh giữ lấy Tiểu Tinh một lúc lâu,, rồi xoa đầu cô nói,,

-Hử,, mình là ma mà cũng đói nữa hả anh,,

Câu hỏi cũng rất hợp lý trong tình huống này,, Tinh cứ nheo mắt nhìn Anh,,

-Mình đã chết đâu mà làm ma??? Anh và em đều chết một lần rồi,, không chết được nữa đâu,, với lại Vương ka nào dám nhận con tiểu quỷ như em,,

-Vậy là mình không có chết,, đạn,, [Tinh sờ lên máu trên đầu mình và vết thương trên ngực Anh,,] Giả,,

-Ừ,,

Thiên Anh đứng dung gặt đầu,, không ngờ được phản ứng tiếp sau của Tiểu Tinh,, cậu cứ cười nghịch nhìn cô,,

Tinh ngồi phịch xuống,, ôm mặt khóc thật to,, nước mắt chảy “ròng ròng” làm Thiên Anh hoảng hốt,,

-Em làm sao vậy??? bị đau chỗ nào???

Mặc kệ Anh có hỏi gì,, lo thế nào,, Tinh vẫn ngồi khóc không nói lấy một tiếng,, ngay khi Thiên Anh rời quá quát cô, cô vẫn cứ khóc,, khóc to hơn nữa,,

Tinh đã ngồi khóc 2 tiếng rồi,, không biết nước mắt ở đâu mà nhiều thế không biết,, Thiên Anh không còn lời nào chưa nói,, hết chiều trở dự đỗ mà vẫn vô dụng,, đành cồng Tinh ra xe chở về nhà,, đương nhiên là Tinh vẫn khóc,, dù có trên lưng Anh hay trên xe,,

Về đến nhà,, Linh Nhi tiêm cho mũi thuốc an thần,, nằm lăn ra ngủ Tinh mới ngưng khóc,, một mõi thở dài rời phòng Tinh xuống nhà tiếp chuyện với Linh Nhi,, nhìn Anh tội lỗi lắm,,

-Làm gì con bé khóc giữ vậy,, mất thì sưng mặt thì đỏ lên thế hả??? em làm gì nó,,

-Em có làm gì đâu,, [tiếng Anh khang khang như “vịt” vậy]

-Ừa,, sao tiếng kỳ vậy???

-Thì nói suốt mấy tiếng đồng hồ,, cả ngàn chữ một phút luôn mà Tinh vẫn khóc,,

-Thôi bịa quá đi cậu ơi,, một ngàn chữ một phút,,

-Ờ thì cũng một chút,, mà em cũng không hiểu sao Tinh khóc dữ vậy,, có nói thế nào cũng không nín,,

-Nó khóc từ lúc nào???

-Ngay khi biết tụi em không có chết,,

-Haizz,, chắc tại nó tức em quá nên vậy á,, ngủ dậy sẽ hết thôi,,

Chuyển đến một nơi quen thuộc,,, bờ hồ,,, Lâm hẹn Thiên Vy ra đây,,, Vy có chút do dự,,, nhưng rồi Hoàng Phong đã bảo là cô nên đi,,, và Vy đã đến,,, khi nhìn thấy hình ảnh người con trai thân quen kia,,, lòng cô lại đau thắt,,, xa nhau hơn nửa năm,,, nhưng Vy không một ngày nào ngưng nghĩ về Lâm,,, những hồi ức đẹp,,, những ký ức kinh hoàng nó cứ chiếm lấy suy nghĩ của Thiên Vy mỗi khi cô ở một mình,,, Vy đặt tay lên ngực trái xoa xoa để có thể bước tiếp đến chỗ Lâm,,,

Lâm quay lại,,, thấy Vy tiến đến cậu không chờ được nữa,,, chạy đến ôm lấy Vy,,,

-Thiên Vy,,,

-Cậu bỏ tui ra đi,,,

Đôi tay Vy buông thõng,,, không phản kháng cũng không đáp lại Lâm,,, khẽ nói,,, Lâm thoáng buồn nhưng cũng buông Vy ra và lùi lại,,,

-Cậu hẹn tôi ra đây có chuyện gì???

-Chỉ là Lâm muốn gặp lại Vy,,, Thời gian qua,,, Lâm không ngưng dần vật hồi hận,,, ngày tháng sống thật khó khăn khi ôm trong mình đôi tay tội lỗi,,, và bóng hình Vy xa dần khi Lâm bỏ chạy,,, cùng với những hồi ức đẹp của chúng ta,,, Lâm sống đến bây giờ chỉ với niềm hy vọng được gặp lại Vy thôi,,,

-Cậu về lần này là để giết Anh hay là nạp mạng cho Anh giết???? cậu suýt giết chết Tiểu Tinh, giờ thì khiến anh tui đau khổ sống không bằng chết,,, Tinh không chết nhưng không nhận ra anh,,, nỗi khổ đó cậu sao bù đắp được mà dám về đây,,,

-Vy đang lo cho Lâm đúng không???

-Tui,,,

-Vy yên tâm,,, Thiên Anh đã tha thứ cho Lâm rồi,,, và Tiểu Tinh cũng đã nhớ lại tất cả,,, Thiên Anh sẽ không giết Lâm đâu,,,

-Tiểu Tinh nhớ lại rồi,,, tốt quá,,,

-Còn Vy,,, Vy có thể nào tha thứ cho Lâm không??? Cho Lâm thêm một cơ hội được chuộc lỗi với Vy nha,,,

42. Chương 42 : Kết Thúc

Tại quán ca-fee mà Nga và Phong vẫn thường hẹn gặp nhau,,, hai người đang vui cười trò chuyện,,,

-Nga nè,,, hôm qua có một con bé lớp 10 mắng tui là đẹp ảo đấy,,, tức không thể tả???

-Hử,,, đẹp ảo???

-Là đẹp bề ngoài mà bên trong thì lèo nhèo đủ thứ xấu xa,,, nhỏ nói vậy đó,,, [mặt Phong nhăn xị lại,,,]

-Hyhy,,, haha,,, sao nhỏ nói đúng vậy???

-Cậu còn nói vậy hả??? tui đang tức chết nè,,,

-Thôi,,, tức chi em nó còn nhỏ mà,,, mà nhỏ đẹp lắm không???

-Cũng không sắc xảo lắm,,, nhưng cũng dễ thương,,, chỉ tội quá hung dữ,,,

-Hè hè hề,,, không có chê người ta,,,

-Cậu bị gì vậy???? mà bỏ đi,,, anh bạn bóng rổ mà cậu để ý ấy,,, thế nào rồi???

-Thì cũng tạm ổn,,, tuần trước tui nói chuyện được với anh đó rồi,,, hình như anh ấy không ghét tui như mấy nhỏ khác,,, lúc trước thấy anh ấy lạnh băng trước mấy nhỏ làm tui sợ quá chừng,,,

-Vậy tốt quá rồi,,, không ghét dễ đến thích lắm á,,,

-Ừ,,,,, nói tui đi,,, oan gia cũng hay về chung một nhà lắm á,,,,,

Cả hai người nói chuyện vui vẻ,,, trước giờ vẫn vậy,,, thân nhau như anh em,,, tuy không học chung nữa,,, nhưng cứ hai ngày là sẽ hẹn ra kể chuyện phiếm nhau nghe,,, có lúc thì người tâm sự người an ủi,,, lúc lại kẻ làm trò người làm quân sư,,, có được tri kỷ như vậy thích thật nhỉ,,,

Trở về với biệt thự Song Thiên,,,,, sau khi thuốc ngủ đã hết tác dụng,,, giờ cũng đã hơn 11h khuya rồi,,,

-Á,,,,, Thiên Anh,,,,,

Giọng hét chứa đầy sự uất ức và tức giận,,, Thiên Anh ở phòng bên đương nhiên là chạy sang ngay,,,

-Chuyện gì vậy Tinh???

Anh lo lắng hỏi,,,,, chạy đến ngồi cạnh Tinh,,,

-Anh chết đi,,,,,

Đáp lại sự lo lắng là Tinh trùm chiếc chăn kín người Anh và đấm đá túi bụi,,, mãi đến lúc mệt lã mới bỏ ra,,, Thiên Anh thì rên rỉ nghe tội,,,

-Sao em đánh mạnh tay quá vậy???

-Muốn em đánh nữa ha gì mà còn ý kiến hả?? lót chặn cho anh là còn nghĩ tình lắm rồi,,,

-Chứ không phải không trùm anh lại thì đời nào đánh thẳng anh sao???

-Anh,,,,,

Tinh tức tối,,, định sẽ đánh tiếp,,, nhưng hai tay bị Thiên Anh giữ chặt,,, khi Tinh dần ngưng cự quậy,,, Thiên Anh kéo Tinh vào giữ lấy cô gọn trong “lòng bàn tay”,,, đặt lên môi cô một nụ hôn ngọt ngào,,, nụ hôn chất chứa nỗi nhớ biết bao ngày tháng qua,,, Tinh bất ngờ trước hành động của Thiên Anh,,, nghĩ rằng cậu sẽ cốc đầu hay là téch móng như lần trước,,, ngờ đâu phạt gì mà nhẹ nhà quá vậy,,, Tinh nhắm mắt và tận hưởng “sweet love”,,,,,

Hai năm sau,,,,,

-Anh à,,, cà vạt của em đây rồi,,, có thấy không???

-Anh vừa thấy để gần bó hoa cầm tay đấy mà,,, xem nó có bị lép dưới đấy không,,,

-À,,, có rồi,,, mà sao anh lại dùng kẹo làm hoa cầm tay nhỉ??? Anh thích ăn kẹo đến vậy à???

-Vì “sweet love”

Thiên Anh cầm lên chiếc đồng hồ đưa về phía Tinh,,, cười vui hạnh phúc,,,

Đây là buổi tiệc có một không hai trong và ngoài nước,,, Thiên Anh và Tiểu Tinh thì cười,,, Thiên Vy và Huỳnh Lâm đính hôn,,, và đương nhiên có đến hai cặp phụ dâu – rể,,, cặp vợ chồng Tinh Anh thì Hoàng Phong và cô bé hai năm trước ngõ ngách với cậu phụ trách,,,,, còn phụ dâu của Lâm đương nhiên sẽ là Huỳnh Nga,,, cô đi cùng với anh chàng bóng rổ cao to điểm trai,,, nhưng thân hình đó không cho phép cậu lộng lẫy trong buổi tiệc này,,,

Điều khác biệt ở đây là,,,,, nữ mặc veston nam thì sare đầm dạ vũ,,, với toàn bộ nhân vật có mặt tại buổi tiệc này,,,

-Quao,,,,, Thiên Anh xinh gái quá nhỉ,,,

Ông Thiên đến bên xoa vai Anh cười tươi,,, mặc dù ông đang diện trên người một bộ comple nữ sang trọng,,, nhưng chả hợp với ông,,, tướng người to khỏe,,, thay chân thì vạm vỡ,,, nhìn rất lạ mắt,,,

-Ba cũng rất là quý phái đấy ạ,,,,,

Thiên Anh không hề tức giận hay chau mày,,, chỉ cười và trả lại ba một câu làm mọi cười cuối mặt cười khúc khích,,,,,

“kinh nghiệm làm con gái”

43. Chương Ngoại Truyện 1:

Người phụ nữ cao sang và quý phái,, mỗi năm chỉ vài lần về nước ở cùng với gia đình,, nhưng có một vấn đề hơi bí “không nhỏ” là bà Thiên ngay thời còn trẻ đã luôn tranh chấp với bà Lâm Thư,, không thù hằn gì lớn lao, chỉ là quan điểm không hợp, nói chuyện không quá 3 câu đã cãi nhau,, Tiểu Tinh thì giống y như mẹ cô,, thành ra nói chuyện với mẹ chồng dù có cố cách mấy Tinh vẫn không làm bà Thiên vừa ý,, mặc dù tất cả thành viên trong nhà đều gỡ rối cho hai người nhưng không thể,,,, rồi cũng chỉ biết an ủi Tinh,,

Và dạo gần đây bà Thiên lại có ý muốn làm mai cho Thiên Anh một cô nhân viên thân cận của bà,, những cuộc họp riêng chỉ ba người, nhiều lúc lại chỉ có cô bé đó với Thiên Anh,, phản ứng của Thiên Anh thì cũng không quá căng thẳng,, vì cô bé rất hiền và dễ thương,, không hề có ý muốn tiếp cận Anh,, trong lúc làm việc dù riêng hay chung với bà Thiên thì cũng chỉ là công việc,,

Hôm nay, công ty Thiên Anh có tổ chức một buổi tiệc rượu nhân dịp 50 năm thành lập công ty và 1 năm ngày cưới của cậu chủ tịch trẻ kế nhiệm,,, Tiểu Tinh được chị mình trang điểm cho thật quý phái và quyến rũ,, đi canh Thiên Anh,, thật là một cặp hoàn hảo,,

Đang đứng canh Anh cùng chào hỏi khách hàng và đối tác, bà Thiên lại gọi Tinh,,

-Tinh Tinh,, đi với mẹ chút,,

-Dạ,,, có việc gì vậy mẹ,,,

-Đi chào hỏi mấy quý bà cùng với mẹ,, người ta cứ khoe khoan con dâu nghe mà tức dễ sợ,, [bà Thiên cũng còn trẻ con phếch,,..]

-Nhưng mà con chỉ ở nhà phụ giúp vài chuyện với Thiên Anh,, con cũng không có gì để mẹ,,,,,,,,,,,, [Tiểu Tinh bí xi đầy vẻ lo lắng,,]

-O,, con cũng biết đấy à? Nhưng mà con đừng mất tự tin vậy chứ,, đẹp và sang thì cũng cho mẹ nở mặt rồi,, đi đi,,

Bà Thiên rõ là đang đánh đòn tâm lý với Tinh đây mà,,, Tinh chỉ biết đi cùng và cố cười tươi trước những câu chuyện của các quý bà,,, thật khổ sở,,, được một lúc lâu Tinh xin phép vào nhà vệ sinh,,, đi ra lại thấy Thiên Anh đang trò chuyện với cô thư ký xinh đẹp của bà Thiên,,, thái độ thư thái với các cô gái của Thiên Anh thì hầu như là không có,,, giờ thì Anh đang nói chuyện rất thoải mái,,, có đôi lúc mỉm cười cùng cô gái ấy,,,,, một sự khó chịu không nhẹ dâng lên trong lòng,,, nhưng Tinh ý thức được đây là nơi không được thể hiện sự tức giận hay các hành động nông nổi,,, cô kiềm chế và trở lại chỗ bà Thiên và tiếp tục công việc cười xâ giao,,,

Tan tiệc và trở về nhà,, hay nói đúng hơn là phạm vi hẹp đó là phòng của Tinh và Anh,, Tinh đang ngồi nghịch điện thoại của Anh,, tin nhắn đến,, Anh thì đang trong phòng tắm,, Tinh không quá đáng đến mức mở ra xem nhưng dòng tin hiển thị trên màn hình là “chiều mai anh có thể ở lại,,” tên người gửi là Tâm Tâm

Tức giận ném điện thoại Anh sang góc giường Tình nằm phịch xuống trùm kín chăn lại,, “Tâm Tâm,,” có cần lưu tên như vậy không,, thân thiết đến mức lưu tên như vậy luôn á,, mà “ở lại” là ở đâu ta? Chiều mai nữa,, đó có phải cô gái nói chuyện với anh không? Hukkkkk tức không thể chịu được mà,,,” tung chăn và bật dậy,,,, không đợi được Anh bước ra khỏi phòng tắm,, Tình lại gõ cửa,,

-Anh,, cô gái lúc chiều đứng nói chuyện với anh tên gì vậy? [Tinh vờ như một câu hỏi tò mò bình thường,, không có chút “chua chất” nào làm Thiên Anh vô tư trả lời,,]

-À,, tên Tâm

Núi lửa đã sắp phun trào rồi,, nhưng Tiểu Tinh vẫn cố gắng kiềm chế,, đi lại giường cố cắn răng nằm xuống ngủ,, vì cô biết,, giờ mà mở miệng thêm tiếng nào nữa thì nhất định cô không thể ngăn mình lại được,, vì trước giờ cuộc sống vợ chồng chưa bao giờ có chuyện ghen tuông hay lục đục,, một năm qua mọi thứ đều rất ổn và cuộc sống thì vui vẻ và hạnh phúc,, Tinh không muốn vì một vài nghi ngờ cá nhân mà phá hoại đi chúng,, “có lẽ đây chỉ là trùng hợp,,”

Thiên Anh bước ra thì thấy Tinh đã trùm chăn nên lại gần hỏi,,

-Sao nay em ngủ sớm vậy? đi tiệc về không khoẻ sao?

Nhưng Anh không nhận được câu trả lời,, cứ nghĩ vợ đã ngủ nên Anh cũng thôi,, xem điện thoại rồi cũng lên giường ôm lấy vợ yêu,, Tinh thì cứ quay lưng,, nhưng Anh không nhận thấy được sự giận dữ đó,, nên ngủ ngon lành,,

44. Chương Ngoại Truyện 2:

Tại phòng sách,,

-Anh nè,, anh có thấy con bé Tâm Tâm thư ký của em dễ thương không? [bà Thiên đang trò chuyện với chồng]

-Em muốn anh thấy vậy sao? [ông nheo mắt hỏi lại,,]

-Còn lâu,, em hỏi giúp cho thằng Anh nhà mình thôi,,

-Em có đang bình thường không vậy,, Thiên Anh nó có vợ rồi mà,, Tiểu Tinh thì quá tốt,, em tính chuyện vợ vẫn gì ấy?

-Xí,, so với Tâm Tâm thì Tiểu Tinh chỉ có cái phá giỏi hơn thôi,, con người ta đẹp người lại đẹp nết,, công việc làm ăn tài ba, nội trợ thì giỏi gian,, và đặc biệt Thiên Anh không có xa lánh con bé,, em thấy chúng rất hợp,, hyhy,,

-Em thôi đi,, không phải chuyện gì cũng đùa được đâu,, [ông Thiên đã cau mày bỏ đi]

Bà Thiên mặt kệ thái độ của chồng mình,, cười thích thú với những suy nghĩ riêng,,

Giờ đã là 8h tối,, tại công ty,, mọi người đã ra về,, cậu chủ tịch trẻ vẫn cặm cụi với đồng tài liệu cao chất núi,, Thiên Anh mệt mỏi ngã ra ghế,, tay xoa lấy thái dương,, và lúc đó,, một tách café được đặt trước mặt cậu,,

-Tâm Tâm,,

-Anh có vẻ mệt dữ à nha,, [Tâm nhìn Anh cười tươi,,]

-Ừ,, sắp kết toán cuối năm nên hơi bị bận,,

Thiên Anh cầm lấy ly café tiến đến sa-lon xem tài liệu mà Tâm Tâm mang đến,, bóng đèn công ty vụt tắt,,

-Á,, em sợ tối lắm,, anh đâu rồi,, cứu với,, [Tâm nghiêng ngã loay hoay tìm Thiên Anh trong hoảng sợ,,]

-Anh đây này,, đừng sợ,,

Thiên Anh đặt tay lên vai Tâm trấn an,, Nào có ngờ đâu Tâm ôm chặt lấy Anh,, người cô run lên vì sợ hãi,, Thiên Anh hơi bất ngờ nhưng cũng thông cảm và vỗ vỗ lưng Tâm cho cô đỡ sợ,, một lúc sau đèn

được bật sáng,,, ngưng ngừng khi nhận ra mình đang trong lòng Thiên Anh,,, Tâm vội ngồi dậy,,, và mắt đối mắt với Thiên Anh,,, khiến bao nhiêu cảm xúc kiềm nén bao lâu vỡ tan,,,

-Em thích anh,,,

Cùng với một hành động mà cả chính cô cũng bất ngờ,,, cô hôn lên môi anh,,, do bất ngờ,,, Thiên Anh không có phản ứng gì,,,

“choang” một tiếng động chói tai khiến Thiên Anh sực tỉnh, đẩy vội Tâm Tâm ra và hướng về nơi phát ra tiếng động,,,

Một hình bóng Anh đã khắc sâu vào tim đang đứng lặng trong bóng tối,,, ánh trăng soi vào cửa làm thân người đó được chiếu sáng,,, đôi vai Tinh Tinh run lên hai tay đã che kín miệng để không hét lên trong tuyệt vọng,,, những dòng nước nóng ran đang thi nhau tuôn ra từ đôi mắt trũng lên không chớp lấy một lần,,, nỗi đau quá lớn khiến Tinh không còn điều khiển được mình,,, cô không biết nên làm gì lúc này,,, không khí yên lặng mà Anh hướng mắt nhìn cô chỉ diễn ra trong vài giây nhưng sao đối với cô nó lại dài đến vậy??? người mà cô đặt trọn lòng tin và cả cuộc đời cô,,, nhưng hiện giờ,,, người đàn ông đó đang ôm và hôn một người khác,,, cảm giác đau buốt lang toả từ tim và đến từng tế bào cơ thể,,, Tiểu Tinh khó khăn nhích lấy đôi chân không còn chút sức lực lui về sau,,, giọng cô đã nghẹn đi,,, không thể nào nói bất cứ gì,,, dù là gọi tên Anh lúc này cô cũng không thể,,,

Tinh Tinh đã nghe thấy cuộc trò chuyện của ba mẹ trong phòng sách,,, nghĩ đến tin nhắn “chiều này....” Nên Tinh đã mang cơm hộp mình tự làm đến cho Anh,,, vì biết Anh sẽ tan trễ và phần nào muốn làm rõ những nghi ngại trong tâm trí,,, cô không muốn mình nghĩ sai về Thiên Anh dù chỉ một chút ít,,, nhưng đối lại,,,

Thiên Anh thì hốt hoảng,,, chạy đến mong Tinh sẽ nghe mình giải thích,,, và có thể tha thứ cho một vài giây không thể tự chủ của mình,,,

-Dừng lại,,,

Tinh bỗng hét to khi Thiên Anh vừa bước đến gần,,, làm Anh giật thót mình đứng lại trước Tinh chỉ một bước chân,,,

-Tinh à,, nghe anh nói đã,,, không,,, , chuyện không phải như vậy,,, ,

-[Tinh lắc đầu trong tuyệt vọng,,,] những gì em biết và trông thấy đã đủ để chứng minh,,, , anh không cần giải thích gì nữa đâu,,, ,

-Em à,,, không,,, không,,, , đâu em,,, , [Thiên Anh cũng đã rơi nước mắt,,, , lời nói cũng nghẹn ngào]

-Anh thử nghĩ lại xem? Có phải chỉ cô Tâm đây là người anh nói chuyện tự nhiên và vui vẻ ngoài gia đình, có phải trong điện thoại cũng chỉ mình cô ta mới được lưu là “Tâm Tâm” trong khi cô ta tên Tâm mà,,, , và có phải chỉ cô ta mới được anh che chở như vừa rồi,,, , chuyện quan trọng nhất là,,, , là,,, , anh không từ chối nụ hôn đó,,, , sao vậy anh??? Sao lại có sự ưu đãi khác hẳn như vậy? cô ta đặc biệt vậy sao? có phải một lúc nào đó,,, , cô ta có đủ sự đặc biệt thì cũng là lúc cô ta thế chỗ em không??

Nói xong Tinh quay đầu, dùng tay xiết lấy phần áo nơi ngực trái,,, cô đau lắm, và dường như tim cô đập ngày một yếu đi. Và Tinh đã ngất đi ngay sau đó,,, , cú sốc quá lớn đối với cô từ trước giờ,,, , nó lớn hơn cả khi cô tưởng rằng Anh đã chết trước mặt cô trước đây,,, ,

45. Chương Ngoại Truyện 3:

Vội đưa Tiểu Tinh vào bệnh viện,,, , cô đã ngủ một ngày một đêm rồi,,, , Thiên Anh dù được bác sĩ báo là Tinh chỉ ngủ cho lại sức nhưng cậu không ngừng đi qua đi lại trước giường bệnh của Tinh,,, , và rồi Tinh cũng đã mở mắt ra,,, ,

-Tinh à,, em đã tỉnh rồi,, em thấy trong người thế nào? Có thấy đau đầu hay chóng mặt gì không em??? Nói cho anh nghe đi,, sao em,, em cứ yên lặng vậy,, nhìn anh đi Tinh à,, xin em nghe anh giải thích,, xin em,,

Mặc dù Thiên Anh đang hấp tấp nói trong lo lắng,, mắt Tiểu Tinh vẫn hướng về một nơi xa xăm,, tận trong mắt cô,, không nhìn ra bất cứ cảm xúc nào,, khiến Anh càng lo lắng,,

-Bác sĩ,, ,, ,, ,, ,, ,,

Cậu hét lên trong hoảng loạn và sợ hãi,, dùng lực bấm bể nút tính hiệu ngay đầu giường Tinh,, ông bác sĩ và một nhóm y tá lo lắng hấp tấp chạy vào,,

-Xin chủ tịch dời bước ra ngoài để chúng tôi thực hiện các kiểm tra,,

Ông rất lo sợ khi nói ra câu này,, cứ sợ Thiên Anh sẽ bóp chết mình như đã làm với cái nút bấm vậy,, nhưng Anh đã cố bình tĩnh và quay bước ra ngoài,, cùng lúc mọi người đến xem tình hình Tinh thế nào,, nghe cậu kể,, sự lo lắng được truyền sang cho tất cả mọi người,, khoảng nửa tiếng,, bác sĩ bước ra và ngay lập tức bị bao vây,,

-Vợ tôi bị làm sao vậy?

-Con bé thế nào rồi,,

-Tình hình bây giờ ra sao,,

Mọi người thi nhau hỏi thăm làm ông bác sĩ đỏ mặt vì không dám ngắt lời,, nhưng cũng không thể trả lời trong tình hình này,,

-Thôi mọi người bình tĩnh để nghe bác sĩ nói đi,, [bà Thiên thấy được sự khó xử của bác sĩ nên ngưng hỏi mà lên tiếng can ngăn,, bà cũng rất lo cho Tinh Tinh,,]

-Dạ vâng,, cô Tiểu Tinh là do chịu cú sốc quá lớn nên giờ thần kinh không được ổn định,, có thể nói là cô ấy đang rơi vào tình trạng trầm cảm dạng nặng,, chúng tôi sẽ cố gắng điều trị,, nhưng cũng rất cần sự giúp đỡ của gia đình,, giúp cô ấy vượt qua,,

Ông bác sĩ có chút đắn đo,, và lo lắng nhưng lại thôi,, vì lương tâm nghề nghiệp nên ông đã kiềm chế cảm xúc đó lại, cuối chào mọi người và bước đi,, khi khuất xa họ thì ông trút một hơi thở dài trăm trở,,

Và khi bác sĩ quay đi,, mọi người hấp tấp chạy vào,, Tiểu Tinh đã ngồi dậy và ôm gối,, đôi mắt cô vẫn như vậy,, dù cho mọi người có lo lắng và thăm hỏi thế nào cũng vô dụng,,

Một tuần trôi qua,, Tiểu Tinh được xuất viện về nhà,, nhưng cô không chịu vào biệt thự Song Thiên,, cô ghi ra một mảnh giấy,, “nhà Huỳnh Nga” và dù có không muốn và có cố sức thuyết phục nhưng cũng vô ích,, thế là Tinh chuyển đến nhà Huỳnh Nga,, và Tinh không tiếp đón bất cứ ai đến với mục đích giải thích giúp Thiên Anh,, ngày ngày Tinh chỉ biết ngồi trong phòng,, và,, ,, ,, ,, ,, ,, cô ăn cho qua đi thời gian,,

Hôm nay là thứ bảy,, Nga chỉ học 1 buổi và không có làm thêm nên về sớm,, và mua rất nhiều snack và các loại bánh ngọt khác,, và điều đặc biệt Tinh không ăn kẹo nữa,, một viên cũng không chạm vào,,

-Tinh xuống đây ăn bánh nè,,

Nga vào nhà và gọi to,, Tinh nghe bánh thì có chút động lực lê thân xuống,, ngồi vào ghế,, Tinh mở ngay bịch khoai tây chiên và cho vào miệng nhai như một cỗ máy,, vô hồn,,

-Nay Nga có chuyện này vui lắm kể cho Tinh nghe nè,, [Tinh nhìn Nga rồi gật đầu] hồi trưa á,, có một nhóm sinh viên năm tư lại tìm Nga,, tụi nó đến để “quán ghen” Nga đấy,, [Tinh tròn mắt nghe tiếp] từ hồi mà anh Khánh đoạt giải nhất bóng rổ cấp thành phố,, lượng fan của anh ngày càng nhiều vậy là Nga phải mệt mỏi,,

————— kể lại —————

-Chào em,, em có phải Huỳnh Nga sinh viên năm ba ngành sinh vật học,,

Một nhóm tầm khoảng 5 đứa con gái,, một nhỏ đẹp nhất bọn mở lời hỏi Nga,,

-Dạ phải,,, có gì không ạ,,,

-À,,, bọn chị có cái này cần em giúp chút,,, có liên quan đến kiến thức chuyên môn của em đấy,,, giúp tụi chị nha,,,

-Dạ,,, đương nhiên rồi,,,

Vui vẻ đi cùng nhóm đàn chị đang cần đến mình,,, Nga hãnh diện và vui sướng,,, đến phòng tập thể dục nhưng hiện giờ không có người học,,, tưởng rằng sẽ hợp nhóm ở đây nên Nga hí hửng đi vào,,, nhưng ngay khi cửa được đóng lại thì mọi chuyện đã khác,,, những gương mặt tươi tắn đã biến mất,,, thay bằng những cặp mắt đờ đàng sát khí,,,

-Mấy chị sao vậy? [Nga đương nhiên khó hiểu trước thái độ đó,,]

-Cưng chưa nhận ra à,,, để chị nói cho cưng nghe nha,,, tụi chị dẫn em đến đây là để thương lượng với em chuyện của anh Khánh,,,

-À,,, khỏi phải nói,,, tui biết tổng cả rồi,,, sẽ không có bất cứ thỏa thuận nào hết,,, rõ chưa?

Nga cũng thay đổi thái độ,,, sự nguy hiểm đã toát lên từ cử chỉ và lời nói của cô,,

-Mày cũng được phếch đấy,,, tụi tao trước khi xử lý mày thì có vài thắc mắc muốn hỏi???

-Xử tui? Hơ,,, cứ tự nhiên hỏi đi,,, [nụ cười nửa miệng đầy khinh bỉ]

-Mày có gì tốt hay sài chiêu trò gì mà quyến rũ được anh Khánh? Hay là mày dùng thân để đổi,,, hahaha,,,

-[Nga giơ một ngón tay,,, và vẫn cùng với nụ cười đó,,] ghi nhận,,,

-Mày nói cái quái gì vậy?

-Ờ,,, thì tại tui đẹp,,, tui không có hám trai quá đáng như mấy người, điềm đằm và từ từ bước vào tim anh ấy,,, rất dễ dàng,,, không như ai kia ào ạt dùng đủ mọi cách mà vẫn bị đá ra,,, hứ,,,

-mày,,,

Một bàn tay đang xong tới má Nga với lực đánh không nhẹ chút nào,,, nhưng nếu bị đánh trúng dễ dàng như vậy thì đâu còn là Huỳnh Nga,,, cô đã chạy xa ra chỗ bọn chúng và lấy trong cặp ra năm miếng dán và ném cặp ra một góc rồi lao tới với tốc độ như vừa nãy,,,

-Tóc,,, mũi,,, miệng,,, tai này,,, còn nhỏ này,,, lúc nãy ghi nhận một sẹo giờ sẽ là ngực vậy,,,

Vừa ra tay Nga vừa lăm bằm,,, và chạy vụt đến hướng cửa,,, không quên giật lấy cái cặp thân mến của mình cùng đi,,, bỏ lại một đám khó hiểu,,, nhưng chỉ vài giây sau đó,,, bọn chúng cảm thấy có rất nhiều con vật bò quanh nơi mà Nga tấn công,,, chúng vừa bò vừa cắn,,, làm ngứa và đau đớn đến lẫn ra, tội nhất là nhỏ bị “ghi nhận” vòng một cứ như muốn tách ra khỏi người vì những phát xiết chặt và gãi,,, haizzzz,,, động sai người rồi,,,

————quay trở về————

“ghê thật,,, mà đó là gì vậy?” Tinh ghi ra quyển sổ tay luôn mang theo bên mình

-Một loại ấu trùng chưa có tên vì Nga mới cho lai chúng mà,,, hyhy,,, mỗi miếng dán chỉ bằng đầu ngón tay nhưng có tận trăm con,,, khi tiếp xúc với da thì chúng sẽ được giải thoát và tung hoành,,, nếu thích chúng sẽ sinh sản ngay cũng chừng,,,

Tinh gật đầu thán phục,,, nhưng vẫn không cười hay mở miệng nói lời nào,,,

-Tinh nè,,, Tinh định,,,,,,

Chỉ mới như vậy cùng với thái độ nghiêm túc lại của Nga, Tinh đã quay lưng trở về phòng,,, hơn nữa tháng nay đều là như vậy,,,

46. Chương Ngoại Truyện 4:

Biệt thự Song Thiên, tại phòng nghỉ của ông Thiên,, đang có một sự tranh chấp nhẹ,, thời gian gần đây,, bà Thiên cứ bị chồng mình cầu nhàu việc của Tâm Tâm và con dâu,, bà cũng chỉ cuối đầu hối lỗi,,

-Thiên Anh nó lại uống say nữa đấy à? [ông Thiên nghiêm mặt hỏi]

-Vâng,, một tuần nay nó đều như vậy,, tan làm đúng giờ và đi đến khuya thì trở lại đưa vào tận nhà,,

-Chuyện tốt em gây ra đó,, giờ con dâu thì bệnh nặng nhưng nhất quyết không về nhà,, con trai thì suốt ngày rượu với bia,,

-Em biết lỗi rồi mà,, thời gian này em cũng lo cho Tiểu Tinh vậy,, bao nhiêu lần đến tìm con bé nhưng nó có chịu mở miệng nói câu nào đâu,,

-Đâu phải chỉ mình em,, Huỳnh Nga có báo là dù có kể chuyện phím cho Tinh Tinh nghe nó cũng chẳng có phản ứng gì,, chỉ ngồi yên nghe và đôi lần viết ra giấy vài câu ngắn,, À,, còn cô thư ký của em thế nào? Nó có phản ứng gì vì chuyện mình gây ra?

-Tâm Tâm nó xin chuyển qua chi nhánh bên Nhật làm luôn rồi,,

-Thái độ của Thiên Anh với cô gái đó thế nào?

-Nó chẳng nhìn lấy mặt và hủy hết tất cả các hợp đồng mà Tâm phụ trách,, bất kỳ nhỏ hay lớn và cho dù đó có là công ty của mẹ nó,, xx đợt này công ty em như bị khủng bố vậy,, trên dưới mười cái chứ chẳng ít,, trong đó có tới hai cái hợp đồng mang tính quốc tế,, giải quyết chúng em cũng muốn điên luôn này,,

Bà Thiên nghĩ bụng sẽ được chồng thông cảm và an ủi,, bà cố không nhéo tỏ ra vô cùng đáng thương,,

-Đáng đời em,, cho chừa,,

Khác hẳn với sự hy vọng của bà,, ông Thiên nói một câu hờ hững rồi bỏ đi sang phòng Thiên Anh,, bỏ mặt người vợ đang tức tối dậm mạnh chân lên sàn nhà,,

Sang phòng ông thấy Thiên Anh đang vui mình trong chăn,, đến gần con hơn,, ông khẽ kéo tấm chăn đang trùm kín mặt Anh,, Anh đang khóc,, khóc ngay khi đang chìm trong cơn say ngủ,, ông Thiên lau đi những giọt nước mắt làm ướt nhoe mặt Thiên Anh,, ông thấy xót thương vô cùng,, nhưng biết làm sao? Thiên Anh tuy không phải kẻ phản bội,, nhưng cũng không phải hoàn toàn vô tội trong chuyện này,, ông cũng đã thử nhiều cách để giúp Anh thuyết phục Tinh,, nhưng vẫn vô ích,, giờ ông chỉ có thể giúp cậu lau nước mắt,,

-Tiểu Tinh,, anh,, xin lỗi,, xin,, lỗi em,,

Thiên Anh khó khăn nói trong khi mắt vẫn nhắm ghì,, bia rượu giờ đã vô tác dụng với cậu,, nó không làm Anh được ngủ say,, sự ân hận,, đau khổ đã vô hiệu hóa chất men của rượu,, tim vẫn đau,, đầu óc luôn hiện lên hình ảnh Tinh đứng lặng trong sự đốn đau đến tột cùng,, chính Anh cũng không tha thứ cho mình,,

Đã một tháng trôi qua,, tình trạng của Tiểu Tinh không hề có tiến triển,, nhưng cô đã chịu bước ra khỏi nhà,, đi mua vài đồ dùng cần thiết và bánh ngọt,,

Đang trên đường đi,, Tinh gặp NaMi,, {cô bạn gái của Hoàng Phong} đang bị chặn lại bởi hai tên con trai,, nhìn tướng tá bụi đời và rất hách dịch,, NaMi đang rất sợ hãi,, mắt cô bé đã đỏ lên vì hoảng,,

-“Pup” Ái,, mẹ kiếp,,

Một tên ôm lấy đầu và hét lên,, và một dòng máu tươi tươm ra, ngày càng nhiều,, Tinh đã ném một cục đá to bằng bàn tay vào đầu tên đó,, hấn choáng váng ngã xuống,, tên kia lại đỡ lấy thẳng bạn,, nhìn về phía Tinh với đôi mắt giận dữ,,

-Mày là đứa nào mà láo vậy?

-,, [Tinh yên lặng]

-Chị Tinh Tinh,,,,

NaMi chạy đến đứng phía sau Tinh vì vẫn còn sợ,, , thấy tên kia đầu cứ tưng tưng máu cô càng sợ hãi,, , Tinh cầm lấy bàn tay đang xiết lấy vai mình trấn an,, , nhìn về tên đó,, , hấn đã rời chỗ thằng bạn mà tiến đến,, , Tinh cẩn thận lùi từng bước một,, , “chát” tên đó giáng cho Tinh một bạt tay thật mạnh,, , làm Tinh ngã chúi xuống mặt đường,, , NaMi khóc nức lên,, , định đỡ Tinh dậy nhưng bị tên đó giật mạnh ra khỏi đó,, , hấn nắm thóp áo Tinh kéo cô đứng dậy,, , NaMi với lấy một cái chai sành gần đó và tiến đến đập “Bốp” vào đầu tên biến thái hung bạo kia,, , hấn nhả nhó buông Tinh ra,, , NaMi chạy đến đỡ Tinh bỏ chạy,, ,

Hai tên đó đầu dễ dàng tha cho hai người,, , đang cố chạy Tinh Tinh nhận thấy phía trước là chi nhánh công ty Thiên Anh nên kéo NaMi vào đó,, ,

-Chủ tịch phu nhân,, , [các tiếp tân cuối đầu chào Tinh,, ,]

Thiên Anh trùng hợp đang thị sát tại đây,, , đang định bước vào thang máy,, , nghe thấy vậy vội chạy ra ngay,, , Tiểu Tinh sắc mặt xanh xao,, , mồ hôi rơi lã chã,, , mắt cô mờ dần,, , thấy được Anh đang chạy đến,, , Tinh muốn quay đầu bỏ đi nhưng chân cô đã không còn sức,, , và Tinh ngất lịm đi trong vòng tay kịp thời của Thiên Anh,, ,

-Chuẩn bị xe ngay,, ,,, ,,, ,

Anh hét lớn và bế lấy vợ chạy ra hướng cửa,, , xe đã đỗ ngay cửa chính công ty,, , xe chạy như bay đến bệnh viện vì lời thúc giục của Thiên Anh,, , cậu không thể nào bình tĩnh khi Tiểu Tinh như thế này,, , lo lắng, xót thương, đau đớn,, , là những gì Thiên Anh cảm nhận được lúc này,, , khi Tinh đang nằm yên trong vòng tay cậu với gương mặt tái nhợt,, ,

47. Chương Ngoại Truyện 5:

Ngay khi xe đạp thắng,, , Anh đã bế Tinh chạy vào viện,, , các cô y tá đã chạy đến giúp cậu,, , và chuyển Tiểu Tinh vào phòng cấp cứu,, , hơn nửa tiếng sau,, , bác sĩ bước ra,, , Thiên Anh lao tới,, ,

-Vợ tôi bị sao vậy? tình trạng hiện giờ đã ổn chưa?,, ,

-Vợ cậu ngất là do bị kiệt sức,, , và cô ấy đã mang thai được 10 tuần rồi,, , cậu nên cẩn thận trong việc chăm sóc vợ mình,, , đừng để cô ấy bị tình trạng tương tự,, , không tốt một chút nào cho cả mẹ và thai nhi,, ,

-Vợ tôi,, , có thai sao?

Sự vui mừng dâng tràn trong lòng Anh,, , cậu sắp được làm ba,, , cậu xiết lấy tay bác sĩ hỏi lại lần nữa,, , đôi mắt run lên vì hạnh phúc,, ,

-Vâng,, , nhưng hình như vợ cậu đang bị trầm cảm mức độ nặng,, , điều đó rất nguy hiểm,, , tình trạng xấu nhất sẽ dẫn đến xảy thai hoặc sinh non,, , thể chất của vợ cậu rất yếu,, , nếu trong vòng 2 tuần,, , cậu không thể cải thiện được tình trạng bệnh của vợ cậu,, , tôi e rằng phải phá bỏ thai nhi để cứu lấy thai phụ,, ,

-Hai tuần sao???

Mọi sự hạnh phúc vụt tan biến,, , sẽ phải mất đi đứa con đầu tiên của cậu sao??? giọng cậu run,, , tay đã buông thõng,, ,

-Vâng,, , vì nếu thai nhi lớn hơn 3 tháng,, , phá bỏ sẽ có nhiều hệ lụy về sau,, ,

-Được rồi,, , tôi biết rồi,, , cảm ơn bác sĩ,, , tôi có thể vào cùng vợ tôi không?

-Được,, , cậu vào đi,, , cố gấn lên nha,, ,

Bác sĩ đặt tay lên vai Anh rồi đi khỏi,, ,

{sự trần trối của vị bác sĩ chuẩn trị cho Tinh vào vài tháng trước là do ông đã phát hiện một phôi thai chỉ mới vài ngày tuổi, tình hình Tiểu Tinh thì rất tệ, nên ông đắn đo mãi và quyết định không nói ra,, khả năng phôi thai có thể sống sót là rất thấp,, nên thà là đừng hy vọng.}

Thiên Anh bước vào,, thì thấy Tinh đã tỉnh và ngồi nhìn ra cửa sổ,,

-Em tỉnh rồi à,,

-Ừ,,

Từ ngày hôm ấy, đây là tiếng nói đầu tiên Tinh mở lời,, nhưng chỉ là chữ “ừ” lạnh nhạt,,

-Hỳ,, cuối cùng em cũng chịu nói chuyện,, [Thiên Anh cười trong chua xót,,]

-Em đã nghe bác sĩ nói cả rồi,, vì con em sẽ cố vượt qua,,

-Nói,, nói vậy là,, [niềm hy vọng nhỏ nhoi hình thành trong Anh,, cậu rất mong nghe câu,, “em sẽ tha thứ cho anh lần này,,”]

-Là em sẽ dần trở lại cuộc sống bình thường,, nhưng còn anh,, em không có cách khiến mình quên đi những hình ảnh đó,,

-Em sẽ mãi không tha thứ cho anh sao?

-Không hẳn,, nhưng sẽ không phải lúc này,, giờ em muốn tập trung cứu lấy con,,

Mọi người khi đã biết chuyện,, đặc biệt là bà Thiên,, cưng chiều mà thương yêu Tiểu Tinh hơn cả mọi người trong nhà,, và cương quyết đón cô về nhà để mà chăm sóc,, những chuyến đi,, những công việc bà đều gạt bỏ,, giờ bà chỉ ở nhà cùng với Tinh như hình với bóng,, Tinh cũng vui khi được mẹ chồng thương yêu,, tình trạng cũng rất tốt,, hai tuần trôi qua,, sau khi kiểm tra lại thì kết quả rất tốt,, thai nhi rất khỏe và đó là một bé trai,, và hiện tại,, công việc của Tinh chỉ là ăn ngủ và thư giãn giải trí,,

Chỉ tội là Thiên Anh vẫn bị xa lánh và bơ đi,, tuy vẫn cùng một phòng,, đêm ngủ cùng một giường vì lý do phải có người bên cạnh cô 24/24 để đảm bảo cô an toàn,, ngay cả khi ngủ,, Anh ngày ngày buồn rầu lo lắng,, tuy vợ vẫn cho áp tai vào bụng trò chuyện cùng con,, nhưng lại quy định,, những lúc đó,, Anh không được ôm lấy cô,, chỉ đơn thuần là trò chuyện cùng con thôi,,thật là khổ cho Thiên Anh mà,, nhưng gần đây cậu đã có kế hoạch lấy lại lòng vợ,, nên cũng có chút động lực sống,,

Thêm 1 tháng nữa trôi qua,, Bụng Tiểu Tinh đã to ra trong thấy,, vì cô được bà Thiên vỗ béo hàng ngày mà ^^,,

48. Chương Ngoại Truyện 6:

Hôm nay là khánh thành dự án trung tâm giải trí “A&T sweet love” đã bị đình chỉ vì sự cố ba năm trước,, Tiểu Tinh cũng vui vẻ đến dự và luôn đi cùng với bà Thiên,, vẫn không để mắt đến chồng mình có ra sao, làm gì,,

Khi Tinh Tinh dần dần tiến đến gần sân khấu,, nơi đang diễn ra các màn trình diễn vô cùng đẹp mắt. Đang trong sự chăm chú đón xem của tất cả, mọi âm thanh ánh sáng đều vụt tắt,,

“cách” hai ánh đèn được bật lên, một hướng về sân khấu và một còn lại đang chiếu sáng nơi Tiểu Tinh đang đứng,, và tất nhiên người xuất hiện trên sân khấu chính là Thiên Anh,, Tiểu Tinh đang định quay đi ra khỏi vùng chiếu sáng

-Xin em,, Xin em hãy hướng mắt về anh,, xin em dành cho anh chút thời gian,, Anh biết anh có tội nhưng em không định bắt anh chịu phạt sao?

-Phạt như thế chưa đủ sao? [Tinh đang ám chỉ hình phạt bỏ mặt của cô dành cho anh]

-Đương nhiên là chưa? Hôm nay anh sẽ giúp em trúc giân,,

-Ừ,, để xem,,

-Ở đây anh có 3 hình phạt,, được đặt ngẫu nhiên trong ba hộp mà sau đây em sẽ nhận được,, [một cô nữ nhân viên trong trung tâm mang đến trước mặt Tinh ba chiếc hộp đỏ - vàng - xanh] em hãy chọn một hộp bất kỳ đi

-Chỉ chọn 1 thôi sao? [Tinh nheo mắt tỏ ra tiếc nuối]

-Chỉ một thôi anh đã không chắc có được toàn thây không,, em mà chọn nhiều hơn nữa chắc anh đi mãi không về luôn quá,,

-Vậy sao? vậy hộp này [Tinh cầm lên chiếc hộp màu xanh]

-Giờ thì em hãy đặt hộp đấy ra phía trước và mở hai hộp còn lại ra đi

-Kỳ cục vậy?

-Em nghe lời xú đi mà,,,

Tiểu Tinh mở chiếc hộp màu đỏ trước, cầm lấy mảnh giấy lên và đọc nó:

-“Anh sẽ phải ném mùi lợi hại của 4 loại đạn bất hữu được bắn từ chính em”,, sao mình lại không chọn màu này,,,, tức thật

Và trong đó có tổng cộng là 50 viên, cái loại mà lần đầu tiên cả nhóm hành động cùng nhau đã sử dụng, nó quả thật rất kinh khủng, nhưng con may mắn là Tinh đã bỏ qua hộp này.

-Còn hộp vàng là “Anh phải thực hiện tất cả các điều khoản trong hợp đồng này”

Tinh cầm lấy một sấp giấy và đọc nó,, rồi cứ tùm tùm cười suốt,, có các điều khoản rất quái dị,, không biết đó có phải là tự trừng phạt không nữa, đọc lên cứ như một kẻ thù không đội trời chung viết ra để hành hạ Thiên Anh chứ không phải chính Anh làm ra để tự trừng phạt mình.

{trích Hợp Đồng

-Điều 13: Anh không được phép nhẹ cân hơn vợ.

(vợ đừng sợ mình béo nhá!!! Anh nhất định béo hơn vợ^^)

-Điều 20: ra đường không có vợ, Anh không được quá đẹp trai.

- Điều 23: các vị trí xung quanh Anh không được tuyển nữ.

-.....

Hình phạt chung: mỗi lần vi phạm Anh phải ngủ so-fa 1 tuần, và phải tự mình nghĩ ra hình phạt cụ thể làm vợ vui lòng}

-Như vậy là anh cũng không phải thực hiện nó???

-Ừ,, em đâu có chọn nó đâu

Thái độ của Anh đáng ra phải vui hơn hử luôn chứ sao lại xì mặt xuống vậy??? hay là do hình phạt còn lại là kinh khủng nhất???

-Vậy hộp kia là gì? [Tinh rất là tiếc khi bỏ qua hai hình phạt béo bở kia]

-Em yên tâm sẽ được công bố ngay thôi,, hix hix

49. Chương Ngoại Truyện 7:

Hiện lên phía sau màn hình nơi Anh đứng là hình phạt trong chiếc hộp xanh được một nhân viên chiếu máy vào để hiển thị lên trên,, chỉ là một dòng chữ “vượt qua tất cả để lấy lại vật báu cho vợ”

Ngay sau đó là đèn bật sáng một góc khu vui chơi cạnh sân khấu,, khu đặc biệt nhất mang tên “thử thách tình yêu” có 4 cánh cửa trên đường dẫn đến một căn phòng chứa món quà đầu tiên Tinh Tinh tặng Anh trong dịp sinh nhật,, sợi dây chuyền “A&T sweet love”

Tiểu Tinh được đưa đến trước một cái bàn đặt biệt có hai nút bấm đỏ và đen,,

-Xin mời chủ tịch tiến đến cánh cửa thứ nhất [một giọng nói phát ra từ loa]

Thiên Anh rất là lo lắng,, vì chính cậu cũng không biết được mình sắp phải đối mặt với gì nữa,, khi xây dựng Anh đã triệu tập tất cả các sáng kiến độc nhất vô nhị và hầu như rất khủng khiếp. khu này được thiết kế giúp các chàng chinh phục hoặc là xin lỗi bạn gái,, các hình phạt hay thử thách được sắp xếp ngẫu nhiên,,

Thiên Anh đã bước vào căn phòng thứ nhất,, và đương nhiên tất cả đều trong thấy,, phòng chỉ có ba mặt tường,, một mặt kính cường lực được che đi bởi một tấm màn dày kín,, và nó được kéo ra khi thiên anh mở cửa,,

Căn phòng có 3 dấu chấm hỏi to dùng nơi bức tường đối diện với Anh,,

-Chủ tịch phu nhân có phạt chủ tịch không ạ?

-Um,,, có!!! [chút phân vân nhưng cũng gật đầu cười kỳ vọng]

-Vậy xin Chủ tịch phu nhân ấn nút màu đen trên bàn đi ạ!

Tinh Tinh dần đưa tay đặt lên nút bấm,, hướng mắt về phía Phòng thì thấy Thiên Anh đang nhăn nhó,, và rồi cũng “pính poong” vậy là dấu chấm hỏi 1 đã bật ra với một boxing làm Anh ngã nhào ra mặt kính,, chấm hỏi 2 là một bộ dây trói, căng hai tay hai chân Anh ra như muốn phanh thây,, dấu chấm 3 tung ra với hai con chuột nhỏ,, hai chúng nó được huấn luyện là gặp đồ sẽ chui tọt vào và chạy không ngừng,, khiến Thiên Anh vật vã nhưng chỉ biết nhăn nhó và la lên vài tiếng vì tay chân không cách nào động đậy được,,

-Nếu Chủ tịch phu nhân thấy “đủ” thì hãy ấn nút đỏ ạ!

-Thôi được rồi,,

Tinh đã chịu tha cho Anh qua vòng này,, Thiên Anh nhanh chóng cho hai con chuột bay vào khỏi người và rừng mình chạy nhanh đến cánh cửa thứ 2,,

-Quy tắc vẫn như vậy,, nếu đồng ý phạt phu nhân hãy ấn nút đen và muốn dừng lại thì là nút đỏ ạ!!!

Căn phòng hiện ra với một cái bàn ăn thịnh soạn với 5 món ăn được bày kỹ lại,, và yêu cầu là Anh phải ăn tất cả những món này!!

“ten ten” Tinh vẫn bấm nút đen,, Thiên Anh méo mặt nhìn Tinh trắng trối,,

Nuốt khan ngụm nước bọt,, Anh mở món ăn thứ nhất đó là Chanh,, những lát chanh mỏng xếp đầy ra đĩa,, cùng một vài phần chanh cắt miếng được xếp ở giữa,, Thiên Anh thở phào,, “cũng không quá khó,,” nghĩ vậy Anh đã hoàn thành món ăn thứ nhất,, mở món thứ hai là một muỗng ớt xoáy khô,, chưa ăn mà mướt mắt Anh đã chảy dài,,

-Được rồi,, [cùng với lời nói của Tinh là nút đỏ đã được Tinh bấm ngay khi thấy món thứ 2,,]

Những năm tháng yêu nhau và chung sống vợ chồng đủ để Tinh biết Anh rất ghét ớt và ăn cay rất tệ,, Nhìn chồng mình bó tay và rơi lệ trước một vật vô tri như vậy thật Tinh không đành lòng,, Thiên Anh cảm động nhìn vợ đầy cảm kích,,

Bước đến cánh cửa thứ 3,, ngay khi Anh bước vào đã bật ngựa trở ra và cùng lúc tiếng chuông inh tai được vang lên là do Tinh đã chọn lấy nút đỏ ngay lập tức,,

Trong phòng này chứa gì mà khiến hai người có phản ứng kịch liệt như vậy,, đó là một con rô-bốt đang cầm trên tay hai ống tiêm to đùng, trước mặt nó là một khay thuốc có chú thích là “made in Linh Nhi” và một băng ca trắng dành cho bệnh nhân nằm chịu phạt,, nhưng mai thật,, Tiểu Tinh đã xót xa, sợ hãi và ngay lập tức cứu lấy chồng mình,,

50. Chương Ngoại Truyện 8:

Cửa 4: “mời Chủ tịch phu nhân bước vào phòng và tự ra hình phạt cho chủ tịch”

Đương nhiên là nút đen được ấn xuống và Tinh được đưa vào phòng,,

Thiên Anh nhìn vợ đầy triều mến!

-Cảm ơn em đã cứu anh những cửa vừa rồi!!!

-Thử thách là anh có 1 phút để nói những gì muốn nói để em có thể bỏ qua cho lỗi lầm đó của anh,,,,,,,,, anh bắt đầu đi,,,,,,,,, còn 40 giây,,,,,,,,, 30 giây,,,,,,,,, 10 giây,,

Anh vẫn đứng lặng thinh để mặt Tinh có nói và xem đồng hồ liên tục,, đến những giây cuối cùng Anh mới bước đến đặt tay lên vai Tinh và thử thử,,

-Anh yêu em,, và hãy luôn tin vào điều đó.

-[có chút thích thú hiện lên trên nét mặt cười mỉm của Tinh] Anh nói không trong thời gian quy định,, vượt 6 giây,,

Tinh quay đi nhưng Thiên Anh đã ôm chặt lấy cô,, hôn nhẹ lên vành tai vợ,,

-Em có biết là anh nghiện được ôm lấy vợ mình như thế này không? Vậy mà em nhẩn tâm cầm cự xa lánh anh,, cứ thấy vợ đi qua đi lại ngay trước mặt, nhưng không thể chạy đến ôm chặt lấy,, anh còn đau khổ hơn những tên đang cay thuốc nữa đây,, vợ anh ác quá đi,,

-Vậy chứ anh không ác sao? Tay anh ôm cô khác, môi anh chạm đôi môi khác,, em không còn độc nhất nữa thì thôi,, không cho anh chạm vào nữa,,

-Trong đời ai mà không một lần mắc lỗi chứ vợ yêu,, đừng hờn dỗi anh nữa,, anh phải trả giá quá xá đắt rồi,, em bỏ qua đi có được không?

-Có một điều kiện,, [Tinh cười mỉm và phớt lờ câu hỏi của Anh]

-Sao vợ? em muốn điều kiện gì?

-Em muốn cái hợp đồng kia,,

-Hả? em đâu có chọn nó đâu,, hix hix,, nãy giờ anh bị trị nhiều vậy mà,,

-Không chịu vậy thì thôi,, mà sau này không chỉ không được chạm vào em,, cả con em cũng không cho anh đụng đến,, hứ,, đi đây,,

-Vợ,,vợ,, vợ ơi,, đừng đi,, anh chịu,, chịu hết luôn,, đừng phạt anh cái hình phạt kinh khủng đó nữa mà,,

Tinh cười thật tươi và quay người lại,, xòe cả hai tay ra trước mặt Thiên Anh chờ đợi gì đó,,

-Gì vậy em? [hạnh phúc quá nên Anh chẳng còn biết gì,, chớp mắt nhìn vợ]

-Hứ,, anh không biết thật ấy hả? không phải qua hết các cửa ải thì sẽ có cái gì đó cho em sao?

-Hỳ hỳ,, anh vui đến mức đăng trí luôn rồi,, hyhyhy,,

Thiên Anh đến ngay chiếc hộp phía sau Tinh cẩn thận cầm sợi dây chuyền và đeo lên cổ vợ mình,, nhẹ xoay người Tinh lại và hôn lên trán cô,, khiến khán giả ồ lên chúc mừng làm Tinh sức nhớ lại là tất cả mọi người đều trông thấy,, mặt đỏ lên và người thì nóng ran vì ngưỡng ngùng,,

-Anh à,, đưa em xuống nhanh đi,, ngại chết được,,

Nói xong Tinh gục mặt vào vai chồng và không dám ngược lên nữa,, ngại quá,, Thiên Anh cười yêu trước biểu hiện của Tinh và cứ để vợ dựa vào và từ từ đưa cô ra khỏi phòng,,

Sau đó là cùng nhau dạo quanh trung tâm cùng nhau,, mặc dù đi đến đâu cũng trở thành tâm điểm nhưng chủ tịch và phu nhân rất vui vẻ và vô tư,, không quan tâm mấy đến những gì xung quanh

Một gia đình hạnh phúc lại sum vầy bên nhau,, gia đình nhỏ có ba mẹ và đứa con chưa chào đời,, còn đại gia đình cũng không còn vấn đề rắc rối nào nữa,, một cuộc sống trong mơ của biết bao nhiêu người,,

51. Chương Ngoại Truyện 9:

Vài tháng sau đó,, lại có một “cặp” đám cưới, đôi tri kỷ Hoàng Phong và Huỳnh Nga cùng nhau tổ chức tiệc tại một nơi đầy ý nghĩa,, bờ hồ mang đậm kỷ niệm của tất cả,,

Tiểu Tinh thì đã cận ngày sinh rồi nhưng không tài nào cản ngăn Tinh chạy đến ăn cưới,,

-Em,, con,, chị,,,, nhất định phải đi,, không cho đi là không sanh em bé luôn,,

Câu nói trả lời cho tất cả đang ra sức khuyên răn và ngăn cản không cho Tinh đi,, và ngồi phịch xuống ôm lấy bụng một cách ngang ngược,, vậy là bó tay,, cho Tinh đi mà cả nhà theo hộ tống,, cứ sợ này sợ kia đủ thứ,,

Tại bờ hồ,, những tiếng hò reo chúc phúc,, những tiếng cười giòn tan,, niềm hạnh phúc lan tỏa khắp một vùng trời,,

Tiếp đến là tiết mục mà các cô gái rất hay mong đợi,, ném cầu hoa,,

-Anh ra đó chơi đi,, em muốn chụp,,

-Có chồng rồi mà em muốn chụp cái gì nữa,, [Thiên Anh trợn mắt,,]

-Trời ơi,, chồng ơi là chồng,, em ra chụp hình,, chụp lại cảnh này để làm album cho hai người đó,,

Tiểu Tinh không ngừng đánh vào vai chồng tội ngất lờn mà còn hiểu sai ý mình nữa,,

-Á,,,, a,a,,anh,, á,,á,,,,

Đang thỏa sức hành hạ chồng,, bỗng Tiểu Tinh la thật là to,, và bám lấy vai Anh,, dần ngã xuống,, nhưng được Anh đỡ lấy và đặt nhẹ xuống đất,, Tiếng la làm chấn động cả đám cưới,, mọi người kéo vào xem tình hình,,

-Chắc là sắp sinh rồi,, con mau đưa vợ vào viện đi,, nhanh đi con,,

Bà Thiên lo lắng thúc giục Thiên Anh,, và cùng đi với con mình,, ông Thiên dừng lại giải thích vài câu để tiệc cưới được tiếp tục và cũng phóng xe theo ngay phía sau,,

-Á,, em,, em,, đau quá,, đau bụng,, bụng đau quá,,

-Em rán chút nữa,, xịu nữa nha em,, sẽ đến bệnh viện ngay thôi,, con ơi,, chờ tí đã,, chờ xịu đi con cưng,,

Trong xe không khi nào ngưng tiếng la hét của Tinh Tinh và cả những câu an ủi đầy bối rối của Thiên Anh,,

Đến bệnh viện,, lúc xe đẩy bệnh nhân tiến vào phòng sinh,, Thiên Anh bị cản lại bên ngoài,, Tinh đã nhất quyết không buông tay chồng,, nhưng vì cơn đau quặn làm cô xiết lấy bụng và vụt khỏi tay Anh,, nhưng ngay khi Tinh được chuyển lên giường bệnh,, thì phòng sinh như muốn nổ tung,,

-Thiên Anh,, cho,, cho Thiên Anh vào đây,, Anh à,, em đau lắm,, sợ lắm,, dao kéo,, búa kiếm đủ thứ,, họ định làm thịt em,,,, Thiên Anh,,,,

Bên ngoài Thiên Anh có thể nghe rõ từng tiếng một nên cũng muốn xông vào,, dù đang rất đau nhưng tiếng hét vẫn rất kinh khủng,, quả là tiểu quỷ có khác,,

-Cho tôi vào,, vợ tôi,, vợ tôi đang,,,,

-Không được,, xin cậu hãy bình tĩnh và tin vào chúng tôi,,

-Không,, không có chồng tôi vô,, không là tôi không sinh,, mấy người kêu Thiên Anh vào đây,, Thiên Anh,, anh đập nát cánh cửa đó,, vào đây,, vào với em đi,, em sợ lắm,, em đau sắp không cầm cự được rồi,, Thiên Anh,,,

Tiếng hét vẫn rất kinh khủng,, dù sức lực Tiểu Tinh đang yếu dần,, Thiên Anh nghe thấy giọng vợ ngày càng run và có phần giảm volum,, nên nóng ruột không chịu đựng được nữa,,

- Bây giờ cho tôi vào hay là để tôi đập nát cái nữa này,,

Tất cả đều phải bó tay với cặp vợ chồng này,, Thiên Anh được cô y tá mở cửa cho vào khi cô ta nhìn thấy Anh lùi ra lấy thế để phá cửa,, chạy đến bên vợ và cầm chặt lấy tay Tinh,, cậu như đang cùng vợ mình sinh con vậy,, Tinh đau xác thịt,, còn Anh thì cảm nhận được mình cũng đang chịu nỗi đau tương tự khi thấy vợ mình quần quai đau đớn và bàn tay xiết chặt lấy tay cậu,,

Vậy là Tiểu Tinh, Thiên Anh đã tạo nên kỷ lục cho bệnh viện,, ca sinh đặc biệt kinh khủng nhất trong lịch sử và cả tương lai sau này,,

Sau 2 tiếng đau đớn của cả hai vợ chồng,, em bé đã chào đời bình an khỏe mạnh,, một bé trai bụ bẫm,,

-Con trai à,, con có một bà mẹ không ai sánh bằng,, lần đầu tiên ta thấy một thai phụ có sức la nhiều đến vậy,, ba con cũng không vừa đâu nha,, haizzzz nhắc lại ta còn thấy kinh sợ,,

Cô hộ lý trong lúc đưa em bé về phòng nhi đã ngao ngán nói với cậu bé,, nhưng rồi cô cũng mỉm cười nhìn đứa trẻ,, vô cùng đáng yêu,, và vô cùng đáng nhớ.

—Hết—

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/anh-la-con-trai-khong-phai-trans-guy>